

มนุษย์และการทรงสร้าง

ชั้นประถมศึกษา J 3-1

จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน
แล้วพระองค์จะทรงประทาน
ทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่เรา

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาเป็นเทคอสในประเทศไทย (อัญญาทิพย์)

สารบัญ

คำแนะนำสำหรับครู

การแบ่งชั้นเรียน

กิจกรรมตลอดเทอม

บทที่ 1 การเนรมิตเป็นเรื่องจริงไม่ใช่ทฤษฎี	8
บทที่ 2 พระเจ้าทรงสร้างโลกอย่างไร	17
บทที่ 3 โลกมหัศจรรย์ของเรา	26
บทที่ 4 วางใจในพระเจ้า	34
บทที่ 5 ถูกสร้างอย่างมหัศจรรย์	42
บทที่ 6 ร่างกายคือพระวิหารของพระเจ้า	51
บทที่ 7 ให้ส่วนที่ดีที่สุด	60
บทที่ 8 ชีวิตนิรันดร์	68
บทที่ 9 สร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า	76
บทที่ 10 อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า	85
บทที่ 11 อยู่อย่างสันติกับทุกคน	94
บทที่ 12 เชื่อฟังและทำตาม	102
บทที่ 13 แบ่งปันข่าวประเสริฐ	111
แบบทดสอบความจำ	120
นำเด็กมารับเชื่อ	125

คำแนะนำสำหรับครู

พ่อแม่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริวารศึกษาได้อย่างไร?

คุณพ่อคุณแม่ของเด็กๆ มีความสำคัญต่อการสอนรวิษ ของครูรวิษมากที่สุด เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญของเด็กที่ทำนกำลังสอนอยู่ ถ้าเขามีโอกาสได้รู้ว่าคุณกำลังทำอะไรเพื่อลูกๆ ของเขาจะช่วยให้งานและการสอนของคุณคล่องตัวและเกิดผลดียิ่งขึ้น

พ่อแม่ส่วนมากสนใจกับการเรียนรวิษ ของลูกๆ แต่ไม่ค่อยมีโอกาสจะรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับเรื่องรวิษ เพราะไม่กล้าเข้าไปเกี่ยวข้องมากนัก ดังนั้น ครูรวิษและเด็กๆ จำเป็นต้องแจ้งให้พ่อแม่ของเขาทราบความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนรวิษ

วิธีแจ้งให้พ่อแม่ทราบความเคลื่อนไหวในชั้นรวิษ

1. ทำจดหมายข่าว ในจดหมายข่าวควรมีชื่อของบทเรียนในสัปดาห์หรือเดือนนั้น ข้อพระคัมภีร์ และข้อท่องจำ เป็นต้น และอาจจะเพิ่มกิจกรรมบางอย่างที่เด็กๆ จะสามารถทำได้ตลอดเทอม หนุนใจให้พ่อแม่ทำงานกับลูกเพื่อทบทวนข้อท่องจำและบทเรียนที่เรียนไป

หากคุณเป็นครูใหม่และยังไม่รู้จักกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเด็กๆ ดิฉัน คุณควรจะแนะนำตัวเองสั้นๆ จะช่วยให้พ่อแม่ของเด็กๆ รู้จักคุณและทำให้เขารู้สึกเป็นกันเองและเข้าหาคุณได้ง่ายขึ้น ข่าวสารประจำเทอมจะทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้รับทราบความเคลื่อนไหวของรวิษ และยังช่วยปลูกฝังพื้นฐานความเชื่อศรัทธาภายในตัวเด็กและพ่อแม่จะยินดีให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการเรียนรวิษ ของบุตรหลานของเขามากขึ้น

2. ไปเยี่ยมพ่อแม่และเด็กรวิษ ที่บ้านของเขา อย่างน้อยภายในเทอมนั้นควรไปพบแต่ละครอบคริวสักหนึ่งครั้งเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคยกับพ่อแม่ของเด็กและตัวเด็กๆ ด้วย ควรจะถือโอกาสพูดคุยเรื่องต่างๆ เพื่อสร้างความรู้จักและเป็นคุ้นเคยระหว่างกันและกัน เด็กๆ จะรู้สึกดีใจเมื่อครูสนใจและเอาใจใส่เขาเป็นส่วนตัว การไปเยี่ยมเยียนที่บ้านจะทำให้รู้และเข้าใจชีวิตเบื้องหลังของเด็กๆ

อาจจะทำให้เข้าใจปัญหาในครอบครัวบางอย่าง และความสัมพันธ์ของพ่อแม่ที่มีต่อลูกของเขาด้วยและช่วยให้เราเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและหาทางช่วยเหลือ การได้เห็นและได้ยินจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับเมื่อต้องสอนเด็กเหล่านั้นในห้องเรียน

อาจจะถือโอกาสเชิญผู้ปกครองของเด็กบางคนมาเป็นพยานที่ชั้นเรียน เช่น ถ้ากำลังสอนเรื่องการหายใจอาจจะเชิญพ่อแม่ที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือเกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ หรือตรงกับหัวข้อมาก็ได้ บางทีอาจจะเชิญพ่อแม่บางคนมาร่วมแสดงละครช่วงบทเรียนในพระคัมภีร์ เช่น โมเสส โยเซฟ หรือมารีย์ เป็นต้น การที่พ่อแม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียนจะทำให้เด็กๆ เกิดความรู้สึกประทับใจอย่างมากอย่าลืมที่จะแสดงความขอบคุณพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มาช่วยในชั้นเรียน ถ้าเป็นไปได้ควรจะเชิญพ่อแม่ของเด็กๆ ทั้งห้องได้มีโอกาสมาช่วยเหมือนกัน เพื่อจะไม่ให้เด็กคนหนึ่งคนใดน้อยใจที่พ่อแม่ของเขาไม่ได้รับเชิญ หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่สะดวกก็ไม่ใช่ไรแต่ควรอธิบายให้เด็กเข้าใจ

3. ควรจะจัดให้มีงานพิเศษในระหว่างเรียนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เช่น จัดค่าย จัดงานเลี้ยงนอกสถานที่ ไปทัศนศึกษา เป็นต้น กิจกรรมพิเศษจะทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นและรอคอยงานพิเศษที่จะเกิดขึ้น กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้เด็กๆ มีคุ่นเคยกันและกันและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและเด็กด้วย อาจจะเชิญพ่อแม่บางคนร่วมไปด้วยเพื่อจะเป็นผู้ช่วยกิจกรรมและดูแลเด็ก อาจจะให้พ่อแม่บางท่านช่วยเหลือในด้านอื่นๆ เช่น เตรียมเสบียง หรือถวายเงินหรือสิ่งของสำหรับจัดงาน เป็นต้น พ่อแม่ส่วนมากยินดีที่จะให้ความร่วมมือ อย่างลึกลับใจที่ขอความช่วยเหลือจากพวกเขา

มีอีกหลายทางที่พ่อแม่สามารถมีส่วนร่วมในงานรวีข ได้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคำแนะนำต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นจะช่วยให้ครูมีแนวคิดในการทำให้พ่อแม่และผู้ปกครองของเด็กๆ รู้สึกว่าพวกเขามีส่วนในการเรียนรวีข ของบุตรหลานของเขา หากครูตั้งใจที่จะทำสิ่งดีๆ ให้กับเด็กๆ ขอให้ครูมั่นใจได้เลยว่าผลของความตั้งใจนั้นจะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกดีเป็นแน่ ยิ่งไปกว่านั้น พระเยซูจะพอพระทัยในงานที่ท่านทำ

คำแนะนำ เกี่ยวกับการแบ่งชั้นเรียน

การแบ่งชั้นเด็กรวীข อย่างเหมาะสมในระดับชั้นประถมมีความสำคัญมาก ไม่ใช่ทุกแห่งจะมีความพร้อมในด้านสถานที่และจำนวนของนักเรียนจนสามารถแบ่งชั้นเรียนอย่างลงตัวได้ แม้แต่ในโรงเรียนรัฐบาลเองก็ยังมีปัญหาเรื่องนี้ การแบ่งชั้นเรียนทำได้โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของอายุเด็กที่มี การแบ่งชั้นเรียนสามารถแบ่งได้สองแบบ คือ แบบทั้งชั้นเรียน หรือแบ่งเป็นกลุ่มย่อย

การแบ่งชั้นเรียนโดยทั่วไป

1. แบ่งตามอายุ	ถ้าจัดตามคู่มือธัญญาทิพย์
อายุ 2-3 ขวบ ชั้นก่อนอนุบาล	อายุ 4-5 ขวบ ชั้นอนุบาล
อายุ 6-8 ปี ชั้นประถมต้น	อายุ 9-11 ปี ชั้นประถมปลาย
อายุ 12-14 ปี ชั้นเยาวชน	อายุ 15-18 ปี ชั้นอนุชน

2. แบ่งตามระดับความรู้

ชั้น ป.1, ป. 2, ป.3 จัดอยู่ในชั้นประถมต้น

ชั้น ป. 4, ป.5, ป.6 จัดอยู่ในชั้นประถมปลาย

เด็กระดับประถมต้นและประถมปลายมีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถ้าเราแบ่งชั้นเรียนโดยการรวมหลายรุ่นอายุไว้ในชั้นเดียวกันอาจทำให้มีปัญหาได้ จึงอยาก จะแนะนำว่าควรแบ่งเป็น 2 ระดับเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กและการสอนของครูมีความลงตัวขึ้น

3. แบ่งตามเพศ

การแบ่งชั้นเรียนตามเพศทำกันมานานหลายศตวรรษแล้ว แต่ที่จริงไม่ได้ให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน แต่อย่างใด บางคนอาจมีความเห็นว่าการแบ่งชั้นโดยให้ผู้หญิงอยู่กับผู้หญิงนั้นดี เพราะสะดวกในเรื่อง ระเบียบวินัย แม้ว่าเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะมีนิสัยแตกต่างกันบ้างก็ไม่จำเป็นว่าจะต้องแยกชั้นเรียน ตามเพศ บางทีอาจจะทำให้พวกเขาสงสัยด้วยซ้ำว่าทำไมต้องมีการแยกเพศเมื่อเรียนวิธีๆ ทั้งๆ ที่ใน โรงเรียนปกติส่วนมากไม่มีการแยกเพศในชั้นเรียน ทุกคนควรได้เรียนรู้ร่วมกันถึงความสัมพันธ์ต่อกันทั้ง ในด้านจิตวิญญาณ สังคม และการศึกษา

การแบ่งกลุ่มย่อยในชั้นเรียน

การแบ่งกลุ่มย่อยในชั้นเรียนอาจพิจารณาจากคามเหมาะสม หรือความสอดคล้องของเรื่องที่สอน หรือกิจกรรมที่จะต้องทำ ดังนี้

1. แยกกลุ่ม การสอนในชั้นเรียนส่วนมากจะให้เด็กนั่งเป็นแถวในขณะที่มีการเรียนการสอนวิธีนี้ ก็ใช้ได้เพราะทั้งครูและเด็กสามารถสบตากันได้ดีและสามารถมองเห็นอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ประกอบการ อธิบายได้ดี ถ้าห้องเรียนมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ครูควรจะมีมุมฟังด้านยาวฝั่งใดฝั่งหนึ่งของห้อง แต่ส่วนมากนิยมจัดชั้นแบบให้เด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลมเพื่อครูจะสามารถมองเห็นหน้าของทุกคนได้อย่างทั่ว ถึง อาจจะทำให้เด็กนั่งบนเก้าอี้หรือนั่งที่พื้น ถ้าเด็กนั่งกับพื้นครูไม่ควรจะยืนสอนควรนั่งบนเก้าอี้หรือนั่งที่พื้นกับเด็กๆ การยืนสอนอาจทำให้ดูมีช่องว่างและขาดความเป็นกันเองกับเด็กๆ การจัดชั้นเรียน แบบนี้จะช่วยให้เด็กมองเห็นกระดานหรืออุปกรณ์ที่แสดงได้ชัดกว่า

2. แยกกลุ่ม ในการทำกิจกรรม เมื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมควรจะมีโต๊ะให้ ถ้าห้องเรียน มีที่กว้างพออาจให้นักเรียนลุกจากที่นั่งไปทำกิจกรรมได้ตามถนัด เพราะเด็กระดับประถมชอบการเคลื่อนไหวมาก ควรแบ่งกลุ่มย่อยในเด็กระดับประถมปลายกลุ่มละ 3 หรือ 4 คน อาจให้ทำกิจกรรมประจำ เทอมบางอย่างและเสนอผลงานเมื่อทำเสร็จ หรือให้อภิปรายถึงความเข้าใจในเรื่องที่เรียนไปแล้ว และการนำไปใช้กับชีวิตประจำวัน

3. แบ่งกลุ่ม สำหรับการลงวินัย บางครั้งบางครั้งก็มีความจำเป็นที่จะต้องตั้งคนกลุ่มหนึ่ง ขึ้นมาเพื่อพิจารณาการลงโทษ เมื่อมีการกระทำผิดครูจะตั้งตัวเป็นกลางระหว่างสองฝ่ายที่มีเรื่องกันอาจ

จะต้องมีผู้ใหญ่หรืออนุชนคอยดูละพวกเขาเด็กๆ ให้อยู่ในระเบียบ วิธีนี้อาจช่วยแก้ปัญหาได้ดี หรืออาจแยกกลุ่มเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง

ให้พิจารณาคุณค่าแนะนำต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วและประเมินดูสภาพการณ์ที่คุณกำลังทำอยู่ว่ามีอะไรบ้างที่สามารถนำไปใช้ได้เพื่อจะช่วยให้เร็วขึ้น ของคุณเป็นทำนักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ดียิ่งขึ้น

กิจกรรมตลอดทอม

1. ทำห้องฟ้าจำลองขนาดเล็ก

ทำห้องเรียนให้เป็นห้องฟ้าจำลองขนาดเล็ก ให้ระบบสุริยจักรวาลใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ค้นดูจากหนังสือเกี่ยวกับระบบจักรวาล เช่น ถ้าดวงอาทิตย์มีขนาดเท่ากับลูกบาสเกตบอล โลก ดาวศุกร์ และดาวอังคาร จะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1 ส่วน 8 นิ้ว ขนาดเท่าเมล็ดถั่วเขียว ดาวพฤหัสบดี และดาวเสาร์ จะมีขนาดเท่ากับลูกแก้ว ดาวเสาร์จะมีขนาดเท่ากับลูกปิงปอง และดาวพฤหัสบดีมีขนาดเท่ากับลูกกอล์ฟ ดาวพุธ และดาวพลูโต จะมีขนาดเท่าหัวเข็มหมุด

ก. แบบแขวน

ให้แขวนดาวอาทิตย์และดวงดาวต่างๆ ให้อยู่ห่างจากเพดาน โดยใช้กระดาษแข็งตัดเป็นรูปดวงอาทิตย์และดวงดาว ดาวหลายดาวก็มีขนาดเล็กมากถ้าจะทำได้โดยใช้มาตราส่วน เพราะฉะนั้นจะต้องมีค่าชี้แจงบนดาวแต่ละดาวที่แขวนไว้ อาจเขียนคำอธิบายบนบัตรเล็กๆ กำกับไว้ด้วย

ถ้าจะทำให้ดาวอาทิตย์และดวงดาวต่างๆ มีลักษณะกลมอาจใช้ลูกโป่งสีเหลืองแทนดวงอาทิตย์ และลูกบอลเล็กๆ ส่วนดาวอื่นๆ อาจจะใช้ดินน้ำมันปั้นหรือใช้ตัดกระดาษ การแขวนก็ต้องมีระยะห่างตามอัตราส่วนด้วยแขวนดาวอาทิตย์เป็นจุดศูนย์กลางแล้วเรียงดวงดาวอื่นๆ ห่างออกไปตามลำดับ โดยให้มีลักษณะอยู่ล้อมรอบดวงอาทิตย์ ดังนั้น ดาวพุธ ดาวศุกร์ โลก ดาวอังคาร ดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์ ดาวพฤหัสบดี ดาวเสาร์ ดาวพลูโต

ข. ทำบนผาผนัง

ตัดกระดาษแข็งทำเป็นรูปดวงอาทิตย์และดวงดาวต่างๆ โดยมีขนาดตามมาตราส่วนแล้วติดบนผนังทั้งสี่ด้านของห้อง ให้เพดานเป็นจุดศูนย์กลางที่เป็นดาวอาทิตย์ให้ติดบัตรคำอธิบายกำกับไว้ที่ดาวทุกดวง

ค. โดยวาดภาพบนผนัง

ให้ติดกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่บนผนัง ถ้าใช้กระดาษสีฟ้าเข้มจะเหมาะแก่การทำให้เป็นพื้นหลังให้นักเรียนวาดระบบจักรวาลเป็นวงกลมรวมดาวอาทิตย์ ในแต่ละวงกลมจะใส่ดาวหนึ่งดวงแต่ระยะใกล้ไกลตามมาตราส่วนและอาจวาดหรือทำดาวดวงเล็กๆ ติดไว้เป็นระยะ ดูจากรูปจำลอง ทำให้ดูใกล้เคียงกับห้องฟ้าจำลองจริงๆ

2. ที่แขวน ตำแหน่งของฉันทัน

บทเรียนเทอมนี้ไม่เพียงแต่จะเน้นถึงการนมัสการของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังช่วยนักเรียนให้เข้าใจถึงฐานะและความรับผิดชอบของเขาในพระประสงค์และแผนการของพระเจ้าสำหรับโลกนี้ด้วย บทที่ 4, 7, 8, 10 และบทที่ 13 พูดถึงความรับผิดชอบของคริสเตียนในแผนการของพระเจ้าและการที่จะมีชีวิตเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์

ให้นักเรียนทำที่แขวนเตือนความจำโดยการแบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอน จะออกแบบอย่างไรก็ได้ อาจจะทำด้วยวิธีง่ายๆ โดยใช้กระดาษแข็งตัดเป็นแผ่นยาวๆ พอที่จะเขียนคำลงไป ทำให้กระดาษแต่ละแผ่นเรียงกันเป็นระยะโดยใช้ไหมพรมร้อยหรือใช้ริบบิ้น คำที่เขียนบนแต่ละแผ่นนั้น จะทำให้สวยงามแบบต่างๆได้ตามใจชอบ

1

การนมัสการเป็นเรื่องจริงไม่ใช่ทฤษฎี

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 1:1, ยอห์น 1:1-4, โคโลสี 1:16-17, ฮีบรู 11:3

ข้อท่องจำ

พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ขึ้นมาโดยพระวาตะ ในบรรดาสิ่งที่
เป็นมานั้นไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาตะ (ยอห์น 1:3)

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้นมัสการสร้างโลกและ
จักรวาล ให้เด็กๆ ยอมรับความจริงเหล่านี้ด้วยความเชื่อ และปฏิเสธ
หลักทฤษฎีอื่นๆ ที่ไม่ตรงกับความจริงนี้ และให้เด็กๆ ขอบคุณพระเจ้า
สำหรับโลกและจักรวาลที่พระเจ้าสร้าง

ข้อคิดสำหรับครู

หนังสือหลายเล่มยอมรับว่าทฤษฎีวิวัฒนาการไม่ใช่ทฤษฎีที่รอผลการพิสูจน์ แต่นี่คือ ความจริง
คริสเตียนที่ไม่เข้าใจความจริงในพระคัมภีร์อาจจะสับสนและมีความเข้าใจอันเอียงไปตามหลักทฤษฎีของ
ตำราเรียนในโรงเรียน บทเรียนนี้พยายามบอกให้คริสเตียนที่เชื่อใหม่หรือที่ยังเป็นเด็กอยู่รู้ถึงความไม่
ถูกต้องของทฤษฎีวิวัฒนาการ และช่วยให้เด็กๆ ทั้งหลายเข้าใจว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถ
นมัสการสร้างโลกได้ เด็กในวัยนี้อายุยังน้อยยังไม่มี ความเข้าใจเรื่องวิวัฒนาการอย่างชัดเจน ครูจะต้อง
ค้นคว้าข้อมูลเรื่องนี้ให้มาก อ่านหนังสือเพิ่มเติม เช่น พระเจ้ายุคอวกาศ คำตอบเพื่อชีวิต พระคัมภีร์
สอนว่าอย่างไร เป็นต้น เพื่อจะตอบคำถามต่างๆ ที่เด็กๆ อาจจะมีได้

นำสู่บทเรียน

ปริศนาซ่อนแอบ

เตรียม กระดาษไปสเตอร์แบบหนา วาดวงกลมเป็นลูกโลก และเขียนแผนที่โลกใน
วงกลม เขียนปฐมกาล 1:1 ภายในวงกลม ตัดรูปวงกลมออก แล้วตัดลูกโลกนี้ออกเป็นชิ้นเล็กๆ
คล้ายๆ จิ๊กซอว์ นำแต่ละชิ้นไปซ่อนไว้ในจุดต่างๆ ของห้องเรียนเมื่อเด็กๆ เข้าชั้นให้ช่วยค้นหาชิ้นตัวต่อ
เหล่านั้นเมื่อพบแล้วนำมาต่อกันเป็นรูปโลกเหมือนเดิม (อาจทำหลายๆ ชั้นให้แบ่งเป็นกลุ่มช่วยกันหา)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เตรียม กล่องกระดาษใส่ก้อนสำลีไว้ข้างในแล้วปิดฝาให้สนิท

ยกกล่องขึ้นและบอกเด็กๆ ว่า นี่คืองล่องธรรมดาๆ เด็กๆ รู้ไหมว่าในกล่องนี้มีอะไร? (ให้เด็กลองทายคำตอบ) อยากจะเดินมาดูใกล้ๆ ก็ได้แต่ห้ามเปิดดูหรือฉีกกล่อง จากนั้นให้เด็กลองทายใหม่ว่าข้างในกล่องมีอะไร แต่ครูไม่ต้องเฉลยว่าสิ่งที่เด็กตอบถูกหรือไม่ถูก แต่พยายามให้เด็กเดาไปเรื่อยๆ แล้วให้เขียนคำว่า ทฤษฎีแห่งความจริง

คำถาม คำว่าทฤษฎี หมายความว่าอะไร? (ให้เด็กตอบ)

คำว่า ทฤษฎี หมายถึง ความคิดเห็นหรือการสันนิษฐานของบางคนที่ไม่สามารถพิสูจน์หรือสรุปได้ว่าเป็นความจริงแน่นอน (ให้หัวข้อคำว่าทฤษฎีให้เขียนสิ่งที่เด็กๆ ทายว่าอยู่ในกล่อง) ความคิดหรือการคาดเดาว่าอะไรอยู่ในกล่องนั้นเป็น ความจริง หรือ เป็นทฤษฎี? ทำไม? (ให้เด็กๆอธิบาย) ความคิดหรือการคาดคะเนคือทฤษฎี เพราะยังไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่าความคิดของใครถูกหรือใกล้เคียงความจริงมากกว่ากัน เราจะรู้ว่ามีสิ่งที่อยู่ในกล่องนั้นคืออะไรได้อย่างไร? (ให้เปิดกล่องและนำสิ่งที่อยู่ภายในออกมา ถ้าคนไหนเดาถูกให้ใส่ชื่อของเขาติดไว้บนสิ่งนั้น) ไม่มีใครรู้แน่นอนว่าการคาดเดาคำตอบของใครถูกต้องจนกว่าจะเปิดกล่องดู

คนที่ไม่เชื่อพระเจ้ามีความคิดเห็นหลายอย่างเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในโลกนี้ มีความคิดหนึ่งเรียกว่า “ทฤษฎีวิวัฒนาการ” จำไว้ว่า ทฤษฎีคือสิ่งที่ยังไม่ได้พิสูจน์ว่าถูกต้องแน่นอน ตามหลักทฤษฎีนี้กล่าวว่า สิ่งมีชีวิต ทั้งพืช ทั้งสัตว์ และรวมทั้งมนุษย์กำเนิดจากวิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียว ทฤษฎีนี้ยังกล่าวอีกว่าสัตว์เซลล์เดียวมีอยู่ในโลกมานานนับร้อยล้านๆ ปี และค่อยๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมาจนกระทั่งกลายเป็น พืช สัตว์ และคนอย่างที่เราเห็นกันในทุกวันนี้ ความคิดนี้แตกต่างจากสิ่งที่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์และไม่เคยมีการพิสูจน์ให้ชัดเจนได้ว่าทฤษฎีนี้ถูกต้อง แต่ว่าในโรงเรียนทั่วไปและตำราเรียนต่างๆ สอนเหมือนกับว่าทฤษฎีเป็นเรื่องจริงที่พิสูจน์แล้ว ถ้าโรงเรียนของเด็กๆ พยายามสอนแบบนี้ให้จำไว้ว่า (แสดงภาพ 1-1) “ทฤษฎีเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้พิสูจน์ว่าเป็นความจริง”

การที่จะเชื่อตามหลักการของทฤษฎีวิวัฒนาการการก็ยากกว่าการเชื่อความจริงจากพระวจนะของพระเจ้า ทฤษฎีวิวัฒนาการยึดหลักของการบังเอิญ (ขณะพูดให้ถอดชิ้นส่วนของไฟฉายออกจากกัน แล้วใส่ลงไปหลอด) ทั้งทฤษฎีวิวัฒนาการและพระเจ้ากล่าวว่าตั้งแต่เริ่มแรกนั้นไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ บนพื้นโลก ผู้เชื่อเรื่องการวิวัฒนาการอ้างว่า เมื่อมีกระแสไฟฟ้าเข้าไปในอากาศทำให้เกิดชีวิตคือเกิดเซลล์และเซลล์ก็เพิ่มจำนวนขึ้นและกลายเป็นสิ่งที่มีชีวิต ความคิดนี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจริงหรือไม่ แต่เขาทั้งหลายปฏิเสธและไม่เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมด เพราะคิดว่าเป็นเรื่องง่ายเกินไปที่จะเชื่ออย่างนั้น (เขย่าถุง)

คำถาม เด็กๆ คิดว่าครูจะต้องเขย่าถุงนี้กี่ครั้งจึงจะทำให้ชิ้นส่วนต่างๆ รวมเป็นไฟฉาย

ไม่มีใครรู้ได้ว่าต้องเขย้านานเท่าไรขึ้นส่วนเหล่านั้นจะสามารถประกอบกันเป็นเป็นไฟฉายที่สมบูรณ์ ที่แย่งยิ่งกว่านั้นคือหากเขย้านานมาก อาจทำให้กระจกหรือหลอดไฟแตกหรือเสียได้

มีชายคนหนึ่งชื่อ ฮักเลย์ (Huxley) เป็นผู้สอนเกี่ยวกับทฤษฎีวิวัฒนาการ เขากล่าวว่า ถ้าลิงนั่งอยู่กับเครื่องพิมพ์ดีดนานเป็นหมื่นปีในที่สุดลิงพวกนั้นจะสามารถพิมพ์หนังสือสารานุกรมภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องทุกคำ เด็กๆ เคยเห็นหนังสือสารานุกรมไหม? สารานุกรมเล่มใหญ่ไหม? (ให้เด็กตอบ) กลุ่มคนที่เชื่อเรื่องวิวัฒนาการการเชื่อว่า ชีวิตเริ่มต้นมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างบังเอิญมากกว่าจะเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้าง และยังเชื่อว่า สัตว์มีความแตกต่างกันเนื่องจากการดำเนินชีวิตและการใช้วิวัฒนาการบางส่วนในร่างกายที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น (แสดงภาพ 1-2) ยีราฟมีคอยาวเพราะว่ามันต้องยืดคอเพื่อจะกินใบไม้ที่อยู่บนต้นไม้สูงๆ มันทำมานานเป็นพันปีและลูกของยีราฟจะมีคอยาวกว่าพ่อแม่ของมันมากขึ้นเรื่อยๆ และเขาเชื่อว่าช้างและฮิปโปโปเทมัสเมื่อก่อนตัวเล็กแต่ตอนนี้ตัวโตเพราะมันกินอาหารมากขึ้นเรื่อยๆ

มีนักวิทยาศาสตร์บางคนไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงของสัตว์ตามแนวคิดข้างต้นจึงได้ลองตัดหางหนูและลูกๆ ของหนูหลายต่อหลายรุ่น โดยจะไม่ดึงหางหนูเพื่อให้มันงอกหรือยาวขึ้น แต่หนูที่ถูกตัดหางนั้นออกลูก ลูกของมันก็มีหางยาวทุกตัวเพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงของสัตว์ไม่เกี่ยวกับการใช้หรือการไม่ได้ใช้วิวัฒนาการบางส่วนของสัตว์แต่เป็นตามธรรมชาติของสัตว์ชนิดนั้นๆ ผู้เชื่อเรื่องการวิวัฒนาการกล่าวว่าสัตว์บางชนิดมีรูปร่างลักษณะคล้ายมนุษย์มาก น่าจะมีแหล่งกำเนิดจากแหล่งเดียวกัน เช่น (แสดงภาพ 1-3) ขาหน้าของลิงมีลักษณะคล้ายแขนของคน แต่เราซึ่งเป็นคริสเตียนไม่ได้คิดว่ามนุษย์มีการวิวัฒนาการมาจากลิงแน่นอน ที่สำคัญรูปร่างของมนุษย์และลิงก็แตกต่างกันด้วยสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมักมีลักษณะคล้ายๆ กัน เราจะมาดูว่าคล้ายกันอย่างไร

คำถาม รถเก๋ง รถบรรทุก และรถไฟมีอะไรที่คล้ายกัน (ให้เด็กอภิปรายร่วมกัน)

รถทุกชนิดที่กล่าวมามี ล้อ เกียร์ เครื่องยนต์ และอะไหล่หลายๆ อย่าง แนวคิดที่ใช้สร้างสิ่งหนึ่งก็นำไปใช้กับสิ่งอื่นๆ ด้วย

แต่พระเจ้าไม่ได้ใช้วิธีการนี้ในการสร้างสัตว์หรือสิ่งมีชีวิต มนุษย์คิดสร้างอะไรด้วยแนวคิดเดิมที่เหมือนๆ กับสิ่งที่ทำไปแล้ว แต่พระเจ้าทรงสร้างแต่ละสิ่งให้มีลักษณะพิเศษไม่เหมือนกัน คนที่เชื่อเรื่องวิวัฒนาการอ้างว่ากระดูกของ “มนุษย์ยุคหิน” นั้นมาจากสัตว์ เพราะเขาค้นพบซากสัตว์ที่ฝังตัวอยู่ในหิน พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คนแรกคือ อาดัม จึงได้พยายามหาข้อยืนยันว่า มนุษย์เกิดมาจากการวิวัฒนาการของสัตว์เหล่านั้นและเชื่อว่ากะโหลกศีรษะของคนขยายใหญ่ขึ้นและเปลี่ยนรูปร่างไป เขาได้นำเอากระดูกสองสามชิ้นมาประกอบกันแล้วบอกว่าเป็นโครงกระดูกของคนในยุคหิน เขาบอกเพียงว่าพบกระดูกในส่วนของ กะโหลกศีรษะ กระดูกขากรรไกร กระดูกขาข้างซ้าย และฟันสามซี่ จึงนำมาประกอบเป็นโครงกระดูกของมนุษย์ยุคหิน แต่นักวิทยาศาสตร์อีกหลายคนไม่เห็นด้วยที่จะนำเอาเพียงกระดูกเพียงไม่กี่ชิ้นมาประกอบกันแล้วอ้างว่าเป็นโครงกระดูกของคน

ข้อทอ้งจำ

ข้อทอ้งจำอาทิตยนี้บอกว่า “ทุกสิ่งได้สร้างขึ้นโดยพระองค์และไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระองค์”(ยอห์น 1:3) (ทอ้งข้อทอ้งจำด้วยกัน) ให้อู ฮีบรู 11:3 (ขอให้อองๆ อ่า) กุญแจของพระคำข้อนี้คืออะไร (รอคำตอบ) คริสเตียนยอมรับความจริงในพระวณะของพระเจ้าที่ว่า พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างโลกและจักรวาลด้วยความเชื่อ

คำถาม ความเชื่อคืออะไร?

ความเชื่อ คือ ความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้เป็นความรู้สึกมั่นใจว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง (ฮีบรู 11:1) อีกอย่างหนึ่งก็หมายความว่า เมื่อเราคิดถึงสิ่งแปลกประหลาดอัศจรรย์สวยงามใหญ่โตมหึมาในโลกและจักรวาล เราไม่จำเป็นต้องหาอะไรมาพิสูจน์ว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างทุกสิ่งจริงหรือเปล่า เป็นสิ่งโง่เขลาที่จะคิดว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอย่างนี้เพราะมีผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และนี่เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้า

การประกาศ

สิ่งสำคัญที่จะทำให้เราเชื่อเรื่องการทรงสร้างนั้นเราจะต้องรู้จักกับผู้สร้างเสียก่อน คือเมื่อเรายอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของเราแล้วก็เป็นาง่ายที่เราจะเข้าใจและยอมรับความจริงของการเนรมิตสร้างของพระเจ้าเป็นโอกาสดีที่น้องๆจะรับเชื่อพระเยซูในวันนี้ (อธิษฐานกับบางคนทีพร้อมจะรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. ทฤษฎีหมายความว่าอย่างไร? (ความคิดเห็นหรือการสันนิษฐานของบางคนทีไม่สามารถพิสูจน์หรือสรุปได้ว่าเป็นความจริงแน่นอน)
2. ทฤษฎีใดทีเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตบนโลกเกิดขึ้นมาโดยบังเอิญ? (ทฤษฎีวิวัฒนาการ)
3. คริสเตียนเชื่อว่าโลกและจักรวาลเกิดขึ้นได้อย่างไร? (พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง)
4. เราต้องมีอะไรจึงจะยอมรับว่าพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง? (ความเชื่อและเหตุผล)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 1

2. เล่นต่อคำ

เตรียม กระดาษแข็ง, ปากกาเมจิก, บัตรแข็งตามจำนวนคน

ให้เขียนชื่อห้องจำบนบัตร บัตรหนึ่งใบเขียนหนึ่งคำ เขียนจนครบคำในชื่อห้องจำ นำบัตรคำมาปนกันวางคว่ำไว้บนโต๊ะ

ให้เด็กออกมาเปิดบัตรคำแล้วเรียงต่อกันให้ถูกต้อง ให้ออกมาทีละสองคน

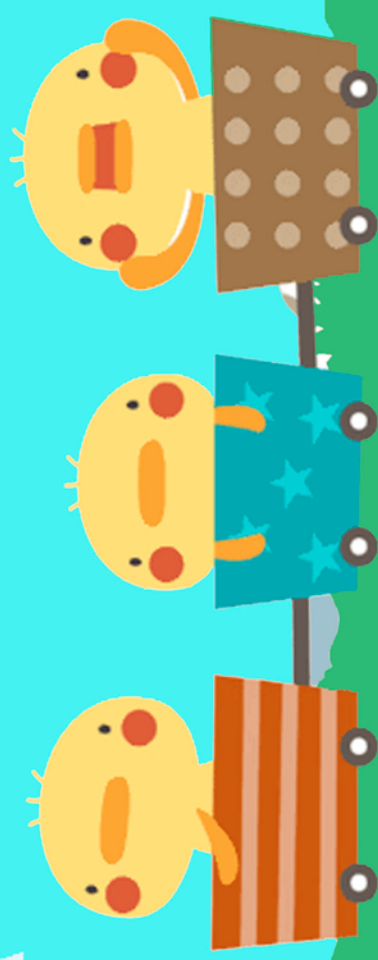
3. ยีราฟของพระเจ้า

เตรียม กระดาษ, ดินสอ, สี

ให้เด็กๆ วาดภาพยีราฟที่พระเจ้าทรงสร้าง พร้อมทั้งระบายสีตามจินตนาการ เขียนที่ด้านบนของภาพว่า “พระเจ้าทรงสร้างยีราฟ”

မုခ်ပုၤ = လိၤခါၤစၢၤ

မၤစၢၤမၤပုၤမၤပုၤမၤပုၤ

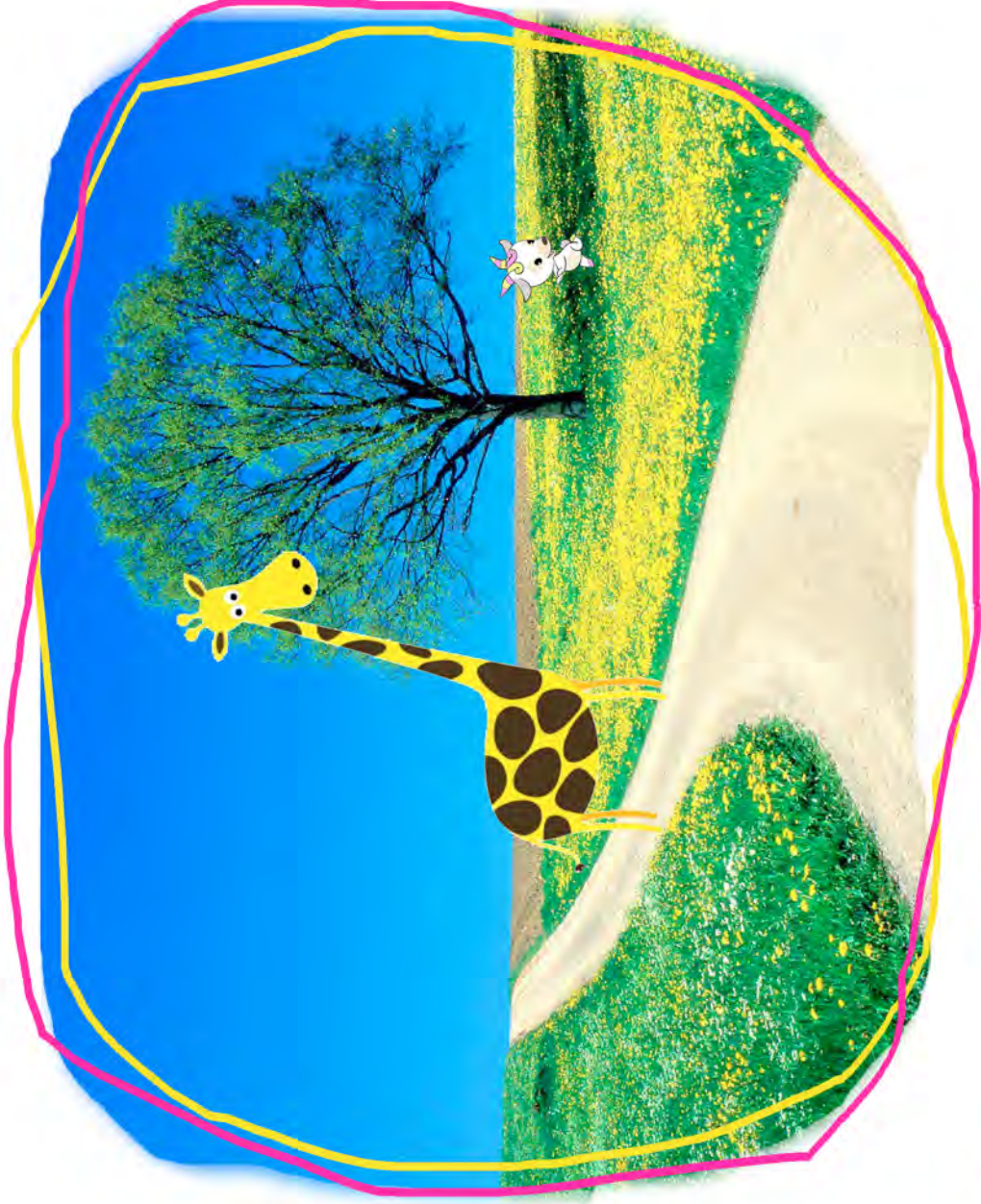
ใช่หรือ?

ใช่หรือ?

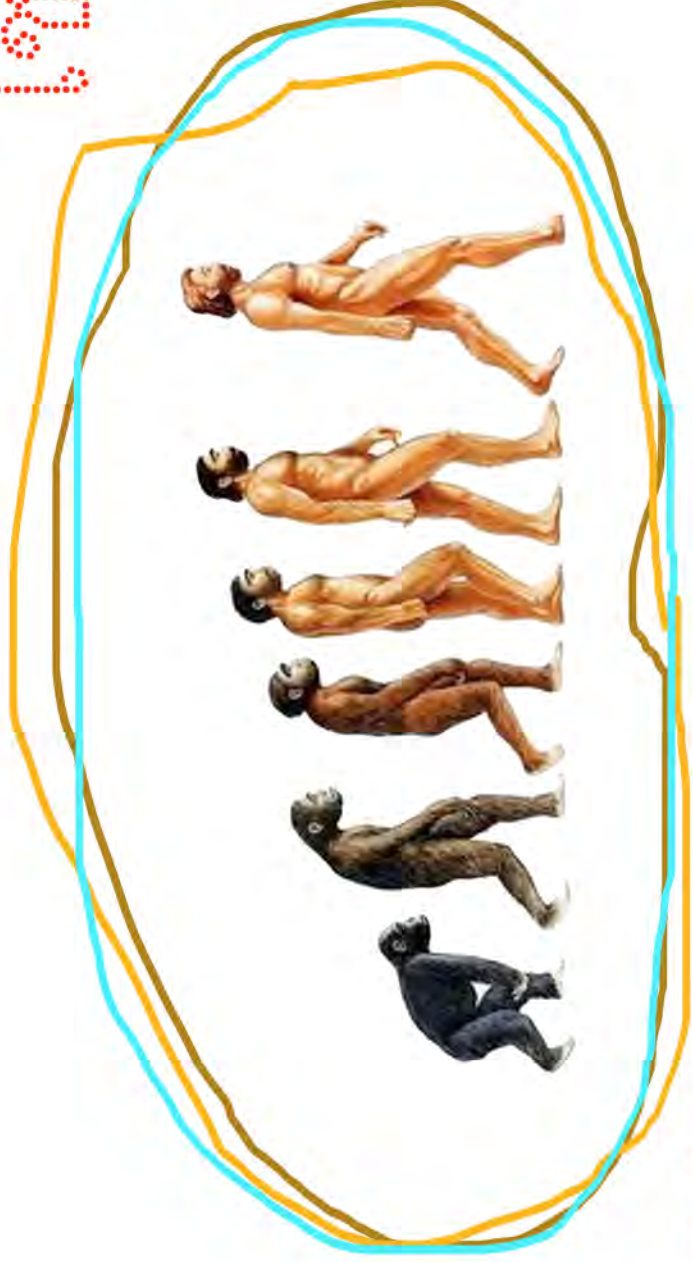
ใช่หรือ?

ใช่หรือ?

ใช่หรือ?

ใช่หรือ?

ใช่หรือ?

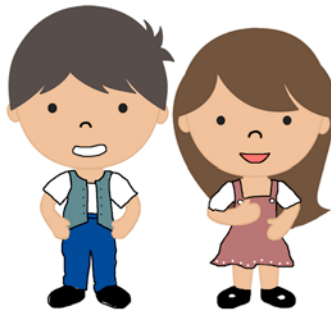
ใช่หรือ?

1

ทฤษฎีก็คือทฤษฎี

“ทฤษฎีคือสิ่งที่ยังไม่พิสูจน์ว่าเป็นความจริง” มีบางทฤษฎีกล่าวว่ามนุษย์วิวัฒนาการมาจากสัตว์ชนิดใด .ให้เด็กๆ ลากเส้นไปที่รูปนั้น แต่ความจริงแล้ว มนุษย์กำเนิดมาจากไหนกันแน่ ให้เด็กๆ วาดภาพการกำเนิดของมนุษย์ที่ถูกต้องในช่องด้านล่าง

2

พระเจ้าทรงสร้างโลกได้อย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 1:1-2:3, สดุดี 33:6-9, อีสยาห์ 45:12, ยอห์น 1:3

ข้อท่องจำ

เราสร้างแผ่นดินโลกและเนรมิตมนุษย์บนนั้น เราเองมือของเรา
จึงฟ้าสวรรค์และเราบัญชาบริวารทั้งสิ้นของมัน (อิสยาห์ 45:12)

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกนี้อย่างไร หนุนใจให้เด็กๆ
ชื่นชมยินดีในฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผ่านทางสิ่งที่พระองค์
ทรงสร้าง ให้เรารักและดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นให้ดี

ข้อคิดสำหรับครู

เราสามารถรู้จักพระลักษณะของพระเจ้าได้โดยการเรียนเรื่องการเนรมิตสร้าง พระคัมภีร์เปิดเผย
ให้เราได้เห็นพระเจ้าตั้งแต่บทแรกว่าพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง ทำไมไม่ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นเหมือนกับสิ่งที่
ในสวรรค์ ในยุคนี้รัตนกาล? การใคร่ครวญคำถามนี้ทำให้เรารู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

การที่เราจะรู้จักจิตรกรผู้มีชื่อเสียงโด่งดังได้ก็เนื่องจากจิตรกรรมของเขา หรือเราจะรู้จักช่างซ่อม
โทรทัศน์ว่า เป็นช่างที่ดีก็โดยที่เรานำโทรทัศน์ของเราไปให้เขาซ่อมและดูแลแก้ไข ถ้าซ่อมได้ดีโทรทัศน์ก็ไม่
เสียอีกนั่นแสดงว่าเขาเป็นช่างที่ดี ในทำนองเดียวกันเด็กๆ สามารถรู้จักพระเจ้าได้ก็ดูจากสิ่งที่พระองค์
ทรงสร้างและอ่านจากพระคัมภีร์

นำสู่บทเรียน

“อะไรเอ่ย”

แจกกระดาษ ดินสอ ขอให้คิดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง แล้วเขียนลงบนกระดาษ โดยเรียงลำดับ
ตามตัวอักษร เช่น ไก่ ไ้ คน เป็นต้น จะให้ทำงานคนเดียวเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้ แข่งกันกลุ่มไหนถึง
อักษร ฮ ก่อนจะเป็นฝ่ายชนะ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ใครเคยดูคนแสดงมายากลบ้าง? บางคนสามารถเล่นได้สมจริงสมจังมาก เพียงแค่มือเปล่าๆ แต่พลิกมือไปมาเดี๋ยวเดียวก็มีของอยู่ในมือ การแสดงของเขาทำให้ดูเหมือนกับว่านักเล่นกลสามารถเนรมิตสิ่งของบางอย่างได้ แต่เขาเสกของได้จริงไหม? ไม่จริง นั่นคือการแสดงมายากลเท่านั้น

บทเรียนอาทิตยน์นี้พูดถึงพระเจ้าว่า ทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างโลกนี้อย่างมหัศจรรย์ บางคนไม่ยอมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสร้างดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดาวเคราะห์ต่างๆ โดยไม่ได้ใช้อะไรเลย แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างโลกนี้โดยไม่ได้ใช้อะไรเลย เราจะมาดูว่าพระคัมภีร์พูดถึงการเนรมิตสร้างโลกตั้งแต่เริ่มแรกอย่างไร? (ขอให้เปิด ปฐมกาล 1:2 อ่านพร้อมกัน)

คำถาม ในช่วงเวลานั้นโลกของเรามีลักษณะอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ)

เวลานั้นโลกของเรายังไม่มีรูปร่าง ไม่มีสิ่งมีชีวิต โลกมีลักษณะเหมือนน้ำและมีความมืดปกคลุมอยู่ คงเป็นเหมือนความมืดที่อยู่ในถ้ำลึกที่มีคนกระทั่งไม่สามารถมองเห็นแม้แต่มือของตนเอง นั่นคือสภาพของโลกก่อนการเนรมิตสร้าง ดังนั้น สิ่งแรกที่พระเจ้าทรงสร้างก็คือแสงสว่างทรงตรัสว่า (แสดงภาพ 2-1) “จงเกิดแสงสว่าง” แล้วแสงสว่างก็เกิดขึ้นโดยไม่ต้องสร้างเครื่องสร้างไฟฟ้าหรือแม้แต่ดวงอาทิตย์ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แสงสว่างเกิดขึ้นเพราะคำสั่งของพระเจ้า (ให้อ่าน ปฐมกาล 1:4-5 ดูว่าพระเจ้าทรงรู้สึกอย่างไร (ให้เด็กหนึ่งคนอ่าน) พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดีและทรงเห็นว่าความมืดนั้นก็มิประโยชน์ ดังนั้น จึงทรงให้มีความมืดบางเวลา และให้มีความสว่างในบางเวลา นี่คือการทรงสร้างในวันที่ 1

ในวันที่สองทรงเห็นว่ามือน้ำอยู่ทั่วไปพระเจ้าทรงทำอะไรกับน้ำนั้น? (ให้คนหนึ่งอ่านปฐมกาล 1:7 และครอธิบายคำว่า ท้องฟ้า) (แสดงภาพ 2-2) พระเจ้าทรงแยกน้ำออกเป็นสองส่วน ส่วนล่างเป็นน้ำ แต่ส่วนบนกลายเป็นไอน้ำเมฆหมอกและความชื้น ทำให้โลกมีฟ้าอากาศ อากาศเป็นสิ่งสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตและมีส่วนประกอบที่พอเหมาะของก๊าซออกซิเจน และก๊าซอื่นๆ เพื่อจะทำให้ทุกสิ่งดำรงชีวิตอยู่ได้ และป้องกันอันตรายจากรังสีของดวงอาทิตย์อีกด้วย ไม่มีอากาศในที่ไหนในระบบจักรวาลจะทำให้มีชีวิตอยู่ได้เหมือนโลกของเรา

ในวันที่สาม ทรงเห็นว่ายังมีส่วนที่เป็นน้ำมากและกระจายอยู่ทั่วไปดูแล้วไม่สวย (ขอให้เด็กอ่านปฐมกาล 1:9-10) พื้นโลกจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งโดยคำสั่งของพระเจ้า (แสดงภาพ 2-3) พื้นน้ำก็ถูกแยกออกทำให้พื้นดินปรากฏขึ้น ถ้าเป็นไปได้ให้ลองๆ ดูแผนที่โลก ดูพื้นดินที่พระเจ้าทรงสร้างให้เขียนชื่อบนกระดาษ เช่น ทะเล อ่าว เกาะ แม่น้ำ ลำธาร มหาสมุทร เป็นต้น เมื่อมีพื้นดินแล้วพระเจ้าทรงตรัสต่อไปอีกเพื่อให้โลกนี้สวยงามและน่าอยู่ (ให้อ่าน ปฐมกาล 1:11) พระเจ้าตรัสว่า “แผ่นดินจงเกิดพืช” ดังนั้น พืชผักและต้นไม้ก็เกิดขึ้นตามชนิดของมัน (ให้คิดถึงพืชผักต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสร้างว่ามีอะไรบ้าง (ถามเด็กๆ ว่าเขาชอบต้นไม้, ดอกไม้, พืชชนิดใดเป็นพิเศษ)

โลกจะเป็นอย่างไรถ้าสมมุติว่าทั้งโลกมีพืชผักหรือต้นไม้ชนิดเดียวกันหมด? เมื่อเรามองเห็นพืชผัก ต้นไม้ ดอกไม้มากมายหลายชนิดบนโลกนี้ทำให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร? (ให้เด็กอภิปราย) เรารู้ว่าพระเจ้าทรงสร้างแต่ละสิ่งให้แตกต่างกัน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและทุกสิ่งล้วนสวยงาม ทรงเตรียม พืช ผัก ผลไม้ ดอกไม้มากมายไว้ให้มนุษย์และสัตว์ ทำให้เราเห็นพระสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ของพระองค์ ทรงให้พืชผักแต่ละชนิดเกิดในแต่ละที่แต่ละแห่งที่ต่างกันตามความเหมาะสม

ให้ครูอ่าน ปฐมกาล 1:16 พระเจ้าทรงสร้างอะไรต่อไป? (แสดงภาพ 2-4) ในวันที่สี่ พระเจ้าทรง สร้างดวงสว่างต่างๆ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์แตกต่างกันอย่างไร? (ให้เด็กเสนอความคิดเห็น) ดวงอาทิตย์เป็นดวงสว่างที่มีแสงอยู่ในตัวเองส่องสว่างและให้ความร้อน มีขนาดใหญ่กว่าโลกและดวง จันทร์มาก อยู่ห่างจากโลกประมาณ 150 ล้านกิโลเมตร ให้แสงที่เพียงพอที่จะให้เรามีแสงสว่างและ ให้ความร้อนในฤดูร้อน

ดวงจันทร์อยู่ห่างจากโลกประมาณ 385,000 กิโลเมตร ดวงจันทร์ไม่ได้ให้ความร้อน แสงสว่าง ที่เกิดขึ้นบนดวงจันทร์ในเวลากลางคืนนั้นเป็นแสงสะท้อนมาจากดวงอาทิตย์ คล้ายกับกระจกเงาสท้อน แสง พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างอื่นๆ ด้วยแต่อยู่ห่างไกลจากโลกมากจนเราสามารถมองเห็นแสงของ มันได้เฉพาะในเวลากลางคืนเท่านั้น เราเรียกว่า ดวงดาว พระเจ้าทรงเห็นว่าทุกสิ่งที่ทรงสร้างในวันที่สี่ นั้นดี (อ่าน ปฐมกาล 1:17-19)

ในวันที่ห้า นั้นโลกยังแตกต่างจากปัจจุบันนี้อย่างไร? (ให้เด็กตอบ) มีพืชน้ำ พืชพื้นดิน พืชผัก ต้นไม้ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ แต่แผ่นดินโลกยังไม่มีสัตว์ ดังนั้น ในวันที่ห้าและหก พระเจ้าได้เพิ่มเติมบางสิ่ง (ให้เปิดปฐมกาล 1:20,21 และขอให้อ่าน) ในวันที่ห้าทรงสร้างให้นกบินใน อากาศและปลาเต็มทะเล (แสดงภาพ 2-5) ให้บอกรหัสของนกหรือปลาบางชนิด (อาจให้เด็กตอบ โดยมี กติกาว่าให้ทุกคนตอบชื่อนกหรือปลาไปเรื่อยๆ แต่ห้ามซ้ำกัน ใครซ้ำต้องออกจากเกมส์) พระเจ้าทรงสร้าง ปลาตัวเล็กที่สุด จนถึงปลาวาฬที่มีขนาดใหญ่มาก จากนกอินทรีไปจนถึงนกกระเจิบ พระเจ้าทรง สร้างทุกสิ่งและพระองค์ทรงเห็นว่าดี

ในวันที่หก (แสดงภาพ 2-6) พระเจ้าทรงสร้างสัตว์บก พระคัมภีร์กล่าวว่า ทรงสร้างสัตว์ให้ ใช้งาน สัตว์เลี้ยงคาน และสัตว์ป่า (ปฐมกาล 1:24) พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ทุกชนิด โดยมีพระประสงค์ พิเศษในโลกที่พระองค์ทรงสร้าง พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยพระสติปัญญาและฤทธิ์อำนาจ

คำถาม เด็กๆ ชอบการทรงสร้างในวันใดมากที่สุด? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

ถ้าเราสามารถถามพระเจ้าว่าพระองค์ทรงชอบการสร้างสิ่งใดมากที่สุด? พระองค์จะตอบทันทีว่า ชอบการสร้างในวันสุดท้ายมากที่สุด (ขอให้อ่าน ปฐมกาล 1:27) มนุษย์คือสิ่งที่พระเจ้าชอบมากที่สุดดีใน บรรดาสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด พระคัมภีร์กล่าวว่า พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ตามฉายาหรือตามแบบอย่าง ของพระองค์ พระเจ้าใส่ชีวิตลงในมนุษย์ ทรงระบายลมปราณ (วิญญาณ) เข้าไปในมนุษย์ทำให้มนุษย์

มีชีวิต มีความรู้สึกนึกคิด มีความรัก มีเหตุผล มีความสัมพันธ์ต่อพระเจ้า ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากกว่า
สิ่งมีชีวิตอื่นๆ เมื่อทรงเนรมิตสร้างทุกสิ่งเสร็จแล้วทรงเห็นว่าดี ในวันที่เจ็ดทรงหยุดพัก เพราะโลกและ
จักรวาลถูกสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว

(ให้ดู อีสายห์ 45:12 และอ่านให้เด็กๆ ฟัง) ใครเป็นคนพูดประโยคนี้? พระเจ้าทรงตรัสถึง
สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ไม่มีใครสามารถสร้างโลกและจักรวาลได้ (ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ รอบ)
ให้เราพิจารณาว่าการทรงสร้างบอกให้เรารู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าบ้าง? (ให้เด็กตอบ) พระองค์ทรงมีฤทธิ์
อำนาจสูงสุด เพียงแค่พระองค์พูดเท่านั้นทุกสิ่งเกิดขึ้นตามคำตรัสนั้น

คำถาม เด็กๆ คิดว่าพระเจ้าองค์นี้จะช่วยแก้ปัญหาที่เราคิดว่าใหญ่โตได้ไหม?

แน่นอนไม่มีอะไรยากสำหรับพระเจ้า เมื่อเราอธิษฐานด้วยความเชื่อพระเจ้าจะทรงช่วยในเวลาที่เรา
ต้องการ บางทีเราอาจกำลังเจอกับปัญหาเรื่องการเรียนรู้ในเทอมหน้า ซึ่งดูเหมือนว่าจะมีวิชาที่ยากและ
เรากลับจะเรียนไม่ได้ หรืออาจจะมีปัญหาที่บ้านหรือกับเพื่อนบ้าน พระเจ้าทรงอยู่กับเรา เราไม่ต้องกลัว
เราต้องพยายามทำให้ดีที่สุดและใช้ความสามารถที่พระเจ้าประทานให้อย่างเต็มที่ในการแก้ปัญหา แต่อาจ
จะมีบางเวลาที่ต้องการการช่วยเหลือเป็นพิเศษ เราสามารถขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ทุกเวลา

การประกาศ

การแสวงหาฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านั้นมีคุณค่ามากแต่เราจะมีสิทธิ์ได้รับก็ต่อเมื่อยอมต้อนรับพระ
เยซูให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสียก่อน พระองค์พร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือเมื่อเราอธิษฐาน
กับพระองค์ (ใช้เวลาอธิษฐานกับบางคนทีพร้อมจะรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. พระเจ้าทรงสร้างอะไรในแต่ละวัน? (ดูคำตอบจากบทเรียนจากพระคัมภีร์)
2. การทรงสร้างใดที่พระเจ้าทรงชอบที่สุด? (มนุษย์)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 2
2. “ฝึกสมอง”
เตรียม กระจาดแข็ง, ปากกาเมจิก, กรรไกร
 - ตัดกระจาดแข็งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหลายๆ แผ่น
 - เขียนเลข 1-6 บนกระจาดแผ่นละ 1 ตัวเลข แยกไว้ฝั่งซ้าย
 - เขียนสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างแต่ละชนิดใส่กระจาดแข็งแต่ละแผ่น แยกไว้ฝั่งขวา
 - คั่วกระจาดทั้งสองฝั่งที่โต๊ะ แบ่งเด็กเป็น 2 ทีม ให้แต่ละทีมส่งตัวแทนมาทีละ 1 คน ให้เปิดกระจาดฝั่งซ้าย ได้ตัวเลขใด ให้เปิดฝั่งขวาเพื่อหาการทรงสร้างของพระเจ้าที่ตรงกับตัวเลขที่เปิดได้ หากเปิดเจอตรงกัน ก็ได้ 1 คะแนน หากผิดก็ไม่ได้คะแนน เล่นไปเรื่อยๆ จนเด็กหมด นับคะแนน ทีมที่ได้คะแนนมากกว่าชนะ เล่นไปเรื่อยๆ เท่าที่เด็กๆ ยังสนุกกับเกมส์นี้

จงเกิดความสว่าง

จงแยกพื้นน้ำและท้องฟ้า

มีพืชน้ำ ผืนดิน ท้องฟ้าและต้นไม้

2

พระเจ้าสร้างโลกอย่างไร

ตอบคำถามต่อไปนี้ ข้อใด “ผิด” ให้วงกลมรอบตัวอักษรในฝั่ง “ผิด” ข้อใด “ถูก” ให้วงกลมรอบตัวอักษรในฝั่ง “ถูก” จากนั้นนำตัวอักษรที่วงกลมในแต่ละข้อไปเขียนเรียงกันที่ด้านล่าง

ถูก ผิด

1. ทฤษฎีวิวัฒนาการมีพื้นฐานอยู่บนความจริง	ห	พ
2. พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง	ร	อ
3. ทฤษฎีวิวัฒนาการเชื่อว่าพระเจ้าสร้างมนุษย์	ช	ะ
4. เราพบซากสัตว์และพืชได้จากร้านขายของเก่า	ก	เ
5. เราพบซากสัตว์และพืชในดิน	จ	ง
6. ทฤษฎีวิวัฒนาการมีจุดอ่อนมาก	า	น
7. พระคัมภีร์ให้คำตอบเกี่ยวกับการสร้างโลก	ส	พ
8. พระเจ้าสร้างมนุษย์จากผงคลีดิน	ะ	ะ
9. พระเจ้าไม่เคยตรัสมุสา	า	เ
10. คริสเตียนไม่ควรบอกให้คนอื่นรู้ว่าเราเชื่อพระเจ้าไม่อย่างนั้นเราจะถูกล้อเลียนได้	ม	ง
11. คริสเตียนไม่ควรพูดเรื่องพระเจ้ากับคนอื่น	ท	ม
12. โลกเกิดขึ้นหลังจากการระเบิด	ป	นุ
13. พระเจ้าสร้างเรา	ช	ร
14. มนุษย์เกิดจากลิง	ติ	ย์

3

โลกมหัศจรรย์ของเรา

- ข้อพระคัมภีร์** ปฐมกาล 1:3-5,9,10 เยเรมีย์ 31:35, อีสยาห์ 51:13, 15-16
- ข้อท่องจำ** พระองค์คือพระเยโฮวาห์ พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น (เนหะมีย์ 9:6)
- เป้าหมาย** ใ้ให้เด็กๆ ซึ่ชื่นชมยินดีในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และเข้าใจถึงความมหัศจรรย์บางอย่างเกี่ยวกับโลกของเรา และขอบคุณพระเจ้าซึ่งเป็นผู้เดียวที่สามารถเนรมิตสร้างทุกสิ่งได้

ข้อคิดสำหรับครู

บ่อยครั้งเราไม่ค่อยสนใจโลกที่เราอาศัยอยู่มากนัก เพราะเหตุนี้เราจึงไม่ค่อยคิดถึงการทำทรงสร้างของพระเจ้า และไม่รู้สึกรำเริงพระองค์เท่าที่ควร ความใหญ่โตมหึมาของจักรวาลนั้นยังเป็นสิ่งที่เกินความเข้าใจของนักวิทยาศาสตร์ที่พยายามอย่างมากในการค้นคว้าหาความจริง ขอพระเจ้าทรงช่วยให้ครูสามารถกระตุ้นให้เด็กๆ สนใจในความมหัศจรรย์ของแผ่นดินโลกที่พระเจ้าสร้างและสวรรค์ เพื่อเขาจะมีจิตใจที่เต็มไปด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า พระองค์ผู้เดียวที่สามารถเนรมิตสร้างทุกสิ่งได้

นำสู่บทเรียน

“ผลงานของใคร”

ให้กระดาษออกเป็นสองส่วน ที่หัวกระดาษด้านหนึ่งเขียนว่า “งานของมนุษย์” หัวกระดาษอีกด้านหนึ่งเขียนว่า “งานของพระเจ้า” เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียนให้แต่ละคนเขียนชื่อหรือวาดรูปสิ่งๆ ที่มนุษย์ทำและที่พระเจ้าทำได้หัวทั้งสอง

ถ้ามีเวลาให้ระบายสีรูปที่เด็กๆ วาดด้วย ซึ่งให้เห็นว่าสิ่งๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น ทำให้ชีวิตมีความสะดวกสบาย แต่สิ่งๆ ที่พระเจ้าสร้างขึ้นนั้นทำให้มีชีวิตอยู่ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(แสดงลูกโลกหรือแผนที่โลก) และอธิบายให้เด็กๆ ฟังว่านี่คือ รูปจำลองของโลก รูปจำลองกับของจริงแตกต่างกันอย่างไร? (ให้เด็กอภิปราย) รูปจำลองนั้นเล็กกว่าของจริงมาก (ให้เด็กๆ ใช้สายวัดรอบลูกโลกตรงกลาง ได้เท่าไรเขียนบนกระดาน) เราวัดรอบลูกโลกนี้ได้ไม่กี่นิ้ว แต่ความจริงแล้วเส้นผ่าศูนย์กลางของโลกจริงๆ ยาวประมาณ 40,000 กิโลเมตร เขียนตัวเลขไว้ข้างๆ กับตัวเลขที่วัดลูกโลกจำลองเพื่อเปรียบเทียบกัน เด็กๆ คิดว่าลูกโลกนี้หนักเท่าไร? (เขียนน้ำหนักโดยประมาณลงบนกระดาน บรรทัดที่สองต่อจากขนาดของโลก) แต่โลกจริงๆ หนักประมาณ เลข 6 ตามด้วยเลข 0 อีก 36 ตัว โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ 30 กิโลเมตรต่อหนึ่งวินาที ข้อเท็จจริงนี้ทำให้เราเห็นถึงความยิ่งใหญ่มหัศจรรย์ของโลกที่พระเจ้าทรงสร้าง สิ่งมหัศจรรย์ที่สุดก็คือมีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่บนโลกในขณะที่ดาวเคราะห์ดวงอื่นๆ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอาศัยอยู่เลย พระเจ้าทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกอย่างบนโลกนี้ เมื่อเราเปรียบเทียบโลกกับดาวเคราะห์ดวงอื่นๆ แล้วทำให้เราเห็นถึงสติปัญญาของพระเจ้าและการดูแลรักษาของพระองค์

คำถาม อะไรคือสิ่งจำเป็นที่ทำให้พืชและสัตว์มีชีวิตอยู่ได้? (ให้เด็กๆ ตอบ เขียนคำตอบบนกระดาน) สิ่งสำคัญที่สุดที่ช่วยให้สิ่งมีชีวิตดำรงอยู่ได้คือแสงสว่าง, แร่ไนโตรเจน, อากาศ, น้ำ, อาหาร และอุณหภูมิที่เหมาะสม (ให้เขียนสิ่งสำคัญบนกระดานด้านซ้ายโดยเขียนโล่งมา)

ให้เด็กๆ อ่าน ปฐมกาล 1:3-5 การหมุนรอบตัวเองของโลกทำให้เกิดเวลากลางวันและกลางคืน (แสดงภาพ 3-1) ซีกโลกด้านที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์จะทำให้เมืองที่อยู่ฝั่งนั้นเป็นกลางวัน ส่วนเมืองที่อยู่ซีกฝั่งตรงข้ามจะเป็นเวลากลางคืน (ใช้ไฟฉายส่องที่ลูกโลกเพื่อแสดงให้เห็นเมืองที่ถูกไฟส่องก็จะเป็นกลางวัน ส่วนอีกฝั่งคือกลางคืน) มีเวลากลางวันและกลางคืนทั้งหมด 24 ชั่วโมง พระเจ้าทรงสร้างโลกให้หมุนรอบตัวเองเพื่อจะมีเวลาดังกล่าวได้

พระเจ้าทรงทำให้โลกมีเวลากลางวันและกลางคืนเพื่อให้โลกมีอุณหภูมิเหมาะสม ทุกๆ 24 ชั่วโมง ส่วนต่างๆ ของโลกได้รับความร้อนและความเย็นสลับกันไป อุณหภูมิสูงสุดที่วัดได้บนโลกคือ 58 องศาเซลเซียส ต่ำกว่าจุดน้ำแข็งที่แอนตาร์กติค และอุณหภูมิต่ำสุดโดยเฉลี่ยทั่วไปโลกประมาณ 15 องศาเซลเซียส ฤดูกาลก็เป็นอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้สิ่งมีชีวิตดำรงอยู่ได้ (แสดงภาพ3-2) โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ในแต่ละปีและหมุนรอบตัวเองทำให้เกิดฤดูกาลขึ้น ส่วนที่หันออกจากดวงอาทิตย์แสงที่ส่องลงมาบนผิวโลกจะมีลักษณะหมุนกว้างทำให้อุณหภูมิต่ำลงก่อให้เกิดฤดูหนาว เมื่อส่วนนั้นเอียงเข้าหาดวงอาทิตย์มากขึ้นแสงจะส่องลงมาบนผิวโลกตรงขึ้นทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น เรียกว่าฤดูใบไม้ผลิหรือฤดูร้อน พระเจ้าทรงจัดให้มีฤดูกาลเพื่อเหมาะแก่การเพาะปลูก ดาวพุธหมุนรอบตัวเองด้วยแต่ใช้เวลานานถึง 88 วันในการหมุนรอบตัวเองหนึ่งรอบและใช้เวลาหมุนรอบดวงอาทิตย์เป็นเวลา 88 วันด้วย ดังนั้น ซีกหนึ่งของดาวพุธจะหันเข้าหาดวงอาทิตย์ตลอดเวลาและอีกด้านหนึ่งจะหันออกจากดวงอาทิตย์ตลอดเวลาเช่นกัน ลองคิดดูซิว่า สภาพบนดวงดาวนี้จะเป็นอย่างไร? (ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็น) การหมุนรอบตัวเองของดาวพุธทำให้อีกด้านหนึ่งหันเข้าหาดวงอาทิตย์ตลอดเวลาไม่มีโอกาสที่จะเย็นลง อุณหภูมิของด้านที่

ได้รับแสงสว่างจะอยู่ระหว่าง 260 – 430 องศาเซนติเกรด ร้อนพอที่จะทำให้ตะกั่วละลายได้ แต่อีกด้านที่ไม่ถูกแสงของดวงอาทิตย์เลยนักวิทยาศาสตร์ได้สันนิษฐานว่าด้านนั้นจะมีอุณหภูมิที่ต่ำมากทีเดียว ดาวพุธมีขนาดเล็กกว่าโลกมากแต่ใหญ่กว่าดวงจันทร์เล็กน้อย เพราะว่าดาวพุธมีขนาดเล็กดังนั้นจึงมีแรงโน้มถ่วงน้อยกว่า ถ้าบนโลกเรามีน้ำหนัก 50 กิโลกรัม ที่ดาวพุธเราจะมีน้ำหนักเพียง 8 กิโลกรัมเท่านั้น คนอ้วนอาจจะชอบ แต่คงไม่มีใครชอบไปดาวพุธสักแห่งๆ เพราะว่าถ้าบนโลกมีน้ำหนัก 50 กก. ที่ดาวพุธก็จะมีน้ำหนัก 130 กก. การมีแรงโน้มถ่วงน้อยนั้นมีผลเสีย ผลเสียคืออะไร?

แรงโน้มถ่วงไม่เพียงแต่จะยึดเท้าของเราและตัวเราให้ยืนอยู่บนพื้นได้เท่านั้นแต่ยังยึดบรรยากาศรอบโลกให้คงอยู่ด้วยนี้รวมทั้งอากาศที่เราหายใจอยู่ด้วย บรรยากาศป้องกันเราไม่ให้มีอันตรายจากรังสีของดวงอาทิตย์และช่วยควบคุมอุณหภูมิบนผิวโลก แรงโน้มถ่วงดึงให้เมฆอยู่ใกล้พื้นโลกเพื่อจะให้มีฝนตกบนดาวพุธมีแรงโน้มถ่วงน้อยจึงไม่ค่อยมีอากาศ ไม่มีฝน ไม่มีเมฆ พระเจ้าทรงรู้ว่าแรงโน้มถ่วงมีความสำคัญต่อการมีชีวิตอยู่ ดังนั้น จึงทรงทำให้โลกมีแรงโน้มถ่วงที่พอเหมาะ

น้ำ ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นมากสำหรับการมีชีวิตอยู่ (อ่าน ปฐมกาล 1:9,10 ด้วยกัน) (แสดงภาพ 3-3) พระเจ้าทรงให้พื้นโลกปกคลุมไปด้วยพื้นน้ำ 3 ใน 4 ส่วน ทรงมีสติปัญญาเป็นเลิศในการกระทำเช่นนี้เพราะน้ำมีความสำคัญต่อมนุษย์มาก ถ้าขาดน้ำเพียงหนึ่งอาทิตย์เราจะตาย น้ำในมหาสมุทรมีรสเค็มเพราะมีเกลือแร่ผสมอยู่ เราจะดื่มน้ำจากมหาสมุทรไม่ได้ถ้าไม่แยกเอาเกลือออกเสียก่อน แต่พระเจ้าทรงจัดเตรียมน้ำจืดไว้ให้เราดื่มได้อย่างเพียงพอ เช่น จากแม่น้ำลำธาร เป็นต้น แม่น้ำที่ยาวที่สุดในโลกคือ แม่น้ำไนล์ยาวประมาณ 6,700 กิโลเมตร

เราจะเห็นได้ชัดเจนแล้วว่าถ้าขาดอากาศ ขาดน้ำ และอุณหภูมิที่ไม่พอเหมาะพวกพืชผักก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญก็คือในดินก็มีส่วนประกอบหลายอย่างที่จะช่วยทำให้พืชเจริญเติบโต พระเจ้าทรงทราบดีว่าอะไรเป็นสิ่งจำเป็นในการมีชีวิตอยู่ได้ ดังนั้น จึงทรงจัดเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมที่ เราจะอาศัยอยู่บนโลกนี้ได้ แล้วเราจะไม่รู้สึกลบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งเหล่านี้หรือได้หรือ บางคนก็โง่เขลาเสียจริงที่คิดว่าเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีพระเจ้า แต่พวกเราที่รู้จักกับพระองค์ควรจะดีใจที่สามารถรักพระองค์และรับใช้พระองค์ได้

การนำไปประยุกต์ใช้

สิ่งที่น่าชื่นชมยินดีที่สุดเกี่ยวกับโลกที่แสนมหัศจรรย์นี้ก็คือ เราได้เห็นความรักและความห่วงใยที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ พระเจ้าทรงรักและห่วงใยมนุษย์เพียงไรโลกเป็นดาวเคราะห์ดวงเดียวที่สิ่งมีชีวิตสามารถอาศัยอยู่ได้ ไม่เพียงแต่เป็นสถานที่ที่เราสามารถอาศัยอยู่ได้เท่านั้นแต่ยังเป็นพื้นที่ที่น่าอยู่มากๆ เสียด้วย พระเจ้าทรงตรัสทรงอย่างรอบคอบเมื่อทรงสร้างโลกนี้แม้แต่มนุษย์อวกาศยังอธิบายว่าโลกของเรานี้เป็นเหมือนเพชรแห่งจักรวาล ไม่มีที่ไหนที่เหมือนกับโลกของเรา บางทีเราไม่ได้คิดถึงความอัศจรรย์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างอย่างจริงจังจึงไม่เห็นความงดงามของโลกนี้ ให้เราใช้เวลานี้ในการอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าด้วยกัน (ขอให้บางคนนำอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าสั้นๆ)

การประกาศ

พระเจ้าทรงพอพระทัยกับคำสรรเสริญของเรา ยิ่งกว่านั้นอีกทรงต้องการให้เรารักพระองค์และรับใช้พระองค์ ถ้าวันนี้เด็กๆ ยังไม่มีโอกาสต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตนี้เป็นโอกาสที่ดีที่เราจะได้เข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้า (อธิษฐานเผื่อเด็กที่ต้องการจะรับเชื่อ)

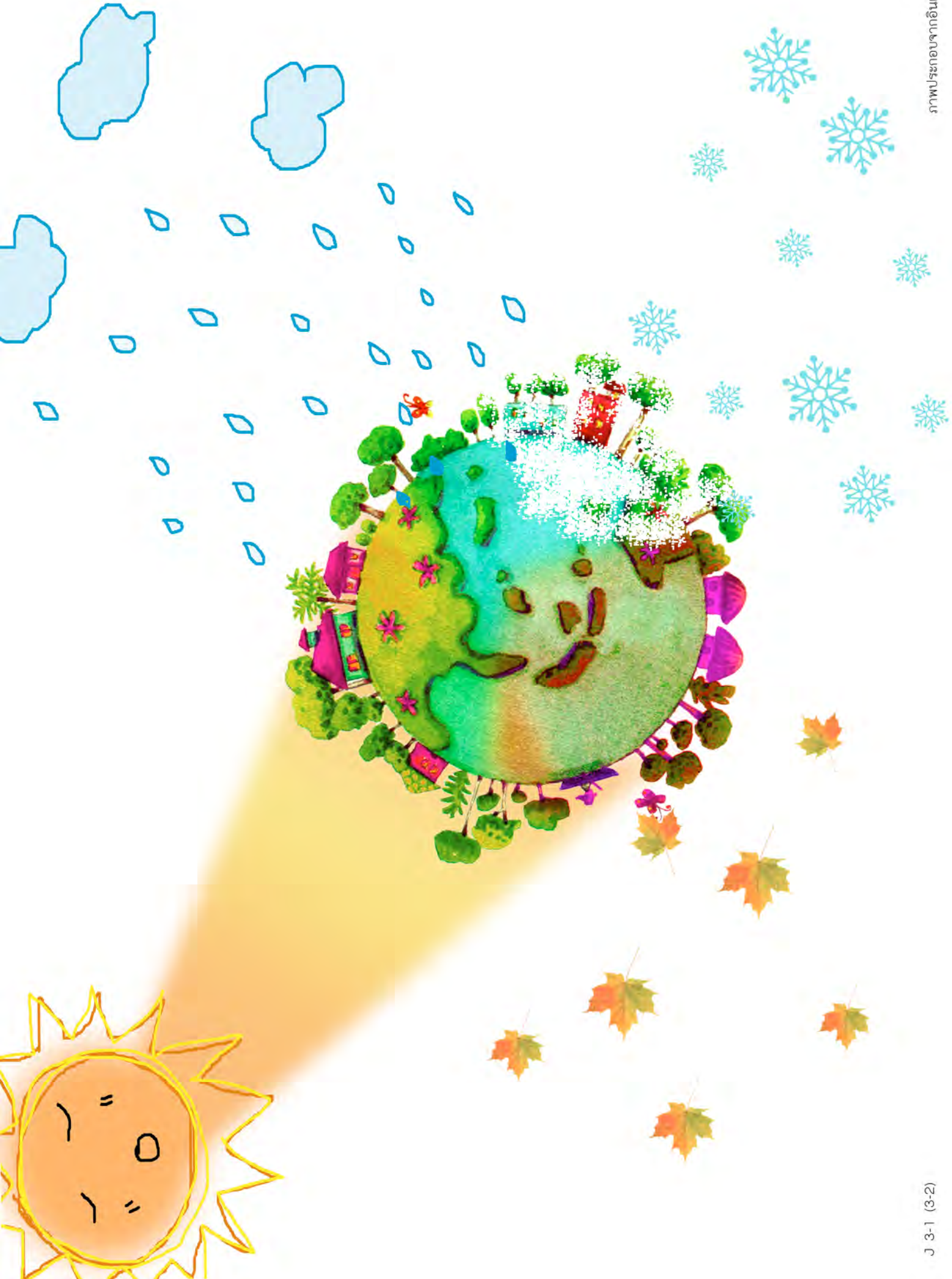
คำถามทบทวน

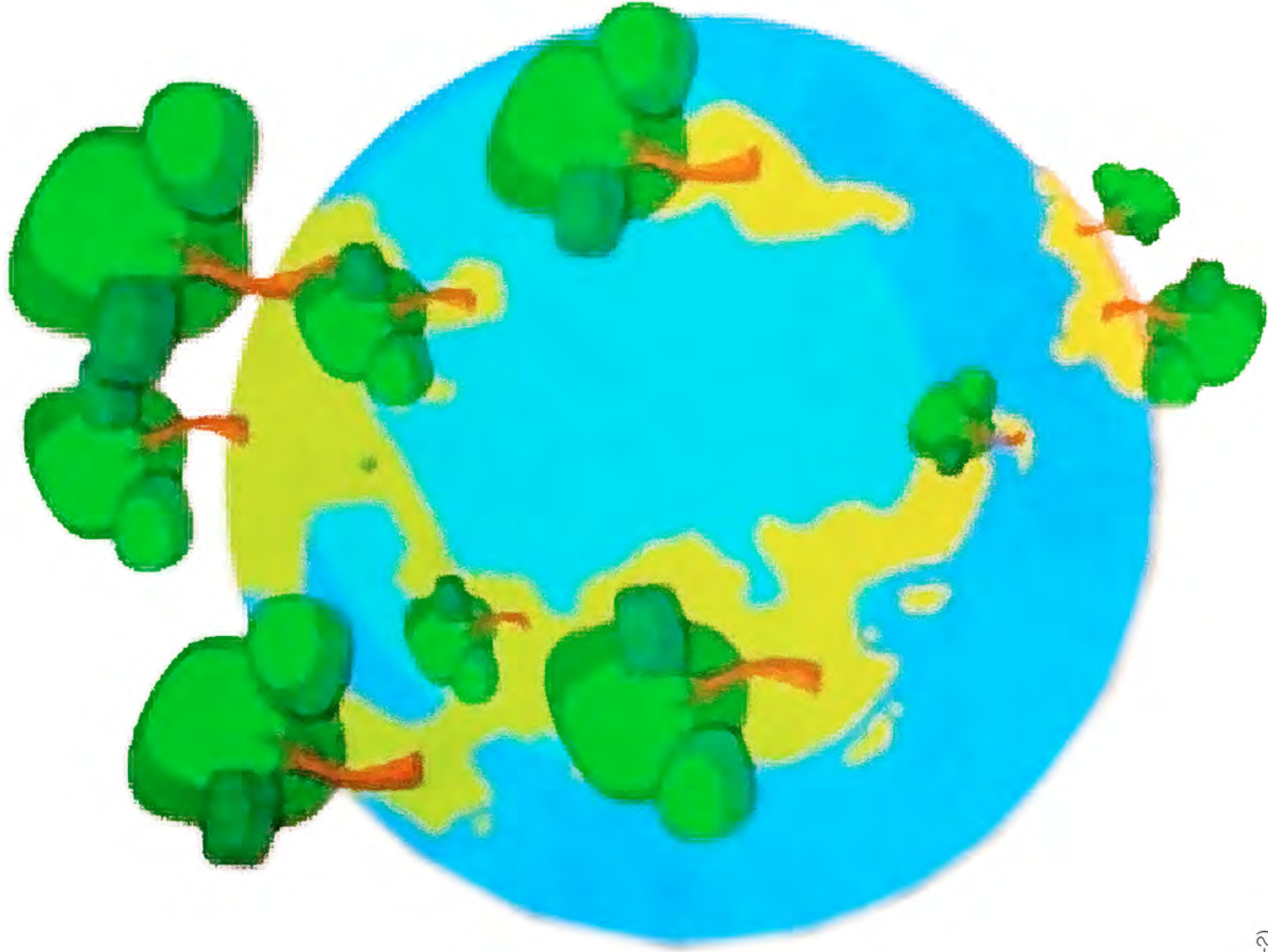
1. ให้ออกถึงสิ่งสำคัญ 4 อย่างที่ทำให้มีชีวิตอยู่ได้บนโลกนี้?
(แสงสว่าง แรงแดดร้อน อากาศ อุณหภูมิที่พอเหมาะ)
2. อุณหภูมิของโลกโดยเฉลี่ยแล้วเท่าไร? (15 องศาเซลเซียส)
3. บนพื้นผิวโลกมีน้ำปกคลุมอยู่ที่ส่วน? (สามส่วนในสี่ส่วน)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 3
2. แต่งเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง โดยใช้ทำนองเพลงที่เด็กๆ ชอบ

พระเจ้าทรงให้โลกนี้
มีพื้นน้ำเป็น
3 ส่วน 4
ของโลก

4

วางใจในพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 6:25-34, ลูคา 12:22-31

ข้อท่องจำ

จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ (มัทธิว 6:33)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ถึงความรักและความห่วงใยของพระเจ้า ผ่านทางสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง หนุนใจให้เด็กๆ ไว้วางใจพระเจ้าในสิ่งที่ต้องการ และให้แสวงหาพระเจ้าก่อนสิ่งของที่ต้องการ

ข้อคิดสำหรับครู

คำสอนของพระเยซูเป็นบทเรียนสำหรับคนธรรมดาทั่วไป เป็นคำสอนเรียบง่ายสามารถเข้าใจได้ และสามารถนำไปใช้ได้กับชีวิตจริง บทเรียนอาทิตย์นี้พูดถึงคำสอนของพระเยซู ทรงบอกให้ผู้ฟังดูฝูงนก ดอกไม้ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าพระเจ้าทรงห่วงใยมนุษย์มากเพียงไร บทเรียนนี้จะช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า พระเจ้าทรงห่วงใยเขาทั้งหลายด้วย

นำสู่บทเรียน

เตรียม หนังสือเกี่ยวกับการจัดตกแต่งสวนดอกไม้, กาว, กรรไกร และกระดาษ
เมื่อเด็กๆ เข้ามาในชั้นเรียนให้ทุกคนหารูปดอกไม้หลายๆ ชนิด ตัดออกมา ทากาวติดที่กระดาษ ให้หารวมกันให้มากที่สุดเท่าที่จะหาได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ให้ทุกคนหลับตาแล้วนึกถึงภาพของทุ่งกว้างที่เต็มไปด้วยดอกไม้ สีขาว สีเหลือง มีทั้งดอกเล็ก ดอกใหญ่เต็มไปหมด บนท้องฟ้ามีฝูงนกที่บินโฉบเฉี่ยวไปมา บ้างก็บินลงมากินอาหารบนพื้นดิน บ้างก็เกาะอยู่บนต้นไม้ร้องเพลงอย่างไพเราะ ภาพที่เด็ก ๆ จินตนาการนั้นสวยงามไหม ให้เด็ก ๆ จำภาพนั้นไว้ให้ดีแล้วลืมตาขึ้น

วันหนึ่งพระเยซูทรงเทศนาสั่งสอนฝูงชนอาจจะอยู่ใกล้กับทุ่งนาคล้ายๆ กับทุ่งหญ้าในจินตนาการของเด็กๆ พระเยซูทรงสอนประชาชนว่า พระเจ้าทรงห่วงใยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง มีบางคนที่กำลังวิตกกังวลว่าพระเจ้าจะไม่ห่วงใยสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างและตัวเขาทั้งหลาย พระเยซูต้องการการช่วยให้คนเหล่านั้นเข้าใจว่าพระเจ้าทรงมีความห่วงใยต่อความต้องการของมนุษย์ (แสดงภาพ 4-1) ทรงตรัสว่า “จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่านมิได้เกี่ยว มิได้ล่าสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกอไว้ ท่านทั้งหลายมิได้ประเสริฐกว่านกหรือ?”

คำถาม เด็กๆ รู้ไหมว่ามันจะจอกราคาตัวละเท่าไร (ให้เด็กลองทายราคา)

มันอาจจะไม่มีราคาเท่ากับสุนัขพันธุ์ดี คนส่วนมากไม่คิดว่านกจะจอกมีค่าอะไร แล้วมนุษย์ละมีค่าเท่าไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) มนุษย์นั้นมีค่าเท่ากับทรัพย์สมบัติทั้งหมดในโลกนี้ ถ้าเด็ก ๆ มีธนบัตรใบละยี่สิบบาทกับใบละพันบาทเด็ก ๆ จะคอยระมัดระวังไปไหนไม่ให้หาย? (ให้เด็กตอบ) ถ้าเราเปรียบเทียบกับคนกับนก คนก็เหมือนกับธนบัตรใบละพัน นกก็เหมือนใบละยี่สิบ แต่พระเจ้าทรงดูแลและเลี้ยงดูสิ่งทีมีค่าน้อยกว่ามนุษย์เป็นอย่างดี แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงห่วงใยเรื่องอาหารการกินความสุขทุกข์ของมนุษย์มากกว่าอีกหรือ?

มีศิษยาภิบาลคนหนึ่งทำงานอยู่ในคริสตจักรเล็กๆ แห่งหนึ่ง เนื่องด้วยคริสตจักรเล็กมากทำให้เงินทีจะสนับสนุนผู้รับใช้ก็น้อย ทำให้ศิษยาบาลคนนีไม่มีเงินทีจะซื้ออาหารทานในวันนี้ แต่ลึกๆ ในใจเขารู้ดีว่าพระเจ้าจะทรงเลี้ยงดูเขาและเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสิ่งเหล่านั้นให้ พระเจ้าได้ดลใจคนหนึ่งทีอยู่อีกคริสตจักรหนึ่งให้นำอาหารมาให้ศิษยาภิบาลและครอบครัว อาหารทีเอามาให้ นั้นสามารถกินได้นานถึง 4 เดือน พระเจ้าทรงเลี้ยงดูผู้รับใช้ของพระองค์เพราะพระองค์ทรงห่วงใยมนุษย์ทุกคน

พระเจ้าทรงรู้ถึงความต้องการในด้านอื่นๆ ของเราด้วย สิ่งหนึ่งทีทำให้มนุษย์มีความวิตกกังวลอีกอย่างก็คือ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของเรา เด็กๆ เคยเป็นห่วงไหมว่าจะไม่มีชุดนักเรียนใหม่ใส่ช่วงปิดเทอม หรือมีความจำเป็นต้องได้รองเท้าผ้าใบคู่อีกคู่เพราะคู่นั้นขาดแล้ว มีเรื่องอะไรอีกไหมทีเด็ก ๆ กังวลนอกจากเรื่องเครื่องนุ่งห่ม? (ให้เด็กๆ ช่วยกันเสนอ เขียนคำตอบของเด็กๆ บนกระดาน) เราส่วนใหญ่อีกังวลกับเรื่องทีเราทุกคนพูดมา คนในสมัยพระเยซูมีความกังวลเรื่องเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเหมือนกับเราในสมัยนี้แต่พระเยซูทรงสอนว่าอย่ากระวนกระวายถึงสิ่งเหล่านี้เลย

(หยิบภาพที่เด็กๆ นำดอกมามาติดช่วงก่อนเริ่มเรียนขึ้นมา) ให้ทุกคนดูดอกไม้ที่พระเจ้าทรงสร้างอย่างสวยงาม พระเยซูตรัสว่า “ดอกไม้มีความสวยงามมากกว่าสง่าราศีของกษัตริย์ซาโลมอน เมื่อทรงเครื่องฉลองพระองค์ที่สง่างามและราคาแพง”

ดอกไม้สวยแต่มีอายุอยู่ได้ไม่นาน (ชุดดอกไม้แห้งขึ้น) เมื่อสองสามวันที่แล้วมันยังสวยอยู่แต่บัดนี้มันเหี่ยวแห้งไปแล้วไม่มีความสวยงามและน่าดูอีกต่อไป เราจะทำอะไรกับดอกไม้ที่เหี่ยวนี้? (อภิปรายสั้นๆ) (แสดงภาพ 4-2) ในสมัยพระเยซูเขาจะเผาดอกไม้แห้งที่ตายแล้ว แม้ว่าดอกไม้จะสวยงามในเวลาอันสั้นและต้องถูกเผาไฟหรือถูกถอนทิ้ง พระองค์ยังทรงตกแต่งให้มันสวยงามพระเยซูตรัสถามว่า ถ้าพระเจ้าทรงตกแต่งดอกไม้ให้งามพระองค์จะไม่ทรงตกแต่งเราทั้งหลายด้วยหรือ? (รอคำตอบและให้อธิบายคำตอบด้วย) พระเยซูทรงต้องการให้ประชาชนเข้าใจว่า พระเจ้าทรงห่วงใยถึงเครื่องนุ่งห่มของเขากันหลายด้วย

พ่อแม่หรือผู้ปกครองของเราดูแลให้เรามีอาหาร มีเสื้อผ้าสวมใส่ นั่นคือความรักที่พระเจ้าประทานให้พ่อแม่ทุกคน พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์พระองค์ทรงจัดเตรียมให้ลูกๆ ของพระองค์ในสิ่งที่เขาต้องการด้วยเช่นกัน นอกจากนี้พระเยซูยังทรงเข้าใจถึงความวิตกกังวลของมนุษย์ด้วย

ความวิตกกังวล (ความกระวนกระวาย) คืออะไร? (ให้เขียนคำนั้นบนกระดาน ขอให้เด็กๆ บอกคำจำกัดความและสรุปคำจำกัดความด้วย) พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้เรากระวนกระวายแต่ทรงต้องการให้เราวางใจในพระองค์ว่า พระองค์ทรงรู้ถึงความต้องการและความจำเป็นของเรา (ให้เขียนคำว่า วางใจบนกระดาน) คำว่า “วางใจ” หมายความว่าอะไร? (ให้เด็กๆ ตอบแล้วเขียนบนกระดาน)

เรากระวนกระวายและวางใจพระเจ้าในเวลาเดียวกันได้ไหม? ไม่ได้แน่ ถ้าเราไว้ใจในพระเจ้า เราจะไม่มีความกระวนกระวาย ถ้าเรามีความกระวนกระวายก็แสดงว่าเรายังไม่ได้วางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริงพระเยซูตรัสกับประชาชนว่า อย่ากระวนกระวาย อย่าถามว่าจะเอาอะไรกินเอาอะไรดื่มหรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม แต่ว่าเขาทั้งหลายควรจะแสวงหาพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ก่อน พระเยซูทรงรู้ว่า ถ้าเขาเหล่านั้นทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเขาจะไม่มีความกระวนกระวายแต่จะวางใจในพระองค์ (แสดงภาพ 4-3) พระเยซูตรัสว่า “จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้”

ข้อท่องจำ

(ให้เขียนข้อท่องจำบนกระดานแล้วอ่านด้วยกันหลายๆ ครั้ง) คำว่า “สิ่งทั้งปวงเหล่านี้” หมายความว่าอะไร? (รอคำตอบ) เราไม่ต้องมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องอาหารและเครื่องนุ่งห่ม ถ้าเราวางใจในพระเจ้าและทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่ง พระองค์จะทรงช่วยในสิ่งที่เราต้องการและจำเป็นในชีวิต

การประกาศ

การแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน หมายความว่า การเชื่อว่าพระเยซูได้ตายเพื่อความบาปของเรา ให้เราเปิดใจต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิตและยึดมั่นในพระองค์ (ให้โอกาสบางคนรับเชื่อในเวลา)

คำถามทบทวน

1. สัตว์อะไรที่พระเยซูกล่าวว่ามันไม่ต้องหว่านหรือเก็บเกี่ยวแต่ยังมีอาหารบริบูรณ์? (นก)
2. พระเยซูบอกว่าดอกไม้อะไรมีความสวยงามมากกว่าใคร?
(กษัตริย์ซาโลมอนเมื่อทรงเครื่องทรงเครื่องฉลองพระองค์ที่สง่างามและราคาแพง)
3. ใครคือพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์? (พระเจ้า)
4. พระเยซูบอกว่าเราควรแสวงหาอะไรก่อน? (แผ่นดินของพระเจ้า)
5. สิ่งที่พระเยซูตรัสว่าเราไม่ควรมีความกระวนกระวายเกี่ยวกับอะไร?
(อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่ม)

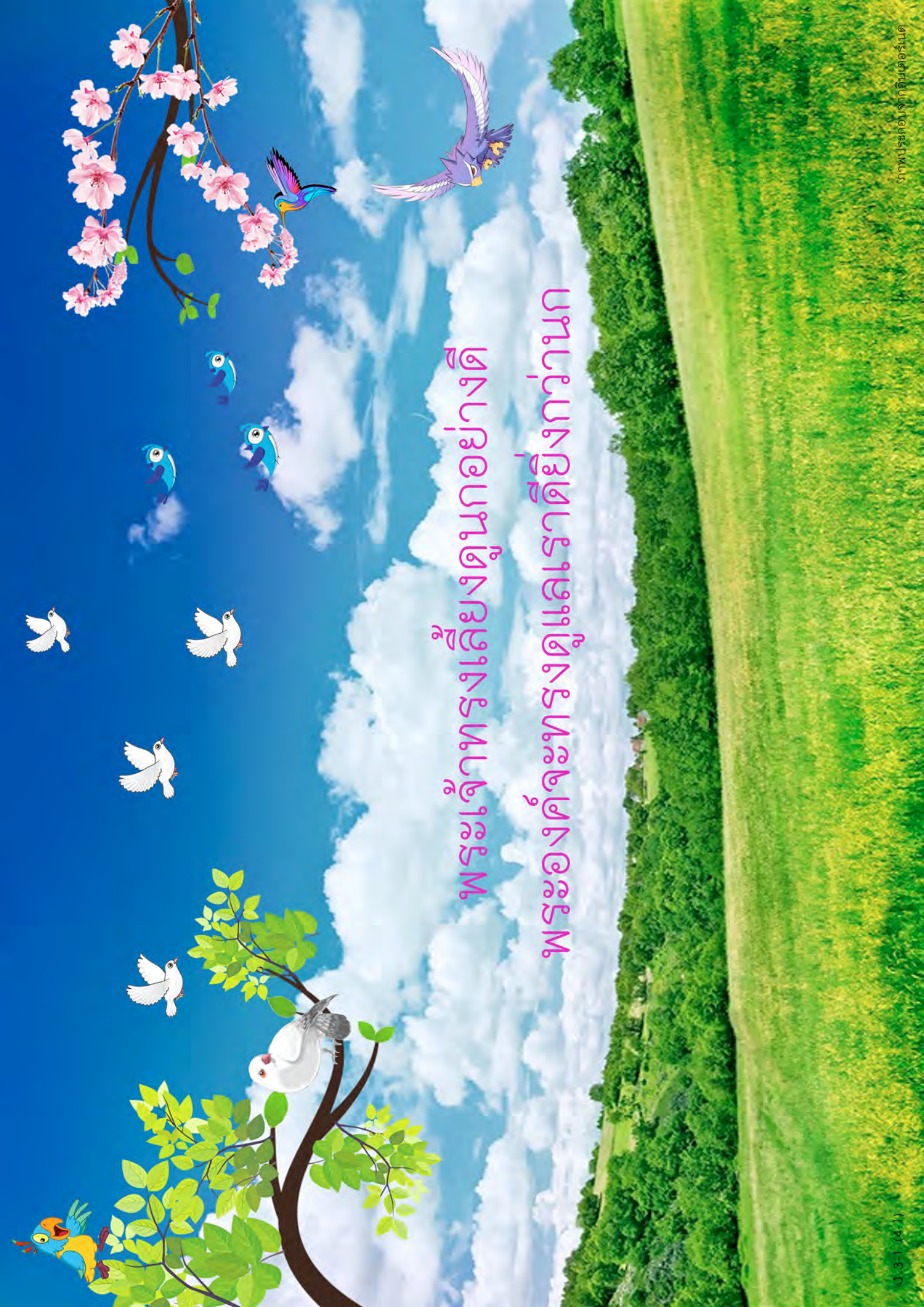
ร้องเพลง “จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า”

จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน
แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้

ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา
ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา ฮาเลลูยา

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 4
2. ทำดอกไม้ประดิษฐ์
เตรียม กระดาษสีต่างๆ ลวดเส้นเล็ก ด้าย หรือกาว ดินสอ ปากกาเมจิก และกรรไกร
ให้ตัดกระดาษเป็นกลีบดอกไม้สีขาวหรือสีเหลือง 10 กลีบ ทำก้านจากลวดเส้นเล็กๆ พันด้วย
กระดาษสีเขียวและตัดใบ 4-5 ใบ (ให้ครูประกอบดอกไม้ดูเป็นตัวอย่าง) เป็นการเตือนให้คิดถึงสิ่งที่
พระเจ้าทรงดูแลดอกไม้และความเป็นอยู่ของเราทุกคน

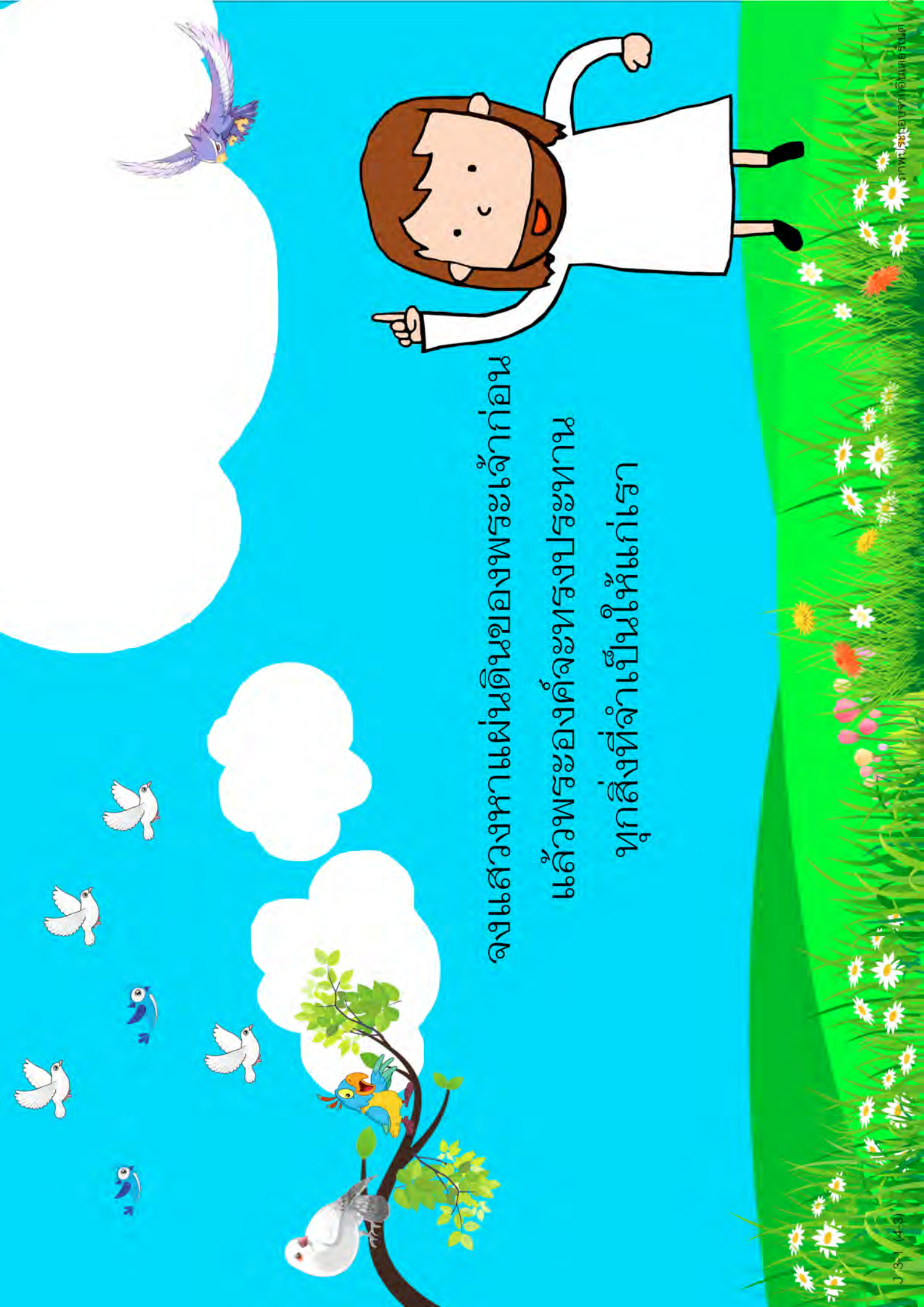
พระเจ้าทรงเล็งดูนกออย่างดี
พระองค์จะทรงดูเลเราดียิ่งกว่านก

ดอกหญ้าที่สวยงาม

พระเจ้าจะทรงดูแลและจัดเตรียม

ทุกสิ่งให้เรา ยิ่งกว่าดอกหญ้าเหล่านั้นอีก

จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน

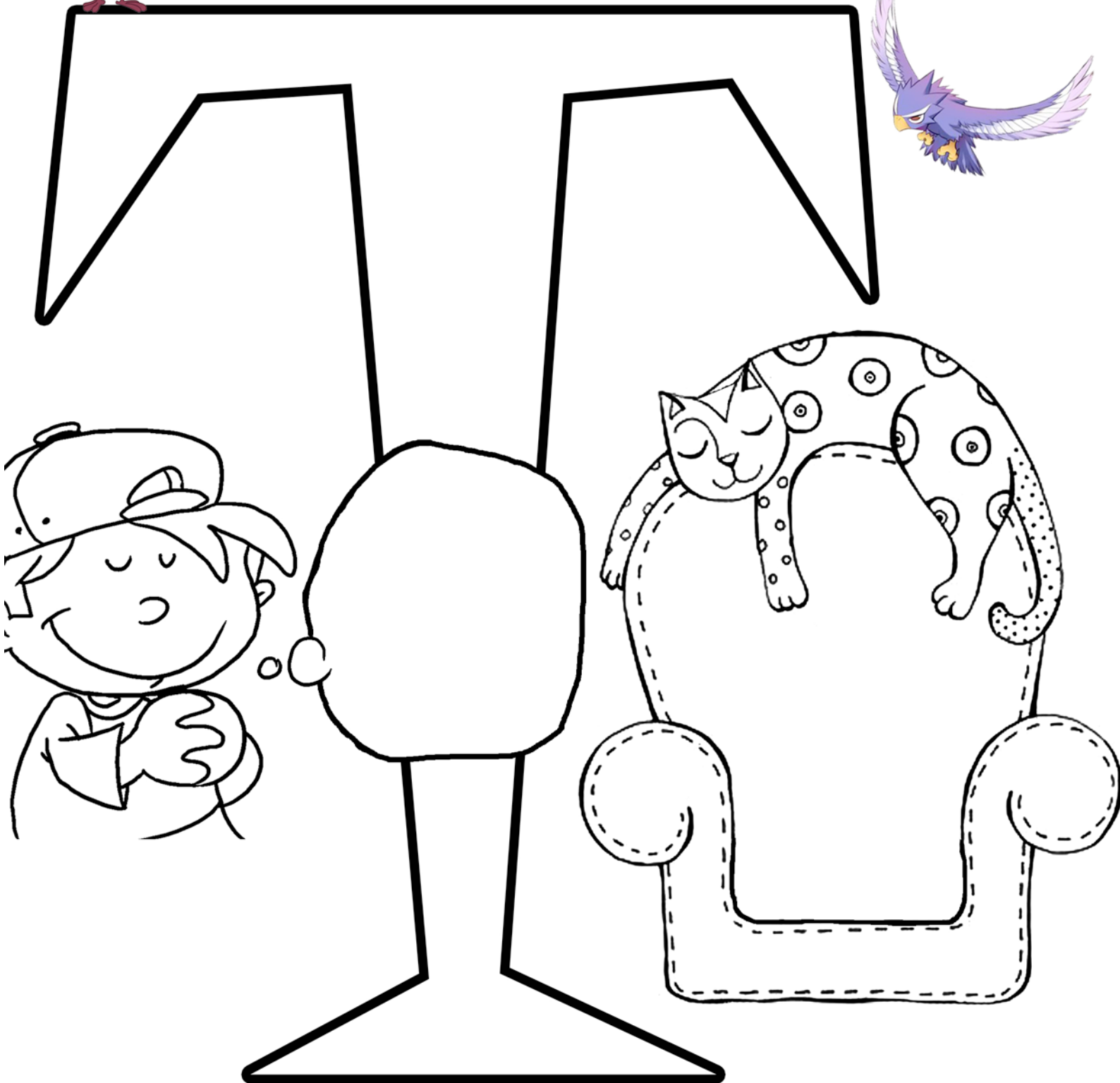
แล้วพระองค์จะทรงประทาน

ทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องให้เรา

4

วางใจในพระเจ้ายิ่งใหญ่

ไว้วางใจ = Trust การไว้วางใจในพระเจ้านั้นทำให้เราไม่ต้องกังวลหรือกลัวกับสิ่งที่เราเผชิญอยู่ วันนี้เรามาวางสิ่งที่เรากังวลไว้กับพระเจ้า ให้เด็กๆ เขียนสิ่งที่เรากังวลหรือกลัวภายในตัวอักษร T และเขียนคำว่า “ไว้วางใจพระเจ้าในทุกสิ่ง” ในช่องว่างภาพเด็กอริษฐานภาพเก้าอี้ให้เด็กๆ วาดตัวเองที่นั่งอย่างสบายใจหลังใจที่เราไว้วางใจในพระเจ้า จากนั้นให้เราระบายสีภาพให้สวยงาม

5

ถูกสร้างอย่างมหัศจรรย์

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 2:7, โยบ 10:8-9, สดุดี 8:5-8, 139:13-16

ข้อท่องจำ

ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว (สดุดี 139:14)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าร่างกายของเราพระเจ้าทรงออกแบบสร้างอย่างประณีตและสลักซับซ้อนมาก ให้เด็กๆ มีความชื่นชมยินดีกับร่างกายและสรรเสริญพระเจ้าพระผู้สร้างของเรา

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้พูดถึงความแปลกประหลาดของอวัยวะซึ่งเป็นส่วนประกอบต่างๆ ของร่างกาย เช่นกระดูก ผิวหนัง ผม เท้า หัวใจ เส้นเลือด เส้นประสาทและประสาทสัมผัสต่างๆ เราไม่ค่อยคิดถึง ความซับซ้อนของอวัยวะต่างๆ มากนักจนกว่าจะมีสิ่งผิดปกติบางอย่างเกิดขึ้น ช่วยให้เด็กๆ ชื่นชมยินดีกับการจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างไว้อย่างพอเหมาะพอดีของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

จับชีพจร

สอนเด็กๆ จับชีพจรหรือการเต้นของหัวใจ (เอานิ้ววางที่ข้อมือ, เอามือวางที่หัวใจ) กำหนดกิจกรรม เช่น เดิน 10 ก้าว แล้วจับชีพจรหรือการเต้นของหัวใจว่าเต้นกี่ครั้ง จากนั้นให้เด็กวิ่งวนรอบห้องหนึ่งรอบ จากนั้นให้จับชีพจรและการเต้นของหัวใจว่าเต้นกี่ครั้ง จากนั้นให้กระโดด 10 ครั้ง แล้วจับชีพจรหรือการเต้นของหัวใจว่าเต้นกี่ครั้ง ให้เด็กๆ เขียนการเต้นของหัวใจของตัวเองในทุกกิจกรรมที่ทำไป

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อาทิตย์นี้เราจะพูดถึงสิ่งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงสร้าง สิ่งนี้พิเศษที่สุดและแตกต่างจากทุกๆ สิ่งที่ทรงสร้างไปแล้ว เป็นผลงานชิ้นเอกของพระองค์

คำถาม พระเจ้าทรงสร้างอะไรในวันที่ 6? (ให้เด็กๆ ตอบ)

ใช้แล้วพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ เมื่อผู้เขียนบทเพลงสดุดีคิดถึงความสำเร็จอันมหัศจรรย์ในร่างกายของเขาทำให้เขาสรรเสริญยกย่องพระเจ้า

ให้เราคิดถึงเรื่องชีวิตและการเต้นของหัวใจที่เราทำไปเมื่อสักครู่นี้ เด็กๆ รู้ไหมว่าพระเจ้าทรงสร้างหัวใจให้สูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกายวันละ 100,000 ครั้ง (แสดงภาพ 5-1) ฉะนั้น เราไม่ต้องเป็นห่วงว่ามันจะเต้นนาทิละกี่ครั้งหรืออาจจะหยุดเต้นไปเลยขณะที่นอนหลับอยู่พระเจ้าทรงทำให้หัวใจอยู่นอกระบบการควบคุมของอวัยวะอื่นๆ (ให้ครูเขียนการเต้นของสัตว์บนกระดาน) เด็กๆ รู้ไหมว่าการเต้นของหัวใจมนุษย์นั้นแตกต่างจากสัตว์เป็นอย่างมากจำนวนการเต้นของหัวใจขึ้นอยู่กับขนาดของร่างกาย ให้เด็กๆ ดูขนาดของสัตว์แต่ละชนิดและจำนวนการเต้นของหัวใจของสัตว์แต่ละตัว? (ให้เด็กดู) เด็กๆ เห็นอะไรบ้าง? แปลกไหมสัตว์ที่ตัวเล็กหัวใจเต้นเร็วกว่าสัตว์ที่ตัวใหญ่ หัวใจของหนูเต้นนาทิละ 1,000 ครั้ง แต่หัวใจช้างเต้นนาทิละ 35 ครั้ง พระเจ้าทรงสร้างหัวใจของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดตามความเหมาะสมของมัน

การเต้นของหัวใจสัตว์ต่อหนึ่งนาทีก

ช้าง	35/1 นาที
ม้า	35/1 นาที
คน	75/1 นาที
แมว	130/1 นาที
เด็กทารก	140/1 นาที
นก	200/1 นาที

คำถาม พระเจ้าสร้างมนุษย์ด้วยวิธีไหน? (ขอให้เด็กๆ อ่าน ปฐมกาล 2:7) ทรงปั้นมนุษย์จากผงคลีดินและทรงระบายลมปราณเข้าไปทำให้มีชีวิต แน่แน่นอนว่าจะไม่มีใครสามารถสร้างมนุษย์จากผงคลีดินได้นอกจากพระเจ้า ร่างกายของเรามีส่วนประกอบเป็นร้อยละ ส่วน ให้เราใช้เวลาคิดถึงอวัยวะแต่ละส่วนของร่างกายว่ามีอะไรบ้าง เราจะมาดูอวัยวะของร่างกายสัก 3 อย่างด้วยกัน

1. ผิวหนัง คนส่วนมาก เมื่อพูดถึงตัวเองอวัยวะของร่างกาย มักจะคิดถึงหัวใจ ตา แขน มือ เท้า ปาก ผิวหนังก็เป็นอวัยวะอย่างหนึ่งด้วยเช่นกัน แล้วยังเป็นอวัยวะที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ผิวหนังมีหน้าที่อะไรบ้าง? (ให้เด็กๆ เสนอ เขียนหน้าที่ของผิวหนังบนกระดาน) (แสดงภาพ 5-2)
ผิวหนังมีหน้าที่ป้องกันและห่อหุ้มอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายให้อยู่ในที่ของมันและยังป้องกันเชื้อโรคด้วย มีสารเคมีบางชนิดเท่านั้นที่สามารถผ่านทะลุผิวหนังเข้าไปภายในร่างกายได้ เมื่อผิวหนังฉีกขาดไม่นาน ก็จะกลับมาต่อเป็นเนื้อเดียวกันได้เหมือนเดิม เมื่อร่างกายร้อนเกินไปผิวหนังจะทำให้เส้นเลือดฝอยภายใต้ผิวหนังขยายตัวเพื่อระบายความร้อนออกจากร่างกาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผิวหนังแดงเมื่อร่างกายร้อนจัดแต่เมื่อร่างกายหนาวผิวหนังจะหดตัวทำให้เส้นเลือดหดตัวลงไปทำให้ร่างกายอบอุ่น

ถ้าเราตัดชิ้นพลาสติกไปมาๆ พลาสติกนั้นก็หัก แต่ผิวหนังของเรายืดหยุ่นมากสามารถออกไปมาได้โดยไม่ฉีกขาด เช่น ผิวหนังบริเวณข้อศอก หัวเข่า และนิ้วมือ ไม่ว่าเราจะเติบโตแค่ไหนผิวหนังของเราจะขยายโตไปด้วยตามขนาดของร่างกาย เราได้พูดถึงหน้าที่ของผิวหนังหลายประการไปแล้วแต่มีหน้าที่ที่แปลกประหลาดอีกอย่างหนึ่งที่ยังไม่ได้พูดถึง คือทุกส่วนของผิวหนังมีความรู้สึก ถ้ามีอะไรมาแตะหรือมาเกะบนผิวหนังของเรา เราจะรู้ทันทีโดยไม่ต้องดู ผิวหนังทำหน้าที่หลายอย่าง ดังนั้นในแต่ละตารางนิ้วจะมีส่วนประกอบหลายอย่าง (แจกกระดาษขนาด 1x1 นิ้ว ให้เขียนข้อความนี้ใส่ในกระดาษ จากนั้นนำไปบนแกนของตัวเอง)

ผิวหนังหนึ่งตารางนิ้ว ประกอบด้วย

- เส้นประสาทรับความเย็น 10 หน่วย
- ปลายประสาทรับความร้อน 60 หน่วย
- ขน 50 เส้น
- มีต่อมเหงื่อ 500 ต่อม
- เส้นเลือดฝอยยาว 15 ฟุต

2. มือ เป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย เราสามารถขยับมือขึ้นลงไปด้านข้างได้ นิ้วแต่ละนิ้วสามารถทำงานแยกกันได้ คือใช้นิ้วหรือเกาก็ได้ พระเจ้าทรงให้นิ้วทุกนิ้วมีความพิเศษในตัวเอง บางคนจะว่านิ้วหัวแม่มือและนิ้วก้อยจะทำอะไรได้เป็นแค่นิ้วเล็กๆ แต่หากเราขาดสองนิ้วนี้เวลาที่เราจะหยิบหรือจับอะไรอาจไม่สะดวกนักนิ้วทั้งสองทำหน้าที่เพิ่มความแข็งแรงในการหยิบสิ่งของ

3. ลิ้น เป็นอวัยวะอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญ ลิ้นประกอบด้วยปุ่มรับรส 3,000 ปุ่ม เราสามารถดมกลิ่นของอาหารได้แทบทั้งหมดแต่เราสามารถรู้รสอาหารได้เพียง 4 รสคือ หวาน เปรี้ยว เค็ม ขม ถ้าสงสัยให้ลองดูให้หลับตาปิดจมูกไม่ได้กลิ่นแล้วให้เพื่อนใส่อาหารชิ้นหนึ่งในปาก ดูซิว่าจะสามารถรู้รสอาหารได้โดยไม่ต้องดมกลิ่นได้ไหม ปุ่มรับรสไม่ได้มีอยู่ทั่วไปในปาก ปลายลิ้นของเรามีปุ่มรับรสหวานด้วยเหตุนี้ทำให้เราชอบเลียไอศกรีม ด้านข้างของลิ้นทั้งสองข้างรับรู้รสขมอยู่ตอนส่วนในของลิ้น (โคนลิ้น) พระเจ้าให้ลิ้นของสัตว์มีปุ่มรับรสด้วย สัตว์แต่ละชนิดจะมีปุ่มรับรสไม่เท่ากัน เช่น (แสดงภาพ 5-3)

- ปลาฉลาม มีปากกว้าง แต่มีปุ่มรับรสน้อยมันกินอาหาร โดยไม่ต้องเคี้ยว
- ลมั่ง มีปุ่มรับรส 50,000 ปุ่ม
- ปลา มีปุ่มรับรสอยู่ทั่วตัวแม้แต่ที่ครีบหางของมัน

พระเจ้าทรงสร้างร่างกายของมนุษย์ให้ทุกส่วนประสานไปด้วยกันและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเราเรียนรู้แล้วว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ดูแลทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงดูแลชีวิตของเราด้วยเช่นกันเพราะพระองค์ทรงห่วงใยเรา

(ให้เด็กๆ อ่าน โยบ 10:8-9) โยบได้รับความทุกข์ทรมานอย่างมาก ท่ามกลางความเจ็บปวดนั้นเขายอมรับว่าพระเจ้าเป็นผู้สร้างเขามาเขารู้สึกว่าพระเจ้ากำลังทำลายร่างกายของเขา แต่แท้จริงแล้วพระเจ้าทรงรักโยบและภายหลังได้ช่วยยี่ให้เขารอดพ้นจากการร้ายนั้น พระเจ้าทรงรักและห่วงใยเราเช่นกัน ในมัทธิว 10:30 บอกให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงรู้จักเราเป็นอย่างดี “พระเจ้าทรงนับผมของเราทุกเส้น” ให้อ่านสดุดี 139:15-16 ด้วยกัน เป็นเรื่องมหัศจรรย์เพียงใดที่พระเจ้าทรงจดทุกส่วนของร่างกายเราเอาไว้ ตัวเองยังก็ไม่สามารถจดจำหรือนับทุกส่วนในร่างกายเราได้เลย

ข้อท่องจำ

นี่คือสาเหตุที่ทำให้ผู้แต่งเพลงสดุดีแต่งเพลงที่เป็นข้อท่องจำของอาทิตยนี้ “ข้าพระองค์จะไม่ทนายพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว” (สดุดี 139:14) ให้ทบทวนด้วยกันสองสามเที่ยว

การประกาศ

ให้เราเปิดไปดูสดุดี 8:4-6 พระเจ้าทรงมอบอำนาจให้มนุษย์ปกครองโลกนี้ เรามีฐานะพิเศษที่สุดในบรรดาสัตว์ที่พระเจ้าทรงสร้าง สิ่งที่เราควรจะทำคือ ยอมให้พระองค์เป็นผู้ควบคุมดูแลชีวิต แล้วเราจะสามารถทำตามนำพระทัยของพระองค์ในโลกนี้ได้ เด็กๆ มอบชีวิตให้พระองค์แล้วหรือยัง (เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. พระเจ้าสร้างมนุษย์ในสองขั้นตอนอะไรบ้าง?
(ปั้นมนุษย์จากผงคลีดินแล้วระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าไป)
2. หน้าที 3 อย่าง ของผิวหนังคืออะไร?
(ป้องกันเชื้อโรค ทำให้ร่างกายอบอุ่น ยืดหยุ่นได้และขยายได้)
3. นิ้วมือใดที่ช่วยทำให้การหยิบสิ่งของมั่นคงแข็งแรงขึ้น?
(หัวแม่มือและนิ้วก้อย)
4. พระคัมภีร์ข้อใดที่แสดงว่าพระเจ้าทรงรู้จักทุกส่วนในร่างกายเราเป็นอย่างดี
(ในหนังสือ มัทธิว 10:30 บอกว่า ทรงนับผมของเราได้ทุกเส้นใน
สดุดี 139:15-16 บอกว่าพระเจ้าทรงบันทึกทุกส่วนของร่างกายของเราไว้)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 5

2. การทดสอบการใช้มือ

ให้เด็กๆ หยิบสิ่งของโดยไม่ต้องใช้หัวแม่มือ จากนั้นให้แต่ละคนออกมาพูดว่ายากหรือง่ายอย่างไร ทำได้หรือไม่

3. การทดสอบการรู้รส

ให้เด็กหนึ่งคนออกมาเป็นอาสาสมัคร ปิดตา เตรียมของกินที่มีรสชาติ คือ เปรี้ยว เค็ม หวาน ขม มาด้วย ให้อาสาสมัครชิมอาหาร แล้วให้บอกว่าอาหารนั้นมีรสอะไร และเขารับรู้รสนั้นจากส่วนใดของลิ้น อาจให้เด็กออกมาทีละคน และชิมอาหารคนละอย่าง

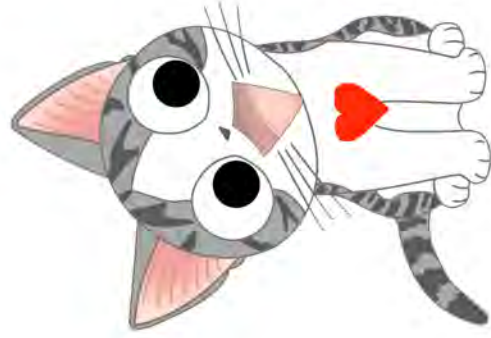
4. “ร่างกายของเรา”

เตรียม กระดาษสีน้ำตาลตาบแผ่นใหญ่ (อาจจะต่อกันก็ได้เพื่อให้พอดีกับตัวเด็ก), สีเทียน, กรรไกร, ปากกาเมจิก และสก็อตเทป

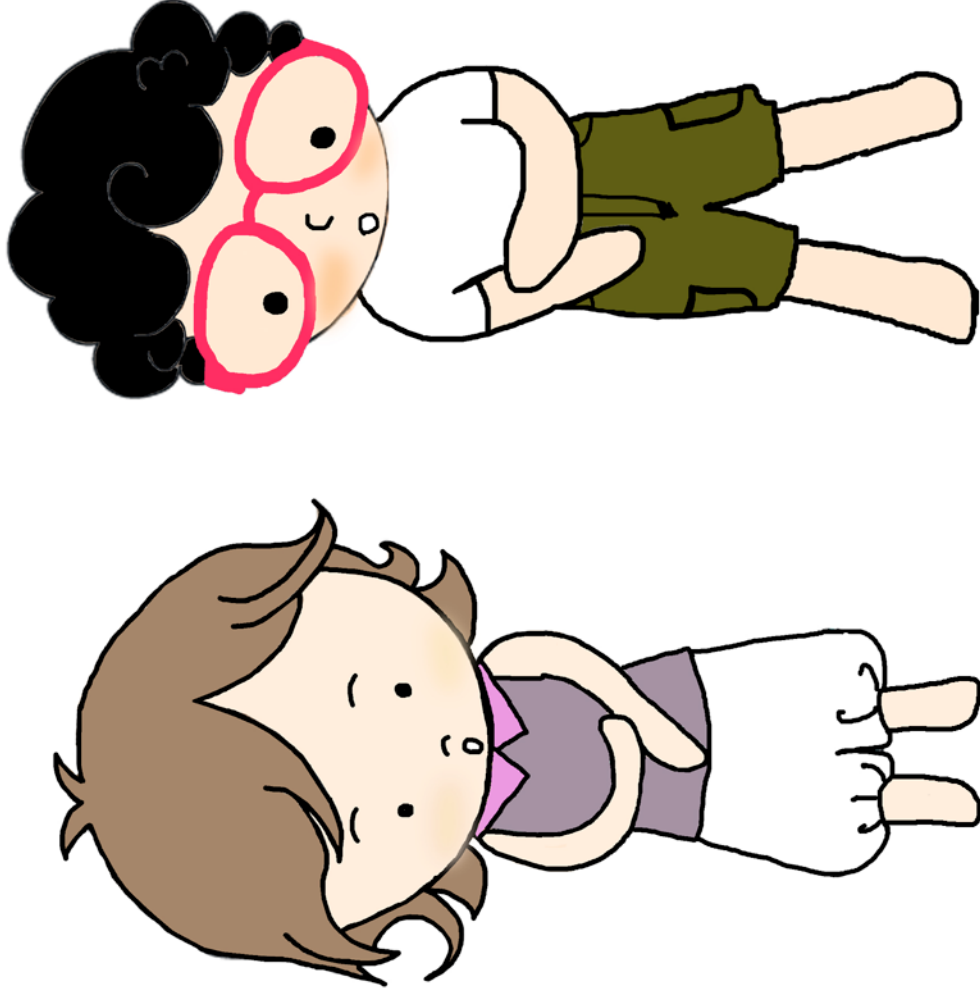
แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม ให้คนที่ตัวเล็กที่สุดนอนบนกระดาษ ใช้ดินสอลากเส้นตามรอบตัวของเพื่อนที่นอนเสร็จแล้วให้ติดภาพที่ผนัง ให้เด็กๆ ช่วยกันใส่ข้อมูลความพิเศษของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายเราว่าแต่ละอย่างทำหน้าที่อย่างไร ทำงานอย่างไร เช่น ผิวหนังมีต่อมเหงื่อ 500 ต่อม ลิ้นมีปุ่มรับรส 3,000 ปุ่ม เป็นต้น

พระเจ้าทรงให้สิ่งมีชีวิตมีจังหวะการเต้นของหัวใจที่ไม่เหมือนกัน

ผิวหนังคอยปกป้องเชื้อโรคไม่ให้เข้าสู่ร่างกาย
และยังทำให้อวัยวะภายในให้อยู่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

ละมั่งมีปุ่มรับรสถึง

5 หมิ่นปุ่ม

ปลาวาฬปากกว้าง

กลืนอาหารได้โดยไม่ได้เคี้ยว

ปลาหมิ่นปุ่มรับรสอยู่ทั่วทั้งตัว

ไม่เว้นแม้แต่ตรงครีบทหาง

5

วางใจในพระเจ้ายิ่งใหญ่

พระเจ้าทรงสร้างอวัยวะต่างๆในร่างกายเราอย่างอัศจรรย์ อวัยวะแต่ละส่วนมีหน้าที่ที่มหัศจรรย์มาก ให้เด็กๆ เขียนหน้าที่ของอวัยวะแต่ละส่วน โดยลากเส้นออกมาจากอวัยวะส่วนนั้นๆ แล้วเขียนว่าอวัยวะนั้นมีหน้าที่อย่างไร

ผิวหนังมีหน้าที่
ปกป้องเชื้อโรค
ไม่ให้เข้าสู่ร่างกาย

ร่างกายคือพระวิหาร

ข้อพระคัมภีร์

1 พงศ์กษัตริย์ 19:4-8, สดุดี 104:14-15, มัทธิว 6:11
 มาระโก 6:31, 1 โครินธ์ 3:16,6:19

ข้อท่องจำ

“ท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านคือพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์
 ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน” (1 โครินธ์ 6:19)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่า พระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อพระองค์ และหนุนใจให้เด็ก ๆ
 ขอบคุณพระเจ้าสำหรับร่างกายและให้ดูแลร่างกายของเขาส่งให้ดี

ข้อคิดสำหรับครู

หลายคนไม่ค่อยสนใจร่างกายของตนเองมากนัก ร่างกายมีความสำคัญชีวิตของเรา เจริญเติบโตไปพร้อมกับเรา ป้องกันเชื้อโรคและสามารถเคลื่อนไหวไปไหนมาไหนก็ได้ สิ่งที่เราไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับร่างกายของเราคือ เรื่องอาหารการกิน การพักผ่อนและการออกกำลังกาย

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์พระเจ้าได้ประทานร่างกายให้แก่เรา ร่างกายถูกสร้างขึ้นให้ดำเนินการไปด้วยตัวมันเองหลายอย่าง แต่การที่จะรักษาตัวเองให้สุขภาพดีนั้นจะต้องกินอาหารอย่างเพียงพอและดูแลหลักโภชนาการ ระยะเวลาในการออกกำลังกายและพักผ่อนให้เพียงพอ พระเจ้าทรงพอพระทัยกับร่างกายของเราและยังสร้างให้เป็นที่ประทับของพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกด้วย ดังนั้น เราต้องดูแลรักษาร่างกายที่พระเจ้าประทานให้ให้ดี

นำสู่บทเรียน

“บอกชื่ออาหาร”

ให้เด็ก ๆ นั่งเป็นวงกลม กำหนดประเภทอาหารคือขนม, อาหาร หรือผลไม้ ให้คนแรกพูดชื่ออาหารขนม อาหาร หรือผลไม้ที่ได้ที่ขึ้นต้นด้วยตัว “ก” คนต่อไปก็พูดชื่อที่ขึ้นต้นด้วยตัว “ข” เรียงตามอักษรไปเรื่อยๆ และให้เขียนชื่อต่างๆ เหล่านั้นบนกระดาน เอาไว้ใช้ในช่วงที่มีการอภิปรายเรื่องอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ใครที่พูดซ้ำก็ให้นั่งกอดอกไว้ ที่เหลือเล่นต่อไปเรื่อยๆ คนที่อยู่จนถึงสุดท้ายชนะ ตัวอย่าง ก๋วยเตี๋ยว...ไข่เจียว...คุกกี้...

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(ให้เด็กๆ เขียนว่าการทำความสะอาดบ้านต้องทำอะไร เริ่มจากอะไร และทำอะไรจึงจะสะอาดเรียบร้อย อาจจะเชิญคุณดูแลไปสร์มาอธิบายถึงงานที่เขาทำในแต่ละวัน)

การดูแลรักษาความสะอาดอาคารหรือสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยและคงอยู่ในสภาพที่ดีอยู่เสมอ นั้นจะต้องใช้เวลาอย่างมากในการดูแลรักษาเอาใจสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดที่มีเพราะทุกสิ่งนั้นล้วนสำคัญเหมือนกัน ถ้าละเลยต่อสิ่งเล็กน้อยบางทีอาจจะทำให้เกิดปัญหาใหญ่ในภายหลังได้ (ให้เขียนรายการสิ่งที่บางทีอาจจะถูกละเลย เช่น ท่อน้ำ ปลั๊กไฟ เป็นต้น) การดูแลรักษาร่างกายของเราก็คล้ายกับการดูแลอาคารเมื่อเราละเลยบางอย่างอาจก่อให้เกิดผลเสียกับร่างกายได้

ข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้อยู่ในพระธรรม 1 โครินธ์ 6:19 (ให้อ่านและท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว) พระเจ้าต้องการให้เราจดจำไว้ว่าการดูแลรักษาร่างกายของเราซึ่งเป็นพระวิหารของพระเจ้านั้นคือสิ่งสำคัญ และใน 1 โครินธ์ 3:16 ก็กล่าวไว้คล้ายๆ กัน

คำถาม ร่างกายของเราจะเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร? (อภิปราย)

พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในชีวิตของเรา เมื่อเรารับเชื่อพระวิญญาณก็ทรงสถิตอยู่เพื่อจะช่วยให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไรและช่วยเมื่อเรามีปัญหา เราไม่ต้องแสวงหาพระเจ้าที่ไหนอีกเพื่อจะขอความช่วยเหลือเพราะพระองค์ทรงอยู่กับเราทุกเวลา ในเมื่อเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำถาม เราจะดูแลร่างกายให้เหมาะที่พระวิญญาณจะประทับอยู่ได้อย่างไร?
(ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

ร่างกายของเราเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ การดูแลร่างกายให้เติบโตและแข็งแรงดีนั้นร่างกายจะต้องได้รับอาหารในปริมาณที่เหมาะสมและมีประโยชน์ (แสดงภาพ 6-1) ถ้าเรารับประทานบางอย่างมากเกินไป หรือบางอย่างน้อยเกินไป หรือไม่ได้รับเลยก็จะทำให้มีสุขภาพที่ไม่แข็งแรงตามพระประสงค์ของพระเจ้า

บ้านหรืออาคารต้องการการดูแลทำความสะอาดและซ่อมแซมอยู่เสมอเพื่อจะให้บ้านอยู่ในสภาพดี ร่างกายของเราก็เช่นกันถ้าเราละเลยไม่เอาใจใส่ดูแลฟัน ฟันก็จะผุ การอาบน้ำสระผมให้สะอาดอยู่เสมอจะป้องกันเชื้อโรคและการเจ็บป่วย มีเหตุการณ์ใดในพระคัมภีร์ที่แสดงว่าพระเจ้าทรงห่วงใยชีวิตฝ่ายร่างกายพอๆ กับชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา? (อภิปรายสั้นๆ)

พระเจ้าทรงสร้างร่างกายของมนุษย์และส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาอยู่กับผู้ที่เปิดใจต่อพระองค์ แต่ว่ามีเหตุการณ์หลายอย่างที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ที่แสดงถึงความห่วงใยของพระเจ้าต่อความเป็นอยู่ฝ่าย

ร่างกายของมนุษย์ เมื่อเขาต้องการอาหารพระเจ้าทรงจัดเตรียมอาหารให้ (ให้ดูพระคัมภีร์ และรายการอาหารที่เขียนไว้ช่วงเล่นเกมส์) ให้เขียนรายการอาหารที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์คือ น้ำมัน น้ำผึ้ง ผลองุ่น ข้าวบาร์เลย์ มะกอกเทศ ทับทิม น้ำมัน นกคุ้ม ปลา และขนมปัง ดูซิว่าเอลียาห์จะรู้สึกขอบคุณพระเจ้าเพียงใดที่พระองค์ส่งอิก้าให้นำอาหารมาเลี้ยงเขาทุกวัน จนชาติอิสราเอลมีความหวังว่าจะได้เข้าไปในแผ่นดินแห่งคำสัญญาที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารต่างๆ (อพยพ 3:8, เฉลยธรรมบัญญัติ 8:7-10 1 พงษ์กษัตริย์ 19:6, สดุดี 105:40, ยอห์น 21:1-9)

เมื่อพวกเขาขอให้พระเยซูสอนเขาอธิษฐานพระองค์ได้สอนแบบอย่างของการอธิษฐาน เรียกว่า “คำอธิษฐานของพระเยซู” (มัทธิว 6:9-13) ในคำอธิษฐานมีอยู่ข้อหนึ่ง “ขอประทานอาหารประจำวัน” เมื่อพูดถึงคำว่า อาหาร ก็หมายถึงอาหารทุกชนิด ถ้าเราทานแต่ขนมปังหรือข้าวร่างกายเราก็คงจะไม่แข็งแรง ร่างกายต้องการอาหารหลายชนิดเพื่อเสริมสร้างร่างกายและทำให้เกิดพลังงาน อาหารชนิดเดียวไม่สามารถให้คุณค่าทางอาหารครบทุกอย่าง ดังนั้น เราต้องรับประทานอาหารหลายๆ ชนิดเพื่อจะทำให้เราเติบโตและแข็งแรง อาหารที่ถูกหลักโภชนาการจะต้องมีครบทุกหมู่ ร่างกายต้องการอาหารที่พอเหมาะสมควรทุกๆ วัน ถ้าเราทานอาหารที่ให้พลังงานจำพวกพวกแป้งน้ำตาลและอาหารมันๆ มากเกินไปจะทำให้อ้วนแต่ถ้าขาดหรือไม่พอจะทำให้อ่อนเพลียและอ่อนแอ ถ้าทานของหวานมากเกินไปจะทำให้ฟันผุ ถ้าขาดโปรตีนและแคลเซียมจาก นม เนย เนื้อสัตว์จะทำให้กระดูกและฟันไม่แข็งแรง ถ้าเรากินอาหารที่ดีและพอเหมาะจะทำให้วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในสภาพที่ดี

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทานอาหารให้ได้ครบทุกหมู่เพราะว่าอาหารบางชนิดอร่อยกว่าบางชนิด บางทีคนก็ชอบช็อกโกแลตมากกว่าถั่ว อาหารที่มีน้ำตาลรสชาดดีนั้นแต่น้ำตาลไม่มีคุณค่าทางอาหารเหมือนถั่ว น้ำตาลให้พลังงานแต่ถ้ากินอาหารที่มีน้ำตาลมากเกินไปทำให้เป็นโรคขาดอาหารและเป็นเบาหวานได้

คำถาม เด็กๆ ดูแลรักษาร่างกายที่เป็นวิหารของพระเจ้าอย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

ร่างกายต้องการออกกำลังกาย (แสดงภาพ 6-2) พระเยซูและสาวกออกกำลังกายด้วยการเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง เด็กๆ ออกกำลังกายอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) การออกกำลังกายทำให้กล้ามเนื้อต่างๆ ภายในร่างกายแข็งแรง เช่น กล้ามเนื้อหัวใจ ถ้าไม่ออกกำลังกายจะทำให้กล้ามเนื้อหัวใจอ่อนแอ การออกกำลังกายยังช่วยให้ปอดได้รับออกซิเจนอย่างเพียงพอและฟอกเลือดดำให้เป็นเลือดแดงเพื่อนำไปใช้ในส่วนต่างๆ ของร่างกาย การออกกำลังกายก็เหมือนกับการรักษาสุขภาพให้อยู่ในสภาพที่ดีทั้งภายนอกและภายใน

(แสดงภาพ 6-3) พระเจ้าทรงสร้างร่างกายให้มีการพักผ่อน พระเยซูทรงรู้ความจำเป็นของการพักผ่อน (ขอให้อ่าน มาระโก 6:31) ตั้งแต่เกิดถึงอายุ 60 ปี เวลาหนึ่งส่วนสามของทั้งหมดเป็นเวลาของการพักผ่อน การพักผ่อนไม่เพียงพอจะทำให้เกิดผลเสียต่อร่างกายเป็นอย่างมากทำให้สมองไม่ดี หงุดหงิดและโกรธง่าย ถ้าอดนอนมากๆ บางทีทำให้ตาฟางมองอะไรไม่ค่อยเห็น ทารกต้องการเวลานอนหลับประมาณ 16 ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน เด็กอายุระหว่าง 9-12 ปี ต้องมีเวลานอนมากกว่าผู้ใหญ่ ร่างกาย

ของเด็กวัยนี้กำลังเจริญเติบโตต้องมีเวลานอนหลับวันละประมาณ 10 ชั่วโมง ต้องออกกำลังด้วยการเล่นหรือทำกิจกรรมที่ขยับร่างกายเยอะๆ เพื่อให้หัวใจวัยวะส่วนต่างๆ เจริญเติบโตเต็มที่ ดังนั้น ร่างกายจึงต้องการการพักผ่อน เด็กๆ ลองพิสูจน์ดู ถ้าเรานอนหลับเพียงพอเราจะมีอารมณ์ร่าเริงแจ่มใสกว่าเวลาที่เราร่างงอนนอนทำสำคัญสมองก็ปลอดโปร่งด้วย

การนำไปประยุกต์ใช้

พระเจ้าทรงสร้างร่างกายของเราให้เราดูแลรักษาอย่างดี (ขอให้อ่านสดุดี 104:14) พระเจ้าทรงดูแลรักษาร่างกายของเราอย่างไร? (ให้เด็กตอบ) พระเจ้าทรงประทานพืชและสัตว์ให้เราใช้ทานเป็นอาหารและสร้างร่างกายให้เรามีสามารถต่อสู้กับความเจ็บป่วยได้ อาหารที่ดีทำให้เซลล์ต่างๆ ในร่างกายเจริญเติบโต พระเจ้าทรงทำในส่วนที่เป็นความรับผิดชอบของพระองค์และต้องการให้เรารับผิดชอบต่อในส่วนที่เป็นของเรา เราควรทานอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย ออกกำลังกาย และพักผ่อนให้เพียงพอ ดูแลรักษาร่างกายให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้าเราควรดูแล “เครื่องจักร” ที่สร้างขึ้นอย่างสลับซับซ้อนนี้ให้ดีแล้วเราจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและรับใช้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ แต่หากเราเผลอทำสิ่งที่ไม่ดีต่อร่างกายของเรา ให้เราขอความช่วยเหลือจากพระองค์

การประกาศ

อาจจะมีเด็กบางคนที่ยังไม่ได้มอบชีวิตให้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า เชิญชวนเด็กๆ ให้ตัดสินใจรับเชื่อพระองค์วันนี้ (ให้ปิดด้วยการอธิษฐาน)

คำถามทบทวน

1. ให้บอกวิธีในการดูแลรักษาร่างกายให้อยู่ในสภาพที่ดีมา 3 อย่าง (ทานอาหารที่มีคุณค่าในปริมาณที่พอเหมาะ, ออกกำลังกายสม่ำเสมอ, อาบน้ำรักษาความสะอาด)
2. คำว่า “อาหารประจำวัน” ในคำอธิษฐานของพระเยซูหมายความว่าอย่างไร? (หมายถึงอาหารทุกชนิดที่เราทานกัน)
3. ให้บอกชื่ออาหารที่พระเจ้าประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ในพระคัมภีร์? (น้ำนม น้ำผึ้ง องุ่น มะกอกเทศ มะเดื่อ ปลา เป็นต้น)
4. เด็กอายุระหว่าง 9-12 ปี ควรจะนอนหลับวันละกี่ชั่วโมง? (10 ชั่วโมง)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 6
2. โปสเตอร์

“อาหารอันตราย”

เตรียม กระดาษแข็งสีอ่อน, ปากกาเมจิก, ดินสอสีหลายๆสี

ให้เด็กๆ กลุ่มที่หนึ่งช่วยกันคิดถึงอาหารที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น โดนัท ลูกอม มาฆ่า น้ำอัดลม แล้วให้เด็กๆ ทำเป็นโปสเตอร์ โดยวาดรูปอาหารที่ไม่มีประโยชน์พร้อมทั้งเขียนคำเตือนถึงผลเสียที่เกิดขึ้นหากบริโภคอาหารเหล่านั้น

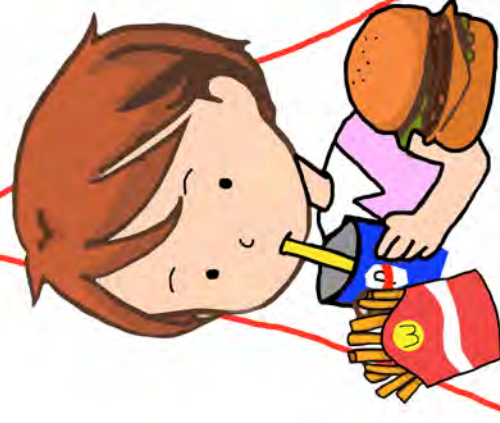
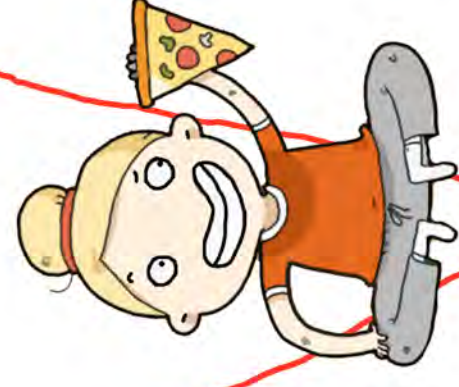
“อาหารนี้ดี ดินะ”

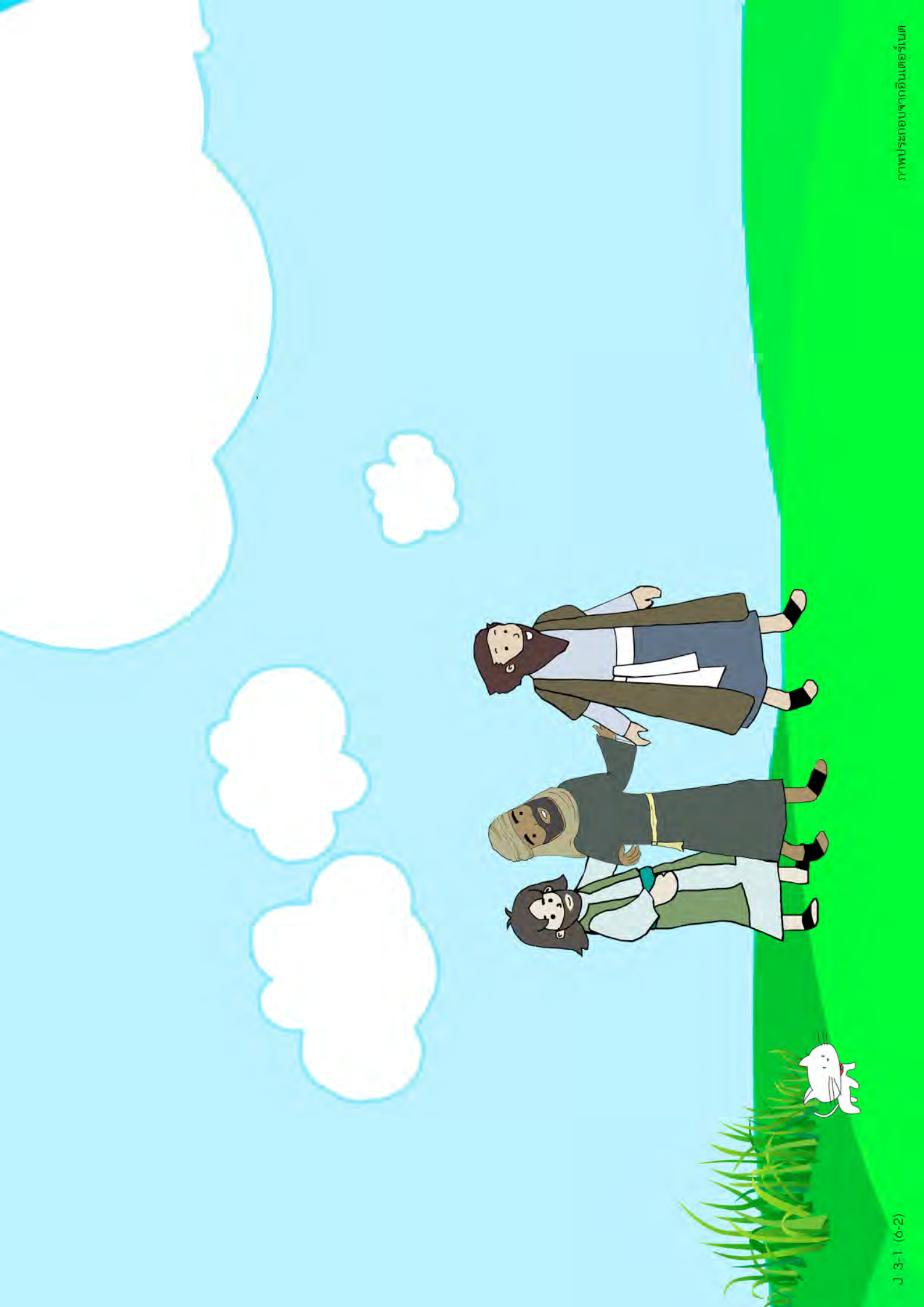
ให้เด็กๆ กลุ่มที่สองช่วยกันคิดถึงอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น ผลไม้สด นม ข้าว ผัก แล้วให้เด็กๆ ทำเป็นโปสเตอร์ โดยวาดรูปอาหารที่มีประโยชน์พร้อมทั้งเขียนประโยชน์ที่ร่างกายจะได้รับเมื่อบริโภคอาหารเหล่านั้น

ควรกินอาหารที่ดีมีประโยชน์

กินให้ครบ 5 หมู่

จะได้สุขภาพแข็งแรง

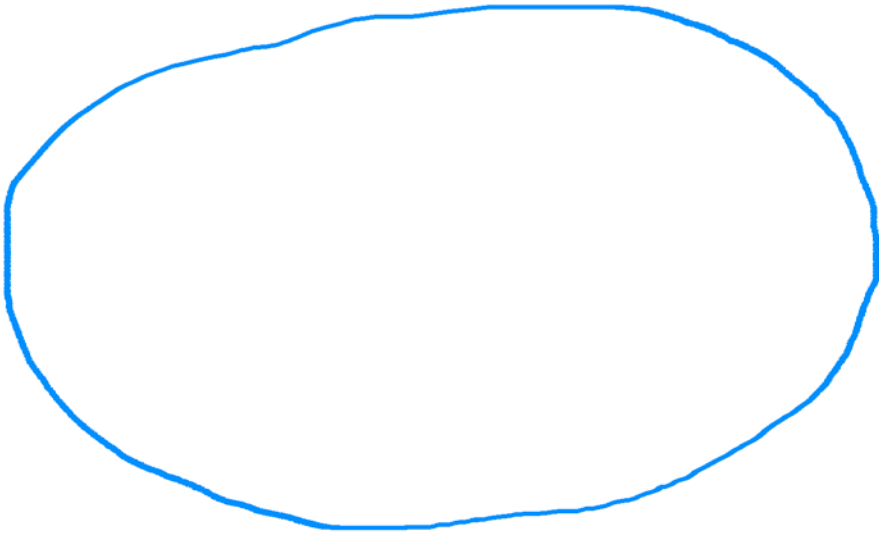
พระเจ้าสร้างเราให้ต้องพักผ่อนร่างกาย

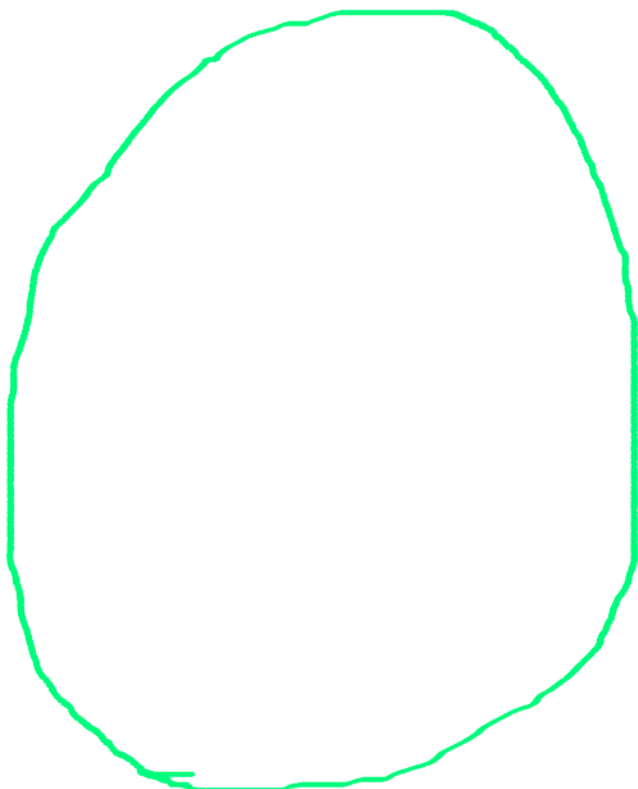
6

ดูแลพระวิหาร

ร่างกายของเราคือพระวิหารของพระเจ้า วันนี้ให้เด็กๆ วาดภาพที่แสดงถึงวิธีที่เด็กๆ คิดว่าจะทำเพื่อดูแลพระวิหารของพระเจ้าให้ดีที่สุด พร้อมแล้ววาดภาพในช่องว่างทั้ง 3 ช่องเลย

วิธีดูแลพระวิหารของพระเจ้า

7

ให้ส่วนที่ดีที่สุด

ข้อพระคัมภีร์

มาระโก 12:41-44, ลูคา 21:1-4

ข้อท่องจำ

“ไม่ว่าท่านจะทำอะไรก็จงทำด้วยความเต็มใจ
เหมือนถวายของแด่พระเจ้าเป็นเจ้าไม่ใช่เหมือนกระทำการแก่มนุษย์”
(โคโลสี 3:23)

เป้าหมาย

เพื่อแสดงให้เห็นการให้ของหญิงม่าย ที่ยอมถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้า
หนุนใจให้เด็กๆ ถวายสิ่งที่ดีที่สุดที่เขามีแด่พระเจ้า

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กหลายคนมีชีวิตอยู่ด้วยความกลัวว่าจะทำคะแนนไม่ได้ดีหรือทำสิ่งอื่นๆ ได้ไม่ดี ความวิตกกังวลเช่นนี้ทำให้ขาดความยินดีที่จะทำอย่างสุดความสามารถที่เขามีอยู่ ในขณะที่บางคนก็ไม่พยายามทำอะไรเลยแม้แต่ร้องเพลง ตั้งใจเรียน หรือเล่นกีฬา เพราะคิดว่ามันยากเกินไปหรือคิดว่าไม่มีทางจะทำได้

บทเรียนอาทิตย์นี้มีความสำคัญมากต่อเด็กที่มีความคิดเช่นนี้ พระเจ้าไม่ได้ตรัสสั่งให้เราทำดีที่สุดแต่สั่งให้เราทำด้วยความเต็มใจ คืออย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ สิ่งสำคัญคือต้องมีความมั่นใจ เพราะเด็กวัยนี้ต้องการความมั่นใจ

นำสู่บทเรียน

ภาพที่ดีที่สุด

ให้แจกกระดาษวาดเขียน, ดินสอ, ปากกาเมจิก หรือดินสอสี ให้แต่ละคนวาดรูปอะไรก็ได้ที่อยากวาด แต่ให้วาดอย่างสุดความสามารถของเขาเสร็จแล้วติดที่บอร์ด

บทเรียนจากพระคัมภีร์

รูปที่เด็กแต่ละคนวาดอย่างดีที่สุดนั้นแต่ละภาพสวยไม่เหมือนกัน มีกิจกรรมอะไรบ้างที่เด็กๆ ชอบทำเพราะทำได้ดี? ให้เด็กตอบ

บางทีเราอาจคิดว่าภาพหนึ่งสวยกว่าอีกภาพหนึ่ง แต่จริงๆ แล้วภาพทุกภาพนั้นมีความหมายในตัวของมันเองหากภาพนั้นผู้วาดได้ทำอย่างสุดความสามารถที่เขามี แต่ถ้าคนวาดภาพนี้ไม่ได้ตั้งใจทำให้ดีมันจะดูไม่ค่อยมีค่าหรือมีความหมายอะไรเลย

วันหนึ่งพระเยซูเห็นภาพๆ หนึ่งในขณะที่ทรงสอนอยู่ในพระวิหาร พระองค์ทรงยืนอยู่ตรงหน้าตู้เก็บเงินถวายและมองดูประชาชนที่เอาเงินมาใส่ตู้ขึ้น ขณะที่ยืนมองอยู่นั้น (แสดงภาพ 7-1) ได้มีเศรษฐีคนหนึ่งแต่กายด้วยเสื้อผ้าราคาแพงได้ใส่เงินถวายจำนวนมากลงไปในตัว จากนั้นก็มีหญิงม่ายคนหนึ่งนำเงินมาถวาย (แสดงภาพ 7-2) นางสาวมเสื้อผ้าเก่าๆ และได้ใส่เงินสองเหรียญลงในตู้ถวาย นั้นเงินที่นางใส่คิดเป็นเงินไทยก็คงประมาณหนึ่งสลึงซึ่งน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับเงินถวายของเศรษฐี แต่พระเยซูทรงทราบว่าเป็นคนที่ยากจนมากทรงตรัสกับสาวกว่าหญิงม่ายคนนี้ได้ถวายมากกว่าเศรษฐีคนนั้นอีก

คำถาม เด็กๆ คิดว่าพวกสาวกคิดอย่างไรเมื่อได้ยินคำตรัสของพระเยซู?
พวกเขาจะเข้าใจคำตรัสของพระองค์ไหม? (ให้เด็กตอบ)

บางทีพวกเขาอาจจะสงสัยว่าทำไมพระเยซูจึงคิดว่า เงินสองเหรียญของหญิงม่ายมีค่ามากกว่าเงินจำนวนมากของเศรษฐี พระเยซูตรัสว่าหญิงม่ายคนนี้ได้ถวายมากกว่าคนทั้งปวง เพราะว่าคนทั้งปวงได้นำเงินเหลือให้มาถวาย หญิงคนนี้ยากจนที่สุดแต่ยังได้เอาเงินสำหรับเลี้ยงชีพของเขามาถวายจนหมด หญิงม่ายได้ถวายทั้งหมดที่เขามีอยู่ไม่ใช่ถวายบางส่วนเท่านั้นนี่คือการให้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย พระเจ้าทรงต้องการให้เราถวายทั้งหมดที่มี แต่ไม่ได้หมายความว่า พระเยซูต้องการให้เด็กๆ และพ่อแม่ของเด็กๆ ถวายเงินที่หาได้มาทั้งหมด (แสดงภาพ 7-3) ประเด็นสำคัญอยู่ที่ ท่าทีในการให้ คือยอมให้สิ่งที่ดีที่สุดด้วยความเต็มใจโดยไม่มีการเห็นแก่ตัว การให้ในสิ่งที่ดีที่สุดไม่ใช่การให้เงินเสมอไป เราสามารถใช้เวลา ให้ความสามารถ ให้ความเป็นเพื่อน ให้ความรัก การช่วยเหลือ และสิ่งอื่นๆ ได้ด้วย

แจกกระดาษ ดินสอ ให้เด็กๆ เขียนสิ่งที่เขาตั้งใจทำเพื่อพระเยซูที่ด้านซ้ายของกระดาษ และด้านขวาเขียนว่าจะใช้วิธีใดในการทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุดเพื่อพระเยซู พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราตั้งใจถวายสิ่งที่ดีที่สุดแก่พระองค์เสมอ ไม่เพียงแต่เรื่องการถวายเงินทั้งนั้นแต่ทรงต้องการให้เราถวายสิ่งที่ดีที่สุดในทุกสิ่งที่เราทำ เช่น การเรียน การกีฬา การร้องเพลง และอื่นๆ

การนำไปใช้ประยุกต์ใช้

การให้สิ่งที่ดีที่สุดในได้หมายความว่าต้องได้เกรด 4 ทุกวิชา แต่ความหมายว่าไม่ว่าจะทำอะไรให้พยายามทำอย่างสุดความสามารถ ทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตั้งใจถวายเกียรติแด่พระเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยเพราะรู้ว่าเราทำดีที่สุดแล้ว พระคัมภีร์บอกเราว่า เราควรจะทำทุกอย่างด้วยความเต็มใจ (ให้ทุกคนเปิดหาข้อพระคัมภีร์ โคโลสี 3:23 ใครพบก่อนให้ลุกขึ้นและทอ้งข้อทอ้งจำด้วยกัน) พระคัมภีร์ข้อนี้บอกถึงสาเหตุที่เราต้องทำทุกสิ่งด้วยความเต็มใจ คือทำอย่างสุดความสามารถเหมือนกับว่าเราได้ทำทุกสิ่งเหล่านั้นเพื่อพระเจ้า ถ้าเราจะทำอะไรเพื่อพระเจ้าเราคงไม่ทำอย่างขอไปทีใช่ไหม? เราจะต้องทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อทอ้งจำ

การเรียนรู้พระวณะของพระเจ้าเป็นสิ่งหนึ่งที่เราสามารถทำให้ดีที่สุดเพื่อพระเยซูได้ ใครทอ้งข้อทอ้งจำได้แล้วบ้าง? (ให้คนที่ทอ้งข้อทอ้งจำได้ลุกขึ้นทอ้ง แล้วกล่าวคำชมเชย)

เราสามารถทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อพระเยซูได้หลายวิธี (ให้เด็กๆ บอกมาคนบอกสิ่งที่ดีที่สุดที่เขาสามารถทำเพื่อพระเจ้าได้มาคนละ 1 วิธี เขียนสิ่งที่เด็กพูดบนกระดาน และอภิปรายสั้นๆ)

สิ่งที่ดีที่สุดอีกอย่างหนึ่งที่เราทุกคนทำได้เพื่อพระเจ้าคือ การเป็นพยาน พระเจ้าทรงรักทุกคน และต้องการให้ทุกคนได้ไปเมืองบรมสุขเกษม ทรงต้องการให้คริสเตียนทุกคนช่วยบอกทางไปสวรรค์ให้กับคนอื่น ถ้าเราพยายามทำอย่างเต็มที่ที่จะทำคนจำนวนมากมาหาพระเยซู ขอให้เราแต่ละคนเป็นพยานอย่างดีที่สุดนี้อาภิตยนี้

การประกาศ

บางทีการเป็นพยานกับคนอื่นก็ไม่ใช่เรื่องง่ายและการทำให้ดีที่สุดในทุกสิ่งก็ไม่ใช่เรื่องง่ายเช่นกัน แต่นี่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ถ้าเราขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าพระองค์จะทรงช่วยเรา นำเด็กๆ ในการอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยทุกคนให้สามารถทำทุกสิ่งอย่างสุดความสามารถได้

คำถามทบทวน

1. พระเยซูอยู่ที่ไหนเมื่อทรงเห็นการถวายของหญิงม่าย? (ยื่นตรงหน้าตู้ถวายในพระวิหาร)
2. นอกจากหญิงม่ายแล้วพระเยซูมองเห็นการถวายของใครอีก? (เศรซฐี)
3. หญิงม่ายถวายอะไรแด่พระเจ้า? (เหรียญทองแดง 2 อัน)
4. พระเยซูบอกว่า ใครเป็นผู้ที่ถวายมากที่สุด หญิงม่ายหรือเศรซฐี?(หญิงม่าย)
5. ทำไมพระเยซูตรัสว่าหญิงม่ายถวายมากกว่าคนทั้งปวง? (นางให้ทั้งหมดที่มีอยู่กับพระเจ้า)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 7

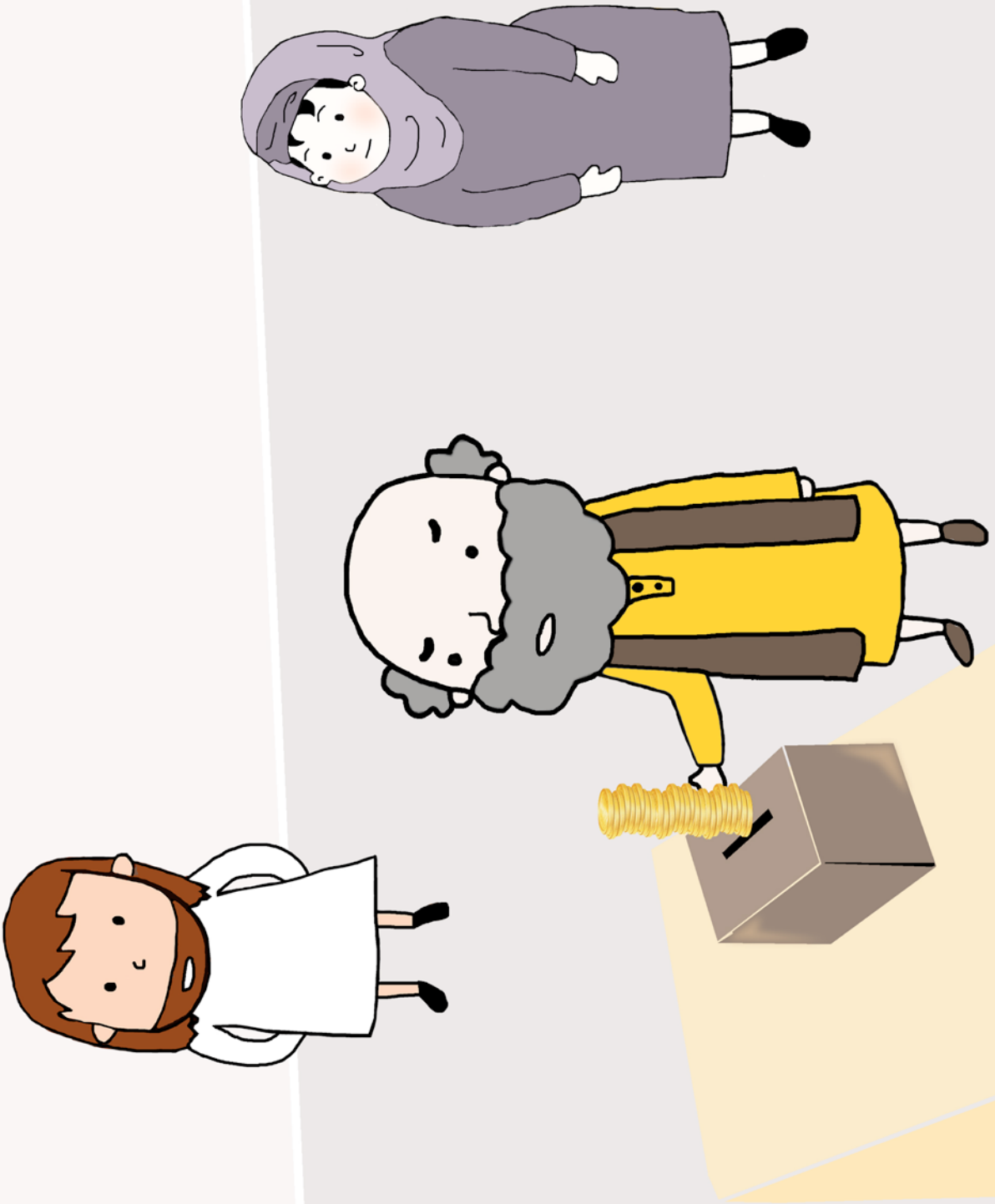
2. เตือนความจำ

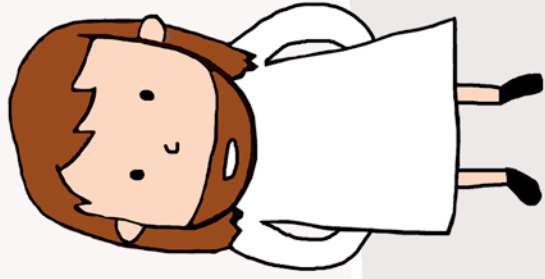
เตรียม กระจาดแข็ง กาว ดินสอ กากเพชร ไหมพรม และที่เจาะกระจาด

ให้เด็กๆ เขียนคำว่า “เราจะให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่พระเจ้า” บนกระจาดแข็ง ใช้กาวเขียนรอบๆ ตัวอักษรเมื่อทำเสร็จแล้วโรยกากเพชร เจาะรูที่ด้านบนกระจาด ใช้ไหมพมร้อยทำเป็นที่แขวน

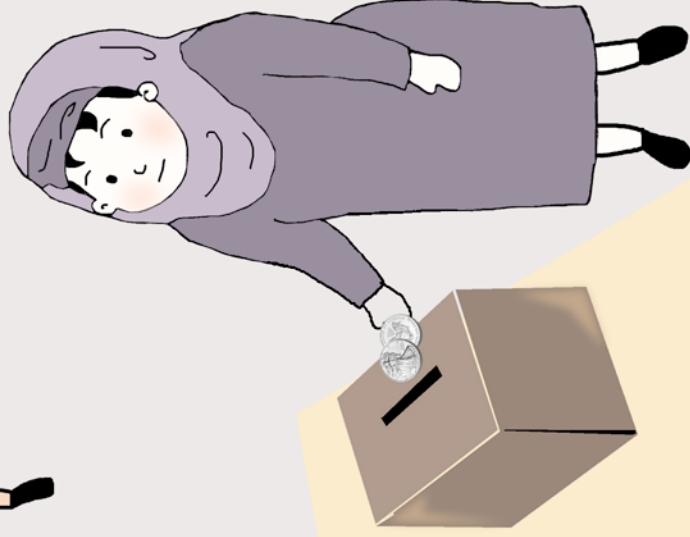
3. เกมส่งของขวัญ

ให้เด็กๆ นั่งเป็นวงกลม ให้ส่งของขวัญต่อกันไปเรื่อยๆ ขณะที่ส่งให้เปิดเพลงไปด้วย เมื่อเพลงหยุดสิ่งของอยู่ที่ใครให้คนนั้นหันไปบอกกับคนที่นั่งอยู่ทางด้านขวาว่าอะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดที่เขาจะมอบให้กับพระเจ้า เล่นต่อไปเรื่อยๆ

หญิงคนนี้รวยมากกว่าใครๆ

นอกจากถวายเงินแล้ว เราสามารถใช้เวลา
ให้ความสามารถ ให้ความเป็นเพื่อน ให้ความรัก
ให้การช่วยเหลือ และอีกหลายๆ อย่างได้

สิ่งที่สำคัญคือท่าทีในการถวาย

7

หัวใจแห่งการให้

สิ่งที่สำคัญที่สุดของการให้คือ ทำที่ในใจ ไม่ได้อยู่ที่จำนวนหรือปริมาณ วันนี้เราจะมาทำหัวใจของการให้ด้วยกัน

อุปกรณ์ที่ต้องเตรียม

1. จานกระดาษ
2. ไหมพรม
3. สีสไปสเตอร์
4. ตะปู

วิธีลงมือทำ

1. วาดรูปหัวใจที่ก้นจานกระดาษ
2. ใช้ตะปูเจาะรูตามรูปที่วาด
3. ใช้ไหมพรมร้อยไปตามรูป จากร้อยไปที่รูไหนก่อนก็ได้ จะไขว้ไปทางใดก็ได้แล้วแต่ชอบ
4. ใช้สีโปสเตอร์ทาที่รอบๆ จาน

8

ชีวิตนิรันดร์

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 16:19-31, ยอห์น 3:16-18, ฮีบรู 9:27, 1 ยอห์น 5:6-12

ข้อท่องจำ

“พยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์ให้เราทั้งหลาย และชีวิตนี้อยู่ในพระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 5:11)

เป้าหมาย

สอนให้รู้ว่าคุณสมบัติของมนุษย์ทุกคนจะมีชีวิตอยู่เป็นนิรันดร์ ให้เด็กๆ ยอมรับความรอดเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์จากพระเยซู

ข้อคิดสำหรับครู

เรื่องเศรษฐกิจกับลาซาร์สเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก ในพระคัมภีร์เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของชีวิตนี้และชีวิตนิรันดร์ ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าชีวิตนิรันดร์นั้นมีความสำคัญมากกว่าความสุขสบายของชีวิตในโลกนี้

นำสู่บทเรียน

สำรวจสถิติคนตาย

เตรียม หนังสือพิมพ์หลายฉบับ

ให้เด็กๆ เปิดดูรายชื่อคนที่เสียชีวิต ดูว่าคนที่อายุมากที่สุดอายุเท่าไร และที่อายุน้อยที่สุดอายุเท่าไร เขียนอายุที่พบบนกระดาน

มีข้อมูลอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับคนที่เสียชีวิต? เช่น อาชีพ จังหวัดที่อยู่ รายละเอียดเกี่ยวกับงานศพ เป็นต้น มีอะไรอีกที่หนังสือพิมพ์ไม่ได้บอกให้รู้เกี่ยวกับคนที่เสียชีวิต? บอกหรือแปลว่าเขาเป็นคนร่ำรวยแค่ไหน? ให้เขียนคำว่า “เงิน” บนกระดาน เขาเป็นคนดีไหม? ให้เขียนคำตอบของเด็กๆ บนกระดาน วงกลมรอบคำที่เราไม่สามารถค้นพบข้อมูลของคนๆ หนึ่งที่เสียชีวิตได้จากหนังสือพิมพ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

วันหนึ่งพระเยซูทรงเล่าเรื่องของชายสองคนที่ตายไปแล้ว ทรงตรัสถึงผู้ตายละเอียดกว่าสิ่งที่กล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์ เรื่องนี้อยู่ในพระธรรม ลูคา 16:19-31 (ให้เปิดอ่านด้วยกัน) สองคนในเรื่องนี้คือใคร? (ให้เด็กตอบ)

(แสดงภาพ 8.1) คนแรกชื่อ ลาซารัส พระเยซูทรงพูดเกี่ยวกับลาซารัสไว้อย่างไรบ้าง? (ให้เด็กๆ ช่วยกันหาคำตอบและเขียนบนกระดาน) เขาป่วย, ยากจน, หิวโหย เป็นต้น เด็กๆ คงรู้แล้วว่าลาซารัสมีสุขภาพที่ไม่ดี ไม่มีเงิน และไม่มีอาหารด้วย

(แสดงภาพ 8-2) แล้วอีกคนหนึ่งชื่ออะไร? พระเยซูไม่ได้บอกชื่อของเขา บอกเพียงแต่ว่าเขาเป็นเศรษฐี (เขียนรายละเอียดที่พระเยซูทรงพูดถึงชายคนนั้น) พระเยซูทรงตรัสเกี่ยวกับเขาอย่างไรบ้าง? ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ เช่น มีเงินมากมาย มีเสื้อผ้าราคาแพง มีอาหารอย่างดี

เด็กๆ อยากจะเป็นเหมือนใครในสองคนนี้? คนส่วนมากอยากจะเป็นเหมือนเศรษฐี เพราะอะไร? (ให้เด็กๆ อธิบาย) เมื่อลาซารัสตายแล้วเขาได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์เขาไม่เจ็บป่วย ไม่หิวโหยหรือไม่ยากจนอีกต่อไป เด็กๆ คิดว่า ลาซารัสมีสภาพที่ดีหลังจากที่ตายแล้วใช่หรือไม่? เศรษฐีก็ตายเช่นกันและฝังไว้คงจะมีพิธีใหญ่โตและมีหลุมฝังศพที่ราคาแพง แต่เศรษฐีไม่ได้เข้าไปอยู่บนสวรรค์ แล้วเขาไปที่ไหน? (ให้เด็กตอบ) ความมั่งมีไม่ได้ช่วยเขาในเวลานี้ เด็กๆ คิดว่าสภาพของเศรษฐีในตอนมีชีวิตอยู่และเมื่อตายไปแล้วอย่างไรดีไปกว่ากัน? (อภิปรายสั้นๆ)

เด็กๆ รู้ไหมว่าทุกคนที่ตายแล้วไม่ได้ตายลับ ร่างกายของเราตายไปแต่ยังมีอยู่ส่วนหนึ่งที่ยังไม่ตาย เด็กๆ รู้ไหมว่าคืออะไร? (รอคำตอบ) ส่วนที่ยังไม่ตายนั้นเราเรียกว่า “จิตวิญญาณ” (เขียนคำว่า “จิตวิญญาณ” บนกระดาน) เราทุกคนมีจิตวิญญาณแต่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ จิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ไม่ตายและมีความสำคัญยิ่งกว่าร่างกายเสียอีก ยังจำคนที่ตายในหน้าหนังสือพิมพ์ได้ไหม? คนตายที่อายุมากที่สุดมีอายุ _ _ _ ปี จิตวิญญาณมีชีวิตตลอดไปเป็นนิรันดร์เป็นเวลาอันยาวนานที่เราไม่สามารถจะคาดคิดได้

อุปกรณ์ประกอบคำอธิบาย (ด้าย, วงล้อ)

ให้สมมุติว่า เส้นด้ายหรือเชือกนี้เป็นระยะเวลาที่คือชีวิตสั้นๆ (ตัดด้ายเป็นเส้นสั้นๆ) และนี่คือชีวิตที่ยืนยาว (ตัดด้ายเส้นยาวๆ) จะเห็นได้ว่าชีวิตทั้งสองนี้มีจุดเริ่มต้นและมีจุดจบ แต่ชีวิตที่มีอยู่เป็นนิรันดร์นั้นเหมือนวงล้อหรือห่วงยาว (แสดงของให้ดู) ไม่ว่าจะหมุนห่วงนี้อย่างไรก็ไม่สามารถหาจุดเริ่มต้นและจุดจบได้ นี่คือลักษณะของชีวิตนิรันดร์ จะเป็นอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และจิตวิญญาณของเราจะมีสภาพคงอยู่เช่นนั้น ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเตรียมตัวเพื่อจิตวิญญาณจะได้ไปสวรรค์ ให้เรามาดูว่าจิตวิญญาณที่ไม่ได้ไปสวรรค์นั้นจะมีสภาพอย่างไร? (ให้อ่านลูคา 16:23-26 และอภิปราย) (แสดงภาพ 8-3) ในพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องสวรรค์มากนัก แต่บอกว่าลาซารัสอยู่ในสภาพที่

สุขสบาย คำว่า “อยู่ที่อกของอับราฮัม” นั้นหมายถึง การอยู่ในสภาพที่สุขสบาย แต่เศรซฐีอยู่ในแดนมรณา เป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก ร้อนทรมานทรมาย เศรซฐีร้องว่า “อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้าเถิด ขอให้ลาซารัสมาเพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น ด้วยว่าข้าพเจ้าทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟ” คงไม่มีใครอยากไปบึงไฟนรก และเศรซฐีก็ไม่ปรารถนาจะให้ใครไปที่นั่นด้วย

จากนอกนี้สถานที่ทั้งสองแห่งยังมีเหวใหญ่ตั้งขวางอยู่เพื่อว่าถ้าผู้ใดปรารถนาจะข้ามไปหากันนั้นไม่ได้ ถูกแยกออกจากกันชั่วนิรันดร์ เศรซฐีรู้สึกเสียใจที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้าตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกเพราะมัวลุ่มหลงอยู่กับทรัพย์สมบัติของโลกนี้จนลืมคิดถึงชีวิตหลังความตาย ไม่ได้ช่วยเหลือคนที่ขัดสนยากจนไร้ความเมตตาต่อผู้อื่น เมื่อตายไปแล้วก็เลยต้องพบกับความทุกข์ทรมาน และเขาได้คิดถึงญาติพี่น้องที่ยังไม่เชื่อพระเจ้าเพราะไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นพบกับความทุกข์ทรมานหลังความตายเหมือนเขา ดังนั้นจึงขอให้อับราฮัมส่งลาซารัสไปบอกพี่น้องของเขา แต่อับราฮัมพูดว่า “ถ้าคนเหล่านั้นไม่เชื่อสิ่งที่ไม่เสสและผู้พยากรณ์เขียนไว้เขาจะไม่เชื่อแม้แต่คนที่ฟื้นขึ้นมาจากความตายไปบอกเขา”

การนำไปประยุกต์ใช้

เราแน่ใจอย่างไรว่าตายแล้วจะไปสวรรค์? พระเจ้าเป็นผู้จัดเตรียมหนทาง ถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูทรงตายเพื่อความบาปของเราและยอมรับความรอดจากพระองค์ พระองค์จะทรงสถิตอยู่ในชีวิตของเราและวันหนึ่งเราจะได้ไปอยู่สวรรค์กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (ขอให้อ่าน 1 ยอห์น 5:11-12)

เด็กๆ จะต้องตัดสินใจว่า จะยอมรับเอาชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าประทานให้หรือเปล่า ถ้าเราไม่ยอมรับชีวิตที่พระเจ้าประทานให้เราก็จะไม่ได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ตลอดไป พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้สักคนหนึ่งไปเมืองนรกเพื่อรับทุกข์ทรมาน ด้วยเหตุนี้จึงได้ทรงประทานพระเยซูมาเพื่อตายไถ่บาปเรา (ให้เด็กๆ อ่าน ยอห์น 3:16) พระเจ้าไม่ได้ส่งพระเยซูมายังโลกเพื่อจะให้มนุษย์ปฏิเสธ แต่ผู้ที่ปฏิเสธพระเยซูจะต้องไปนรก (ให้เด็กๆ อ่าน ยอห์น 3:17-18) สมมุติว่าเด็กๆ กำลังอยู่ในเรือที่กำลังจะจมน้ำและคิดว่าคงจะจมน้ำตายแน่ ในเวลานั้นมีคนหนึ่งได้กระโดดลงไปช่วยชีวิตไว้ ถ้าเด็กๆ ยอมให้คนนั้นช่วยก็จะไม่จมน้ำตาย แต่ถ้าไม่ยอมรับก็ต้องจมน้ำตาย เด็กๆ อยากจมน้ำด้วยการปฏิเสธการช่วยเหลือที่พระเจ้าทรงหยิบยื่นให้เราพ้นแล้วต้องลงไปบึงไปนรก หรือจะความรอดทางพระเยซูที่ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา 1 ยอห์น 5:11 บอกว่า “ชีวิตนี้อยู่ในพระบุตรของพระองค์” (ทบทวนข้อท่องจำด้วยกัน)

การประกาศ

ถ้าเรายอมรับชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้าจิตวิญญาณของเราจะไม่ตาย วันหนึ่งร่างกายของเราต้องตายแต่พระเจ้าประทานชีวิตนิรันดร์แก่จิตวิญญาณของเรา (เปิดโอกาสให้บางคนความรอด อธิษฐานเป็นส่วนตัวกับคนที่พร้อมจะรับเชื่อและอธิบายให้เด็กฟังสั้นๆ เพื่อทำความเข้าใจ)

คำถามทบทวน

1. คนยากจนในเรื่องที่พระเยซูเล่าคือใคร? (ลาซารัส)
2. เมื่อตายแล้วลาซารัสไปอยู่ที่ไหน? (ในสวรรค์)
3. เมื่อเศรษฐีเห็นลาซารัสที่อกของอับราฮัม เขาขอให้ลาซารัสทำอะไร?
(ขอให้เอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะที่ลิ้นเขา)
4. เศรษฐีต้องการให้ลาซารัสไปหาใคร?
(พี่น้องของเขาห้าคน)
5. ของประทานของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์คืออะไร? (ชีวิตนิรันดร์)

กิจกรรม

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 8

2. “นิรันดร์ไม่มีที่สิ้นสุด”

เตรียม กระดาษแข็งรูปวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 นิ้ว, กรรไกร, ปากกา

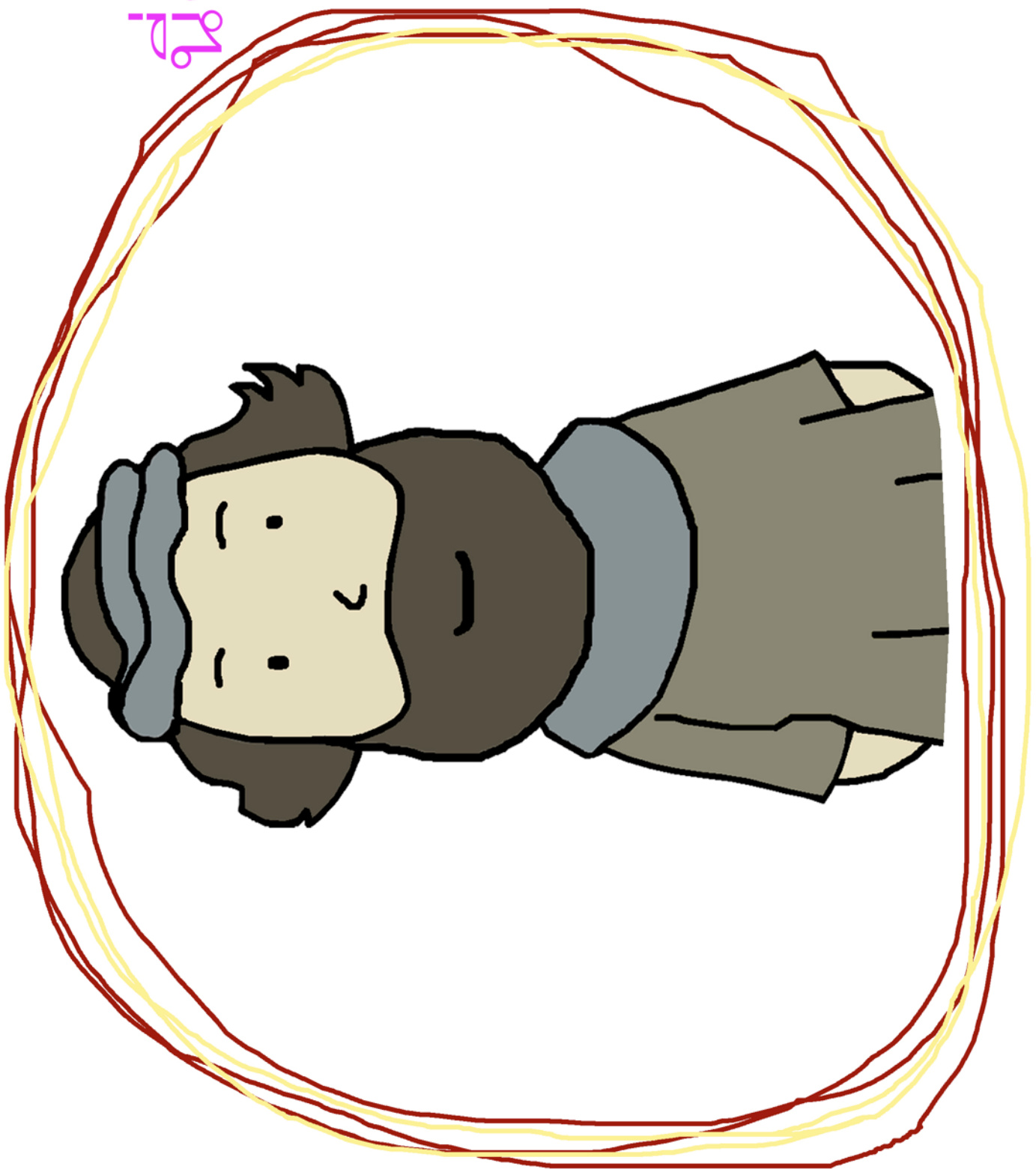
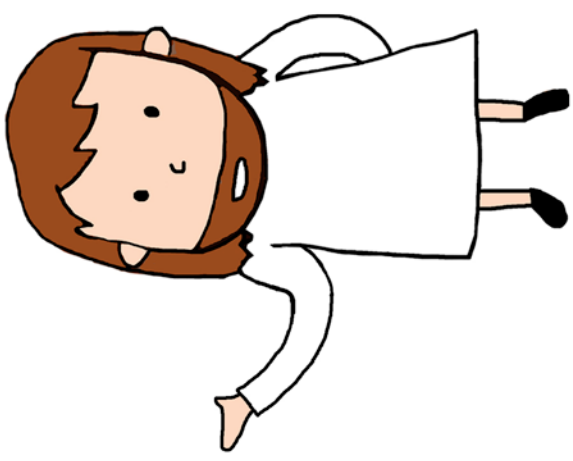
แจกกระดาษวงกลมให้เด็กๆ แต่ละคนใช้กรรไกรตัดวงกลมวนเข้าด้านในไปเหมือนกันหอย เมื่อเสร็จแล้วจะมีลักษณะเหมือนลวดสปริง เขียนคำว่า “นิรันดร์ไม่มีที่สิ้นสุด” ตรงกันหอย แม้ว่ากันหอยจะมีจุดจบ แต่ในพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด นำกันหอยนี้ไปแขวนเพื่อเตือนความจำ

3. คำที่ระลึก

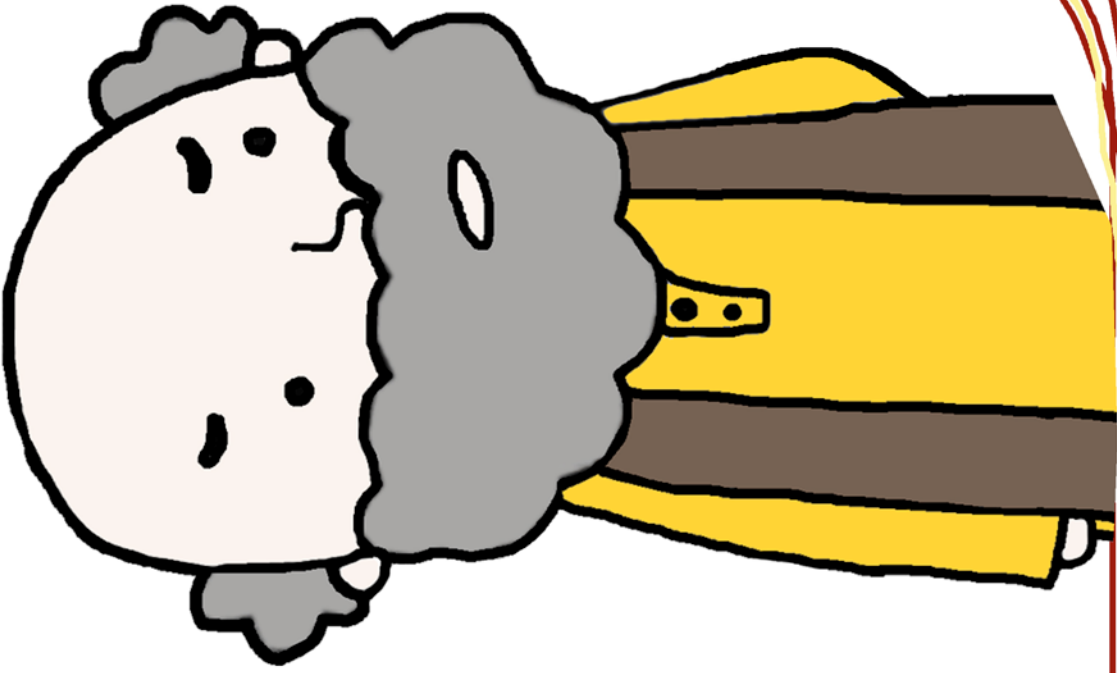
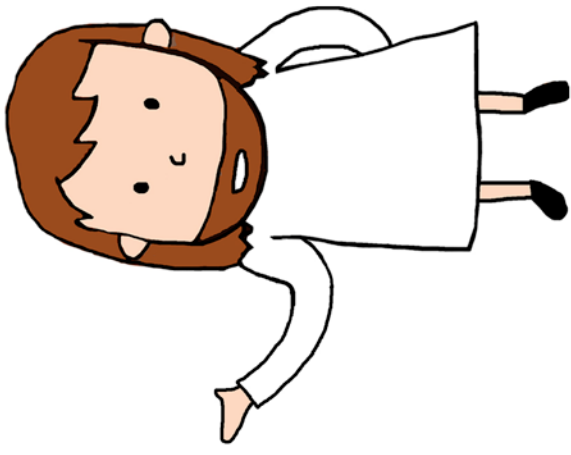
เตรียม กระดาษแผ่นใหญ่ติดไว้ที่ผนัง เขียนประโยค “บ้านนิรันดร์ของข้าพเจ้าอยู่ที่_____”

แจกกระดาษ, ดินสอ ให้เด็กๆ เขียนคำตอบ หรือจะวาดรูปก็ได้ จากนั้นระบายสีตกแต่งตามที่ได้ใจชอบ แล้วนำมาติดที่กระดาษ ติดตรงไหนก็ได้ พร้อมทั้งลงชื่อตัวเองด้วย

นาคีล ลาชาอ์ล

ပုံတူ ပြုလုပ်ခြင်း

Help me

Help me

สาขารู้สึกรช่วยข้าด้วย

Help me

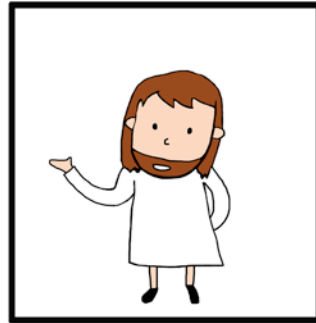
Help me

8

บิงโกชีวิตนิรันดร์

ให้เด็กๆ วาดตารางสี่เหลี่ยมจำนวน 9 ช่อง จากนั้นตัดภาพนี้ออกมา นำภาพไปวางในตารางบิงโกทั้ง 9 ช่อง เมื่อครูหยิบภาพใดขึ้นมา หากเรามีภาพนั้นอยู่ในตารางก็ให้เด็กๆ หยิบภาพนั้นออกมา เมื่อเล่นไปเรื่อยๆ จนภาพที่หยิบออกมาว่างเป็นเส้นตรงหรือทะแยงก็ให้บอกบิงโก

9

สร้างบ้านตามพระฉาย

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 1:27, สดุดี 8:6-8, ปัญญาจารย์ 12:7
โคโลสี 3:8-10, 12-15, 1 ยอห์น 4:19

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์
ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น
และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกาล 1:27)

เป้าหมาย

เพื่อสอนให้รู้ว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าอย่างไร
หนุนใจให้เด็กๆ ดำเนินชีวิตที่จะสะท้อนให้เห็นพระลักษณะของพระเจ้า
ผ่านทางชีวิตของเขา

ข้อคิดสำหรับครู

บทเรียนอาทิตย์นี้จะพูดถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระผู้สร้าง สัตว์ไม่สามารถพูดคุยกับ
พระเจ้าและไม่มีส่วนเข้าไปในครอบครัวของพระเจ้าโดยความรอด เด็กๆ จะต้องเข้าใจว่า มนุษย์ดีเลิศกว่า
สัตว์เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ รูปร่างของสัตว์หลายชนิดมีสิ่งที่พิเศษ
มากกว่ามนุษย์แต่ทางด้านสติปัญญาและจิตวิญญาณมนุษย์พิเศษเหนือกว่าสัตว์มาก เพราะพระเจ้าทรง
เป็นผู้ออกแบบเอง

หนุนใจให้เด็กๆ ได้รู้ถึงความพิเศษที่พระเจ้าทรงสร้างและรู้ถึงความสำคัญในการสะท้อนพระฉาย
ของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเขาให้ผู้คนที่อยู่รอบข้างได้รู้

นำสู่บทเรียน

“ความแตกต่างระหว่างคนและสัตว์”

ทำโปสเตอร์รูปคนและสัตว์ โดยนำกระดาษแผ่นใหญ่ติดบนผนัง แบ่งหน้ากระดาษออกเป็น
สองส่วน ด้านหนึ่งให้เขียนสิ่งที่มนุษย์ทำได้แต่สัตว์ทำไม่ได้ อีกด้านหนึ่งเขียนสิ่งที่มนุษย์และสัตว์
ทำได้ ให้เด็กๆ ช่วยกันคิดแล้วเขียนลงบนกระดาษ สิ่งที่ทั้งมนุษย์และสัตว์ทำได้ คือ กิน นอน เดิน
วิ่ง ขุดหลุม สิ่งที่มนุษย์เท่านั้นสามารถทำได้คือคิด อ่าน เขียน ตัดสินใจ เป็นต้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(ขอให้เด็กๆ 2-3 คนทบทวนถึงร่างกายอันมหัศจรรย์ของเราจากบทที่ 5) ร่างกายของเรามหัศจรรย์มาก ส่วนไหนของร่างกายที่เด็กๆ ชอบมากที่สุด? (ให้เด็กๆ ตอบ)

ข้อท่องจำ

ขอให้เด็กๆ อ่าน ปฐมกาล 1:27 ให้อ่านและท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว (แสดงภาพ 9-1) พระเจ้าทรงสร้างเราให้เหมือนกับพระองค์เอง พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ต่างๆ และทรงพอพระทัยกับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แต่ไม่ได้สร้างสิ่งเหล่านี้ให้เป็นเหมือนพระองค์

คำถาม เรามีลักษณะใดที่เหมือนกับพระเจ้า? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น)

เรามีรูปร่างภายนอกเหมือนกับพระเจ้าหรือไม่? ไม่ใช่ เราเหมือนกับพระเจ้าทางความคิด อารมณ์ และความตั้งใจ ทำให้เราสามารถคิดหาเหตุผล มีความรู้สึก และสามารถตัดสินใจเลือกได้ แม้ว่าพระเจ้าจะสร้างให้มนุษย์และสัตว์มีอะไรบางอย่างคล้ายๆ กัน แต่มีหลายสิ่งที่มีมนุษย์ทำได้แต่สัตว์ทำไม่ได้ ให้ดูรายการที่เขียนในช่วงกิจกรรมนำสู่บทเรียน ด้วยเหตุนี้ทำให้มนุษย์เหมือนกับพระเจ้า (ขอให้เด็กๆ อ่าน สดุดี 8:6-9) พระเจ้าทรงมอบให้ใครเป็นผู้ดูแลสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง? ทรงมอบให้มนุษย์เป็นผู้ดูแลรักษาสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

ทำไมพระเจ้าใช้คนให้ดูแลสิ่งต่างๆ ที่พระองค์สร้างแทนที่จะใช้สัตว์? ทำไมไม่ให้ ลิง ยีราฟ หรือสัตว์อื่นๆ เป็นผู้ควบคุมดูแลสิ่งเหล่านั้น เพราะมนุษย์เหมือนกับพระองค์ในด้านสติปัญญา ความรู้สึกนึกคิดและความตั้งใจ มนุษย์สามารถติดต่อสัมพันธ์กันได้ มีการแบ่งปันความคิดและมีการสื่อสาร แสดงความคิดเห็นและความรู้สึก เช่น การใช้สัญลักษณ์และเสียงเพื่อสื่อความหมาย มนุษย์สามารถพูดและการเขียนข้อความต่างๆ มนุษย์มีความสามารถในการวินิจฉัย ตัดสินใจและทำตามความตั้งใจของตนเอง มีเสรีภาพในการตัดสินใจและมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง นอกจากนี้ มนุษย์ให้ความรักแก่กันและกันได้ ซึ่งความรักนั้นมาจากพระเจ้าเหมือนกับที่ยอห์นเขียนไว้ใน 1 ยอห์น 4:19 “เราทั้งหลายรัก เพราะว่าพระเจ้าทรงรักเราก่อน” ความสามารถในการให้และการรับความรักเป็นพระลักษณะของพระเจ้าอย่างหนึ่งที่เราเห็นได้อย่างชัดเจนในมนุษย์

สัตว์แสดงออกโดยสัญชาตญาณ พระเจ้าไม่ได้ประทานความสามารถให้มันรู้ผิดรู้ถูกแต่มนุษย์รู้เมื่อเขาทำผิดเพราะฉะนั้นเขาจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขา (ขอให้เด็กๆ อ่าน โคโลสี 3:8-9) พระคัมภีร์ข้อนี้บอกให้มนุษย์หลีกเลี่ยงจากอะไร? (ให้เด็กตอบ) ให้หลีกเลี่ยงจากความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การพูดเสียดสี คำพูดหยาบโหลน และพุดมูสา

คริสเตียนที่อยู่ในครอบครัวของพระเจ้าควรจะเป็นคนอย่างไร? (ขอให้เด็กๆ อ่าน โคโลสี 3:10) เขาจะต้องเป็นเหมือนกับผู้ที่ทรงสร้างเขาตามพระฉายาของพระองค์คือ “พระเยซู”

คำถาม แบบอย่างจากพระเยซูขณะที่พระองค์อยู่บนโลกนี้ที่เราควรทำตามคืออะไร?
(ให้เด็กๆ ตอบ)

(แสดงภาพ 9-2) พระเยซูได้ให้ความช่วยเหลือ มีความเมตตา ทรงเชื่อฟังบิดามารดาผู้ที่มีอำนาจ อื่นๆ ทรงอธิษฐาน และวางใจพระบิดาบนสวรรค์ (อ่านโคโลสี 3:12-15) สิ่งที่คุณของพระเจ้าควรทำ มีดังนี้คือ มีใจเมตตา ใจปรานี, ใจถ่อม, ใจอ่อนสุภาพ, ใจอดทนไว้นาน, ให้อภัย, มีความรัก, มีสันติสุข, มีใจกตัญญู (ให้เด็กๆ อภิปรายร่วมกันว่าเขามีสิ่งใดบ้าง และสิ่งที่ยากจะมีในชีวิต) เราไม่สามารถจะดำเนินชีวิตตามลักษณะต่างๆ ที่กล่าวมาได้ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากพระเยซู เมื่อเราเชื่อว่าพระเยซูตายเพื่อไถ่ความบาปของเรา ให้เราขอพระเจ้าทรงอภัยโทษบาปให้เราและเข้าอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า เราได้รับการสร้างให้เป็นคนใหม่และสามารถดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ เพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าในชีวิตของเราให้คนอื่นได้เห็น เราไม่ได้เหมือนพระเจ้าที่รูปร่างหน้าตาภายนอกแต่เราเป็นเหมือนพระองค์ที่ภายใน เหมือนในด้านคิดและกระทำ เมื่อเรามีความเมตตา เชื่อฟัง มีความรัก อธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และไปโบสถ์ สิ่งนี้จะช่วยให้เราสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเราได้ เพราะว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระองค์ ขอให้เด็กๆ อ่านปัญญาจารย์ 12:7 เมื่อตายเราก็ตายเฉพาะร่างกายเท่านั้นที่กลับกลายเป็นดินเหมือนเดิม แต่จิตวิญญาณของเราจะอยู่กับพระเจ้า

ปัญญาจารย์บอกว่าเราว่า “จิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้า” นั่นแสดงว่าเรามีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ วันหนึ่งเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาทั้งจิตวิญญาณและร่างกายจะเข้ามารวมกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะมีชีวิตอยู่กับพระเยซูในสวรรค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์

ส่วนคนที่ไม่เป็นคริสเตียนและไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะมีชีวิตอยู่ตลอดไปด้วย เพราะเขาก็ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้าเช่นกัน จิตวิญญาณของเขาจะกลับไปหาพระเจ้าเพื่อรับการพิพากษาให้ไปอยู่กับมารซาตานในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิรันดร์ เขาจะเสียใจจนถึงที่สุดที่เขาไม่ได้หันมาหาพระเยซู เมื่อตายแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่หายไปที่จะขอการอภัยโทษจากพระเจ้า

การนำไปประยุกต์ใช้

ให้เด็กๆ ใช้เวลาสักครู่พิจารณาว่า (แสดงภาพ 9-3) ชีวิตของเราสะท้อนให้คนอื่นรู้ว่าพระเยซูสถิตอยู่ในเราไหม? คนอื่นมองเห็นพระเยซูผ่านทางชีวิตของเราหรือเปล่า? คำพูดและการกระทำพิสูจน์ให้คนอื่นรู้ว่าเราเป็นคริสเตียนหรือไม่? (ให้ใช้เวลาส่วนตัวเงียบๆ สักครู่) เพราะว่าเราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า ดังนั้น เราจึงสามารถเป็นตามที่พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็น พระเจ้าทรงมีวิธีที่จะทำให้เราเป็นเหมือนพระเยซู ที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือกับเพื่อนบ้าน ลองคิดดูว่ามีที่ใดอีกบ้างที่เราจะสะท้อนพระเยซูได้? การที่เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าเราจะเป็นคริสเตียนโดยอัตโนมัติ เราจะต้องเชิญพระเยซูเข้ามาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราเป็นส่วนตัวก่อน ต่อจากนั้นเราก็สามารถเป็นแสงสะท้อนของพระเจ้าได้ ก่อนที่เราจะมีชีวิตที่เหมือนพระเยซูได้นั้นเราจะต้องบังเกิดใหม่ เข้าในครอบครัวของพระเจ้าเสียก่อน

เราจะเป็นเหมือนพระเยซูเมื่อใด

เมื่อถูกสร้างตามพระฉาย

1. มีความคิดมีเหตุผล
2. มีความรู้สึกตอบสนอง
3. มีการตัดสินใจ

เมื่อบังเกิดใหม่

1. คิดในสิ่งที่ดี
2. ตอบสนองด้วยความรัก
3. เลือกทางที่ถูก

คำถามทบทวน

1. เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้าอย่างไร?
(เป็นลักษณะภายในคือ ให้มีความคิด มีเหตุผล มีการตัดสินใจ เป็นต้น)
2. จากพระธรรมโคโลสี 3:8-9 สามสิ่งที่คริสเตียนไม่ควรทำคืออะไร?
(ความโกรธ เกลียด พุดมูสา การคิดปองร้ายคนอื่น เป็นต้น)
3. จากพระธรรมโคโลสี 3:12-15 สามสิ่งที่คริสเตียนควรทำคืออะไร?
(มีความเมตตา กรุณา ถ่อมใจ สุภาพอ่อนน้อม ให้อภัย เป็นต้น)
4. อะไรเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ตายไปด้วย?
(ร่างกายกลับกลายเป็นดิน แต่จิตวิญญาณกลับคืนสู่พระเจ้า)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 9

2. ภาพเตือนความจำ

เตรียม กระดาษโปสเตอร์หรือกระดาษแข็ง, ดินสอ, ยาสีฟัน, สีสผสมอาหาร และไม้พินสำลี

แจกกระดาษแข็งให้เด็กๆ คนละแผ่น ถ้วยพลาสติกเล็กๆ สำหรับผสมยาสีฟันกับสีผสมอาหาร ให้เด็กๆ ใส้ไม้พินสำลีจุ่มที่ยาสีฟันที่ผสมสีแล้วเขียนคำว่า “ข้าพระองค์เป็นแสงสะท้อนของพระเจ้าผู้โลกนี้” สามารถใช้หลายๆ สีเขียนได้ ทั้งไว้ให้แห้ง แล้วนำไปแขวนที่บ้านเพื่อนเตือนความจำ

3. ถ้าเป็นเรา จะทำอย่างไรดี ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้

1. ขณะที่เข้าแถวเพื่อซื้ออาหารกลางวันอยู่ๆ ก็มีเด็กคนหนึ่งเดินเข้ามาผลักและแซงคิว เราจะทำอย่างไร

- เดินตัดหน้าไปแซงคิวคืน
- ผลักเขากลับ
- ถามเขาว่าทำไมจึงผลัก
- ทำเป็นไม่สนใจ

2. เด็กๆ ล้างจานแล้วทำขนมแตกเมื่อแม่ถามว่าใครทำแตกจะตอบว่า

- ทำเฉยๆ ไม่บอกความจริง
- บอกว่าไม่รู้
- ยอมรับว่าทำ
- โทษว่าเป็นเพราะหมาเพราะแมว

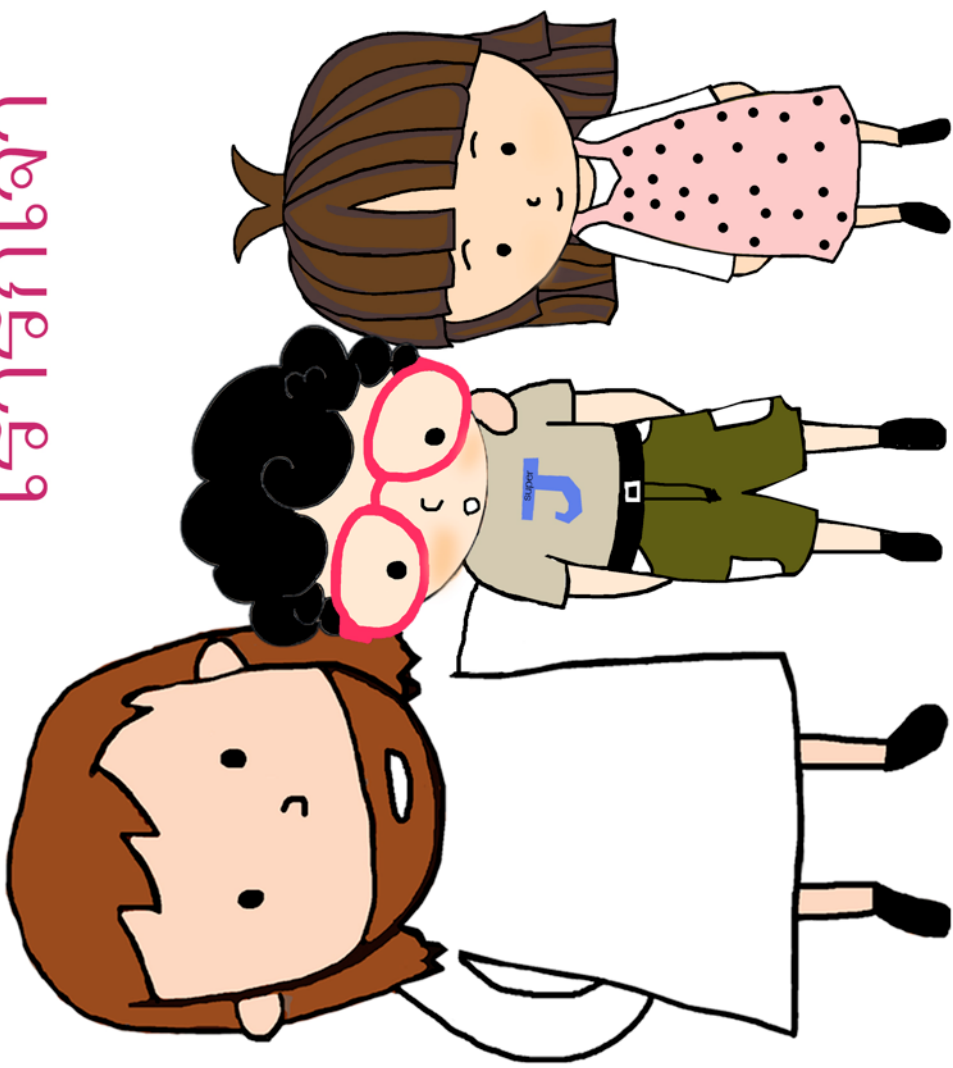
3. มีคนไปพูดเรื่องที่ไม่จริงเกี่ยวกับตัวเราให้คนอื่นฟัง เราจะทำอย่างไร

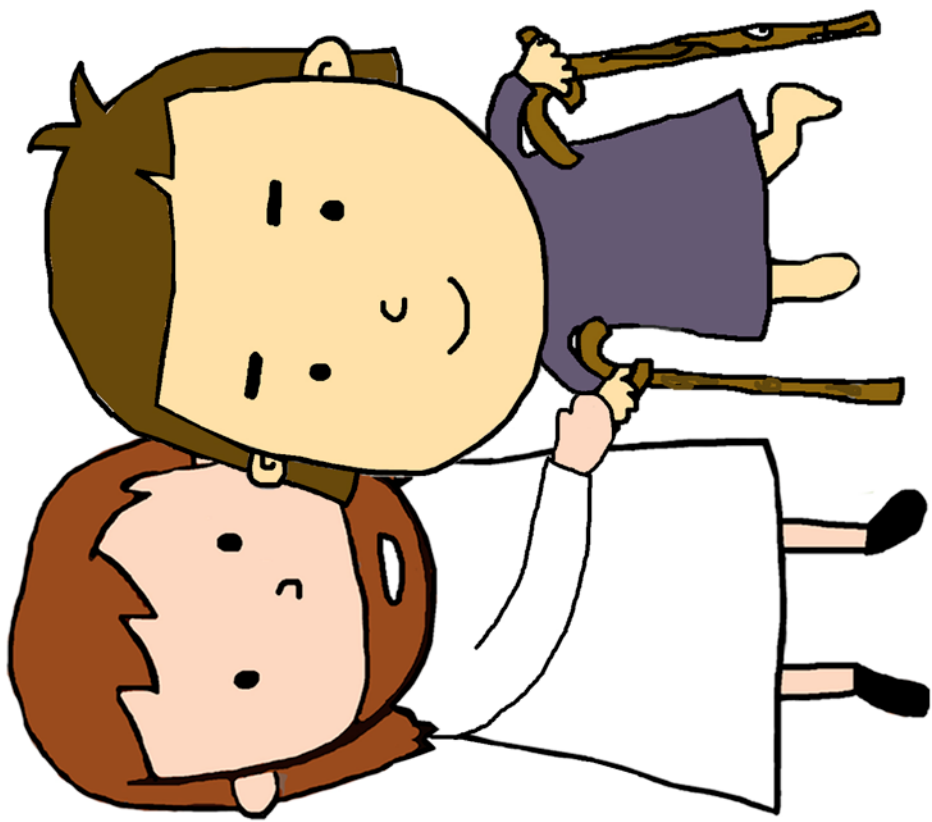
- เอาเรื่องไม่จริงของคนๆ นั้นไปเล่าให้คนอื่นฟังบ้าง
- เกลียดคนนั้น ไม่พูดด้วย
- อธิษฐานเผื่อคนนั้น
- แบ่งขนมให้คนนั้น

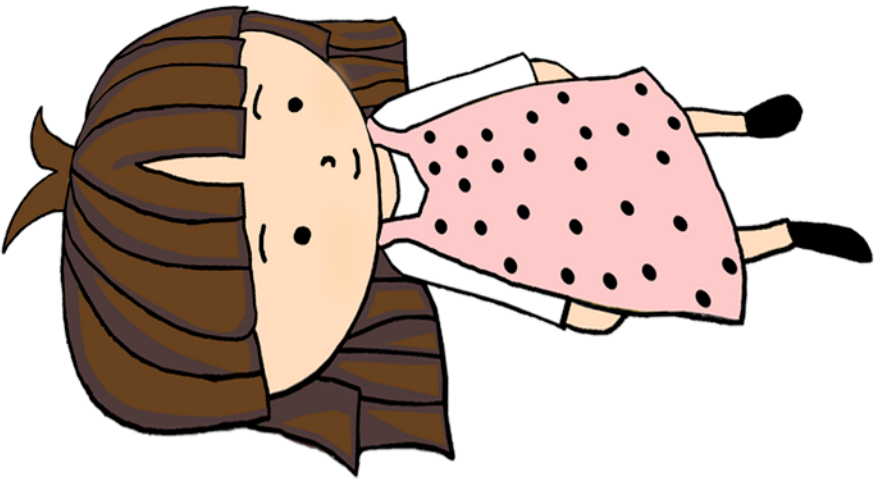
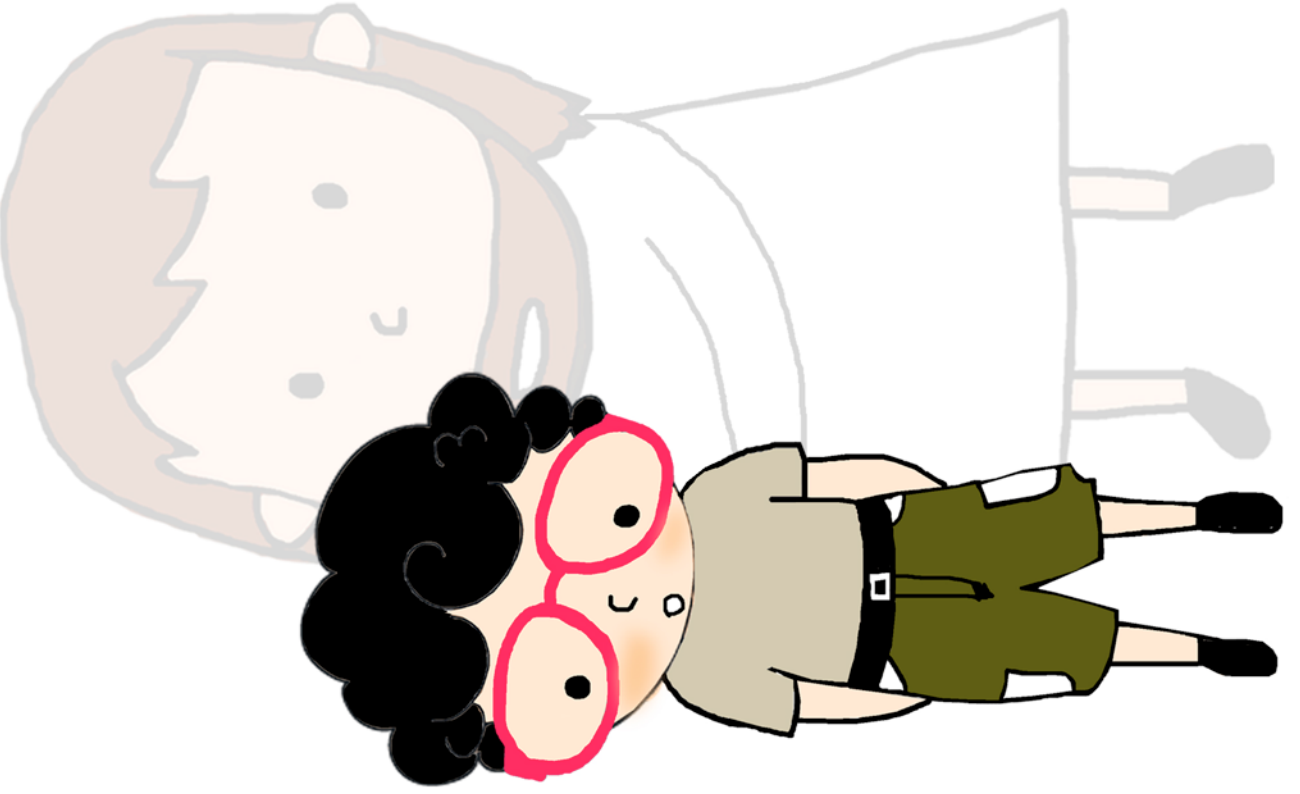
4. เด็กๆ เดินอยู่ดีๆ ก็ไปสะดุดหินล้มเลือดออก

- อุทานคำพูดที่ไม่สุภาพ
- โมโหคนที่เอาหินมาวางขวางทางเดิน
- โยนหินทิ้ง
- ไปหายามาทำแผล

នៅត្រង់ទីនេះ

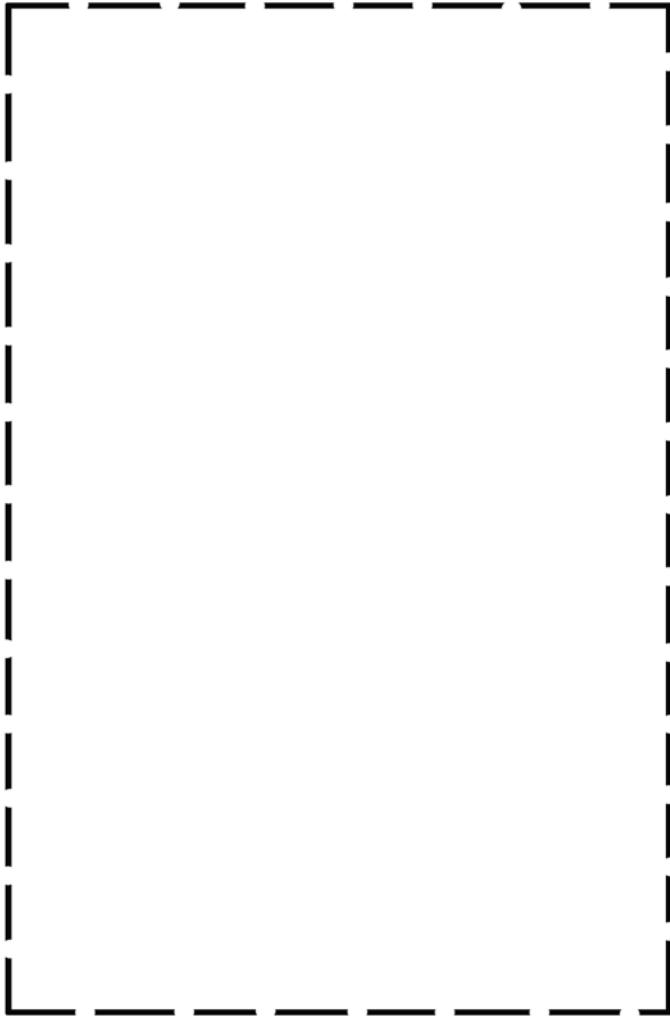

9

พระฉายาของพระเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์ เมื่อเราส่องกระจกเราจะเห็นพระฉายาของพระเจ้าผ่านทางภาพที่สะท้อนในกระจก วันนี้เราจะมาสร้างกระจกเพื่อสะท้อนให้เราเห็นพระฉายาของพระเจ้าด้วยกัน

พระฉายาของพระเจ้า

พระฉายาของพระเจ้า

1. ตัดกรอบกระจกออก
2. ใช้มีดกรีดตามเส้นปะด้านใน
3. นำกระดาษที่ตัดจากข้อ 2 ไปวางทาบบนกระดาษฟอยด์หรือกระดาษห่อของขวัญแบบที่เป็นมันสะท้อนได้ (เหมือนกระจก) โดยตัดให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษด้านละ 2 เซ็นซ์
4. ทากาวรอบๆ กระดาษที่ตัด นำไปติดที่กรอบกระจก โดยให้กระดาษอยู่ด้านใน
5. วาดภาพระบายสีกรอบกระจกให้สวยงามตามที่เรารชอบ
6. ติดสก็อตเทปที่เชือกด้านหลังกระจก นำไปแขวนเพื่อส่อง

อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์	ยอห์น 3:3-5, โโรม 8:14-17, 12:4-13, 16:6-20, ฮีบรู 10:24-25
ข้อท่องจำ	“เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และถ้าเราเป็นบุตรเราก็ทายาท คือเป็นทายาททางพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์” (โรม 8:16-17)
เป้าหมาย	เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจถึงความสำคัญของการเข้าอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า ให้เด็กๆ ชื่นชมยินดีที่ได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า และมีความ สัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าและคริสตจักรของพระองค์
ข้อคิดสำหรับครู	<p>เมื่อมีเด็กเกิดใหม่สมาชิกในครอบครัวต่างก็มีความปิติยินดี และในสวรรค์ก็มีความชื่นชมยินดีเมื่อ คนบาปคนหนึ่งกลับใจเสียใหม่ ดังนั้น การทำให้เด็กๆ รู้และเข้าใจความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงรักเขาและ ปรารถนาที่จะให้เขาเป็นคนในครอบครัวของพระองค์จึงเป็นหัวใจสำคัญของการสอนในครั้งนี้</p> <p>ขณะที่เตรียมบทเรียนอาทิตย์นี้ขอพระเจ้าทรงช่วยครูในการสอนเพื่อการสอนในอาทิตย์นี้จะเป็น เหตุทำให้เด็กๆ ทุกคนจะได้มีใจปรารถนาที่จะได้เข้าไปอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า</p>
นำสู่บทเรียน	เตรียม กระจกเงา, กรรไกร, กาว, ปากกาเมจิก, สี, อุปกรณ์ตกแต่ง

แจกกระจกเงาคนละครึ่งแผ่นให้เด็กเอามือข้างหนึ่งวางบนกระจกเงาแล้วใช้ดินสอลากเส้นตามรูป
มือและนิ้วมือ เสร็จแล้วตัดรูปมือออก ให้เด็กๆ เขียนสิ่งที่อยากจะช่วยคุณพ่อคุณแม่หรือคนอื่นๆ บน
นิ้วมือทั้งห้า ตรงอุ้งมือให้เขียน “มือที่พร้อมจะช่วยเหลือ” ระบายสีตกแต่งตามที่เด็กๆ ชอบ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ถ้าเป็นไปได้ให้นำใบแสดงผลการเรียนหรือทะเบียนบ้านมาด้วย ให้เด็กๆ คิดว่าเราจะต้องใช้เอกสารอันนี้เมื่อใด ตัวอย่างเช่น ตอนสมัครเข้าโรงเรียน, เมื่อทำบัตรประชาชน, เมื่อสอบใบขับขี่ และอื่นๆ

ตอนที่เราก่อเกิด พ่อแม่จะต้องไปแจ้งการเกิดให้เราที่อำเภอ เจ้าหน้าที่จะเก็บสำเนาใบเกิดของเราเอาไว้ที่อำเภอที่เราเกิดด้วยเพื่อจะยืนยันได้ว่าเราเกิดที่ไหน เวลาอะไร ในใบแจ้งเกิดจะมีชื่อของบิดามารดา อาชีพ และรายละเอียดอื่นๆ ด้วย ใบแจ้งเกิดเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าเราเป็นสมาชิกของครอบครัวใด

คำถาม ใครคือทายาทของครอบครัวเราบ้าง (ให้เด็กตอบ)

ใช้แล้ว เราแต่ละคนเป็นทายาทของคุณพ่อคุณแม่ของเรา การเป็นทายาทของครอบครัวทำให้มีสิทธิในมรดกของบิดามารดา อาจจะเป็นที่ดิน ธุรกิจการค้า หรือทรัพย์สินสมบัติอื่นๆ ที่มีค่า อ่าน โรม 8:14-17 พระวาระของพระเจ้าบอกเราว่าเมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราแล้ว เราก็ถูกนับเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ท่องข้อท่องจำพร้อมๆ กันหลายๆ ครั้ง และอธิบายด้วยเพื่อให้เด็กๆ เข้าใจความหมาย

การเป็นบุตรของพระเจ้าเราต้อง “บังเกิดใหม่” เหมือนพระเยซูตรัสกับนิกodemัส ในยอห์น 3:3 กล่าวว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” (แสดงภาพ 10-1) คำว่า “บังเกิดใหม่” หมายถึง การเกิดฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ได้หมายความว่าเราต้องกลับไปเป็นทารก แต่หมายความว่าเราได้รับชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ (อ่าน ยอห์น 3:3-5) เมื่อพระเยซูอยู่ในชีวิตของเราแล้ว เราจะมีความคิด คำพูด และการกระทำที่แตกต่างจากคนที่ไม่รู้จักกับพระเยซูและเราจะมีชีวิตแบบใหม่ด้วย

เมื่อเราเป็นคริสเตียนเราก็เป็นทายาทที่รับมรดกทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้า รวมทั้งคำสัญญาในพระวาระของพระองค์และความหวังในชีวิตนิรันดร์ด้วย ทุกสิ่งเป็นของเราเมื่อเราเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ในฐานะทายาทเราไม่เพียงแต่เป็นผู้รับมรดกจากพ่อแม่เท่านั้นแต่เราต้องมีหน้าที่รับผิดชอบทำบางสิ่งบางอย่างด้วยเช่นกัน

คำถาม ในฐานะทายาทเรามีหน้าที่รับผิดชอบอะไรบ้าง? (ให้เด็กตอบ)

อาจจะเป็นการทေးเย, ทำความสะอาดบ้าน, ตัดหญ้า, ดูน้อง, เป็นต้น ในครอบครัวของพระเจ้าเราก็ได้รับมรดกเช่นกันและที่สำคัญก็มีหน้าที่ๆ ต้องรับผิดชอบด้วยเช่นกัน

แบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ส่วน เขียนหัวข้อ “ครอบครัวของพระเจ้า” ด้านซ้ายเขียนว่า “มรดก” ด้านขวาเขียนว่า “หน้าที่รับผิดชอบ” (ดูตัวอย่าง)

ครอบครัวของพระเจ้า

มรดก	หน้าที่รับผิดชอบ
ได้รับการอภัยโทษ	รับใช้คนอื่น
ได้รับการรักษาให้หาย	เอาใจใส่
ได้รับการทรงนำ	แบ่งปัน
ได้รับสันติสุข	ให้
ได้รับการคุ้มครอง	อยู่อย่างสันติ

คำถาม เราได้รับอะไรบ้างจากการเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า? (ให้เด็กตอบ)

เขียนคำตอบใต้หัวข้อ “มรดก” ยกข้อพระคัมภีร์ โรม 3:24, 5:1,10,21, 6:22-23, 8:1 เป็นต้น ส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้เด็กๆ ตอบ นำคำตอบไปเขียนเพิ่มเติมใต้หัวข้อ “หน้าที่รับผิดชอบ” ในพระธรรมโรม 16:6-20 มีคำแนะนำเพิ่มเติม ให้เด็กๆ อ่านและเขียนสิ่งที่พระคัมภีร์พูดบนกระดาน

จะสังเกตว่าหน้าที่รับผิดชอบแทบทั้งหมดเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เราควรปฏิบัติต่อคนอื่น เราควรจะเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าเป็น “คุณสมบัติของทายาทของพระเจ้า” หรืออีกนัยหนึ่งก็หมายความว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ทายาทของพระองค์ปฏิบัติ นอกจากนี้มีคุณสมบัติอะไรบ้าง เช่น มีเมตตา ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ สุภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน

คุณสมบัติต่างๆ ที่เขียนไว้ในพระธรรมโรม 12:6-13 ทำให้ครอบครัวของพระเจ้ามีความชื่นชมยินดีและรับพระพรอย่างแท้จริง คนที่อยู่ในครอบครัวของพระเจ้าจะมีใจที่พร้อมจะช่วยเหลือคนอื่นในพระธรรมโรม 12:4-5 เปาโลเปรียบเทียบครอบครัวของพระเจ้าหรือคริสตจักรว่าเป็นเหมือนร่างกายของเรา เปาโลมีเหตุผลในการเปรียบเทียบเช่นนั้น

ในร่างกายเดียวกันนั้นมีอวัยวะหลายอย่าง เปาโลต้องการให้เราเข้าใจว่า ร่างกายของพระคริสต์คือคริสตจักรนั้นเป็นกายเดียวกันแต่มีสมาชิกหลายคน (แสดงภาพ 10-2) เมื่อรับเชื่อพระเยซูและอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า เด็กแต่ละก็เป็นสมาชิกในร่างกายของพระคริสต์

คำถาม ร่างกายจะตอบสนองอย่างไรเมื่อมีดบาดนิ้ว? (รอเด็กตอบ)

ปลายประสาทจะส่งสัญญาณไปยังสมองเพื่อจะบอกว่านิ้วได้รับบาดเจ็บ หรือปากอาจจะพูดว่า “อู๋” และสมองจะส่งสัญญาณไปยังอวัยวะส่วนอื่น ๆ ให้ส่งเซลล์หรือสารต่างๆ มาช่วยบาดแผลเพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าแผล ทุกส่วนในร่างกายจะทำงานประสานกันเพื่อจะตอบสนองต่อการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายก็เหมือนกับสิ่งที่เกิดขึ้นในพระกายของพระคริสต์ เมื่อคนหนึ่งมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในครอบครัวของพระเจ้าที่สุขสบายดีจะเข้ามาช่วยเหลือ (อาจจะเปิดโอกาสให้บางคนเป็นพยานในกรณีที่เขาได้รับการช่วยเหลือจากพี่น้องในคริสตจักร)

การนำไปประยุกต์ใช้

(แสดงภาพ 10.3) สมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้โดยการหนุนใจเมื่อมีความทุกข์ หรืออาจจะแบ่งปัน อาหาร เงิน เสื้อผ้า แก่ผู้ที่ยากแค้น เมื่อความต้องการทุกอย่างได้รับการบรรเทาช่วยเหลือทุกคนก็มีความสุขและมีความชื่นชมยินดีร่วมกัน

ฮีบรู 10:24-25 เราพบคำว่า “ขอให้เราพิจารณาว่าจะทำอะไรจึงจะปลุกใจซึ่งกันและกันให้มีความรักและทำอย่างดี” ถ้าทุกคนในครอบครัวของพระเจ้าปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้ปัญหาและความยากลำบากกลายเป็นเรื่องเล็กน้อย การได้เข้าส่วนในความรักและการเอาใจใส่ของครอบครัวของเจ้านั้น เป็นสิ่งที่ดีเพียงใด

การประกาศ

อาจมีบางคนที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า ให้โอกาสที่เขาจะรับเชื่อพระเยซูวันนี้ และหนุนใจผู้ที่เป็นสมาชิกแล้วให้อธิษฐานขอพระเจ้าเสริมสร้างให้ก้าวหน้าในความรัก การแบ่งปัน และการเอาใจใส่ต่อผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

คำถามทบทวน

1. ทายาทคืออะไร? (คือผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับมรดกจากครอบครัว)
2. เราจะเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าอย่างไร? (โดยยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด)
3. ใ้เราบอกถึงมรดกที่จะได้รับจากการเป็นคนในครอบครัวของพระเจ้า?
(รับการอภัยโทษบาป, รับชีวิตนิรันดร์, สันติสุข, การรักษาโรค เป็นต้น)
4. ใ้เราบอกถึงความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นทายาทในครอบครัวของพระเจ้า?
(รับใช้คนอื่น, ช่วยเหลือ และอยู่อย่างสันติกับทุกคน)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 10

2. การ์ดหนูใจ

เตรียม กระดาษ, ซองจดหมาย, ปากกา, สี, อุปกรณ์ตกแต่ง
แจกกระดาษ, ดินสอ ให้เด็กๆ คิดถึงบางคนที่ต้องการการหนูใจ หรือมีปัญหาบางอย่าง (ระวังอย่าให้การพูดถึงปัญหาของเพื่อนกลายเป็นการซุบซิบนินทา)

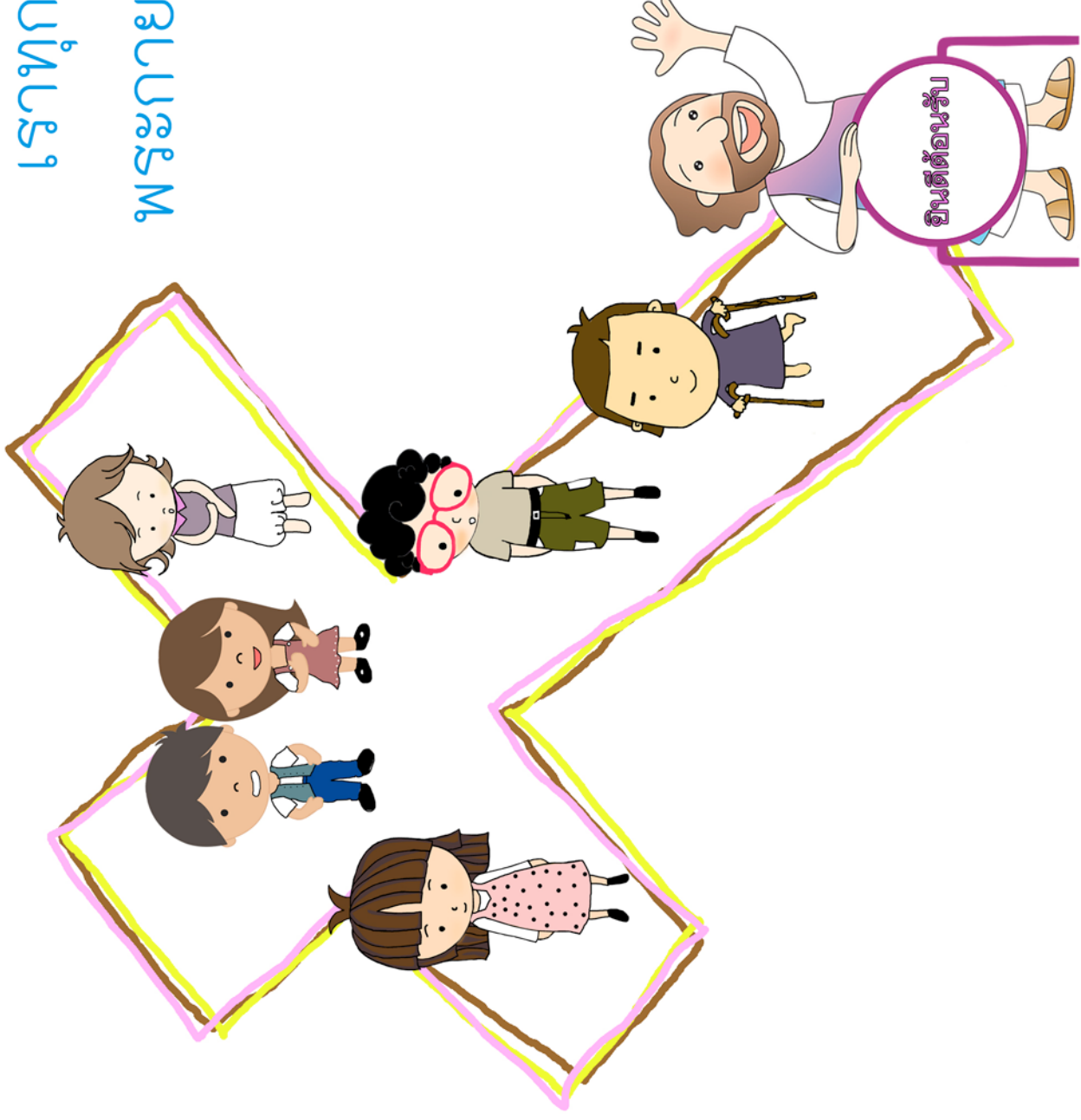
ให้เด็กทำการ์ดเพื่อหนูใจใครก็ได้ที่เขารู้จัก อาจเป็นคนที่กำลังทุกข์ใจ, มีปัญหา หรือไม่สบาย เขียนคำหนูใจหรือข้อพระคัมภีร์ จากนั้นระบายสีให้สวยงาม นำการ์ดนั้นใส่ซองแล้วนำไปให้คนนั้น

ปังเกิดใหม่!

==

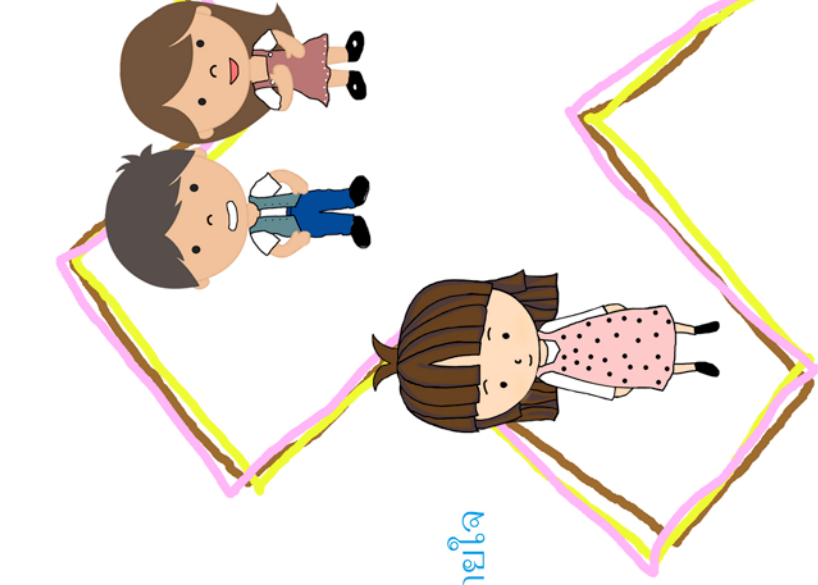
การเกิดฝ่ายวิญญาณ

เราทุกคนคือสมาชิกใน พระกายของพระเยซูคริสต์

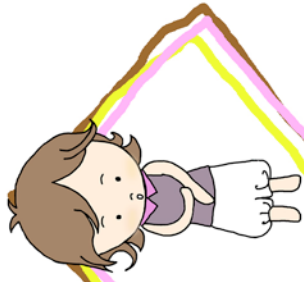

ครอบครัวของเราจะสามารถช่วยเหลือกันได้อย่างไรบ้าง?

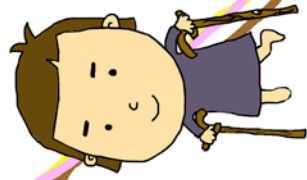
แบ่งปันสิ่งดีเพื่ออนาคตอยู่

หนูใส่ใจเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

อยู่เป็นเพื่อนเวลาเขาไม่สบายใจ

ช่วยเหลือเมื่อเพื่อนเดือดร้อน

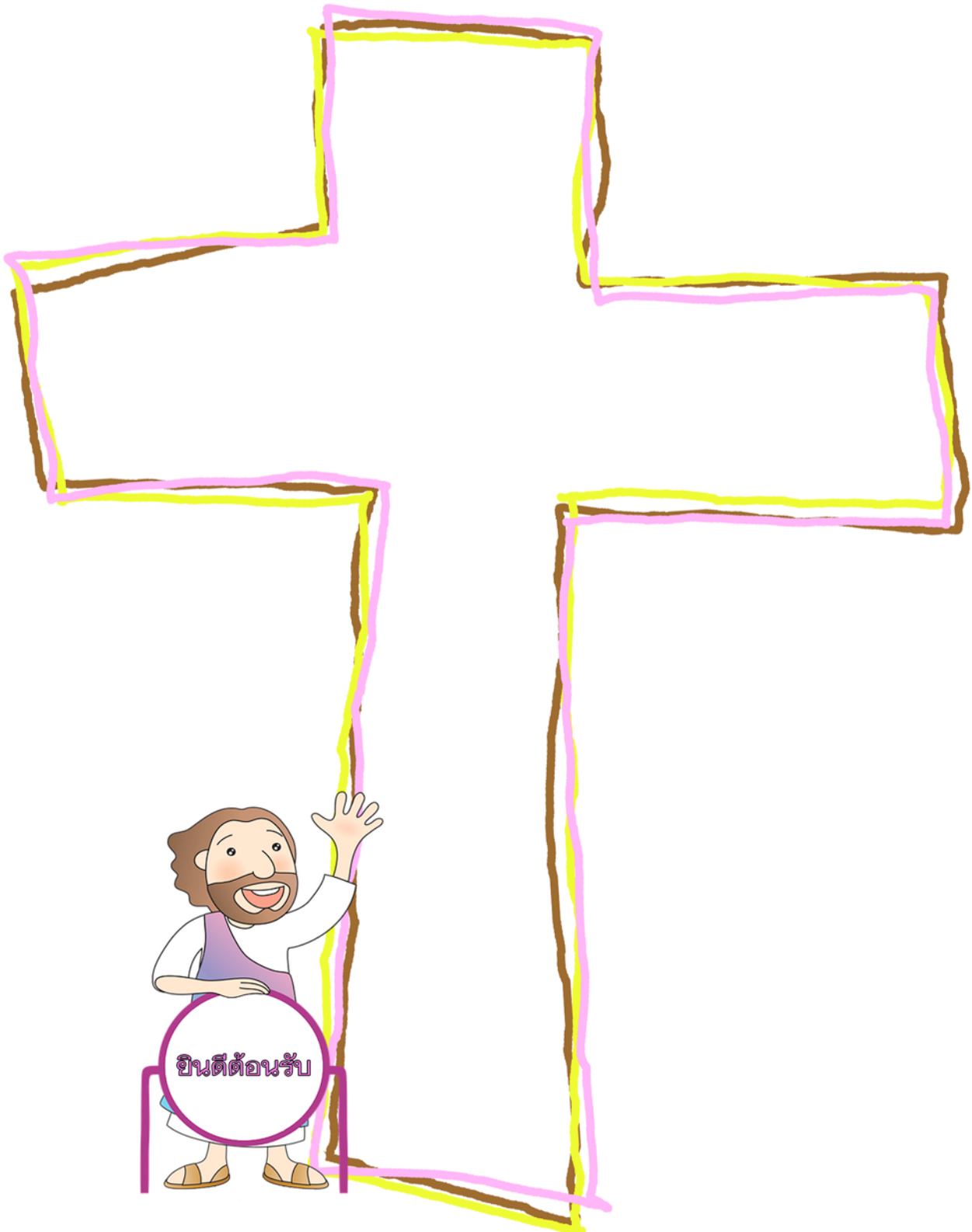

อธิษฐานเผื่อ

10

ครอบครัวของพระเจ้า

ให้เด็กๆ วาดภาพในไม้กางเขน มีใครคือคนที่อยู่ในครอบครัวของพระเจ้า พร้อมทั้งเขียนชื่อของคนๆ นั้น วาดเท่าที่เด็กๆ จะคิดออก

อยู่อย่างสันติกับทุกคน

ข้อพระคัมภีร์	มัทธิว 5:1-12, 38-48 โรม 12:14-21
ข้อท่องจำ	“จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” (ลูกา 6:31)
เป้าหมาย	เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้ว่า การดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระเยซู เป็นวิธีเดียวที่จะทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีอยู่รอบข้าง และหนุนใจให้เด็กๆ ดำเนินชีวิตตามกฎเหล่านี้ในชีวิตประจำวัน

ข้อคิดสำหรับครู

ใจความสำคัญจากพระธรรม ลูกา 6:31 สรุปได้ว่า “จงทำกับคนอื่นเหมือนกับที่ต้องการให้คนอื่นทำกับท่าน” มนุษย์ได้เห็นความดีงามสูงสุดของคำสั่งนี้มานานแล้วจึงแยกกฎนี้ว่า หลักคำสอนของพระเยซู พระเยซูทรงสอนสิ่งนี้กับคนของพระองค์เป็นกฎแห่งแผ่นดินสวรรค์ช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่าไม่เพียงแต่เขาจะปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนกับที่เขาต้องการได้รับการปฏิบัติตอบแทนนั้น แต่ไม่ว่าคนอื่นจะปฏิบัติต่อเราอย่างไร เรายังจะต้องแสดงต่อเขาอย่างที่เราต้องการให้เขาแสดงต่อเราเช่นเดิม ถ้าเรามีความเมตตา กรุณา คนอื่นเขามักจะแสดงความรักและความเมตตาตอบเราเสมอ

นำสู่บทเรียน

ให้เขียนคำว่า “หลักคำสอน” ตามแนวตั้งแล้วให้นำพยัญชนะตัวนั้นมาสร้างคำใหม่ที่มีความหมายในทางที่ดี

ห = ให้

ล = กลับใจใหม่

ก = กำลังใจ

ค = คิดถึงใจคนอื่น

ำ = จำบ่อยๆ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ความสุขแท้คืออะไร? (ให้เด็กเสนอความคิดเห็น)

ใครจำ “ผู้เป็นสุข” ของพระเยซูจากพระธรรม มัทธิว 5:1-12 ได้บ้าง? ให้อ่านคนละข้อ ที่เราร่วมกันไปแล้วนั้น ไม่ใช่แค่คำสอนที่ดีหรือเป็นข้อความพิเศษจากพระคัมภีร์ที่เราจะต้องท่องจำเท่านั้น แต่นี่คือหลักในการดำเนินชีวิตที่จะนำพระพรมาสู่ตัวเราและคนรอบข้าง

ในมัทธิวบทที่ 5-7 ได้พูดถึงหลักคำสอนหลายอย่าง เรียกคำสอนนี้อีกอย่างหนึ่งว่า “คำเทศนาบนภูเขา” แม้จะมีผู้ฟังได้ฟังคำสอนนี้แต่พระเยซูสอนสิ่งเหล่านี้กับพวกสาวกเป็นพิเศษ ทรงต้องการให้ผู้เชื่อทุกคนรู้จักการดำเนินชีวิตที่พระเจ้าพอพระทัย คำเทศนาบนภูเขายังเป็นคำสอนที่สำคัญกับคนในปัจจุบันนี้ด้วยแต่ไม่ใช่ทุกคนที่ยอมรับคำสอนเหล่านี้ บางคนบอกว่ามันยากเกินไปที่จะทำตาม ถ้าเราจะทำได้ก็ต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เมื่อเรายอมให้พระองค์ช่วยและดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนแล้วจะพบว่านี่คือทางเดียวเท่านั้นที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขได้ ส่วนที่สำคัญที่สุดของคำเทศนาบนภูเขาของพระเยซูเรียกว่า “หลักคำสอนของพระเยซู”

บทเรียนจากพระธรรมมัทธิว 5:38-48 พระเยซูทรงยกตัวอย่างการประพฤติต่างๆ ขึ้นมาเพื่อให้ประกอบการสอน (ให้อ่านคนละขอ) ทรงพูดถึง กฎบัญญัติ ก่อน จากนั้นก็ต่อด้วยหลักคำสอนของพระองค์ ในข้อ 38 บอกว่า “ตาแทนค่า ฟันแทนฟัน” นี่คือ กฎบัญญัติ หลายคนตีความหมายไปว่า หากมีคนมาทำร้าย เรามีสิทธิที่จะทำร้ายเขากลับ แต่สิ่งที่พระเยซูต้องการจะสอนเราอยู่ในข้อ 39 (แสดงภาพ 11-1) “ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่านก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย” นั้นหมายถึงการยกโทษให้เขา อ่านข้อ 40-42 จะสังเกตเห็นว่าไม่มีคำใดที่บอกให้เราทำชั้วตอบแทนการชั้ว แต่ตรงกันข้ามคือให้ทำดีต่อคนที่ทำร้ายเรา (สุภาษิต 25:21) ง่ายไหมที่จะทำดีกับคนที่ทำร้ายเรา? ง่ายเลย เราจะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

เด็กๆ จำเรื่องชาวสะมาเรียใจดีได้ไหม? (แสดงภาพ 11-2) คนที่ได้รับบาดเจ็บเป็นคนยิวที่ชาวสะมาเรียเกลียดชัง ความเกลียดชังระหว่างยิวกับสะมาเรียนั้นรุนแรงมากถึงขนาดไม่ยอมเข้าใกล้กันเลย และชาวสะมาเรียไม่สามารถเข้าไปมนัสการในธรรมศาลาร่วมกับคนยิวได้ ดังนั้น จึงต้องมีมนัสการของเขาเอง แต่ชาวสะมาเรียใจดีไม่สนใจความเกลียดชังที่เคยมีมาแต่ไหนแต่ไรเสียและได้ยื่นมือไปให้ความช่วยเหลือแก่คนยิวที่บาดเจ็บนั้นอย่างดี นี่คือตัวอย่างการทำตามหลักคำสอนของพระเยซู สมมุติว่าเราถูกคนทำร้ายบาดเจ็บสาหัสและถูกทิ้งไว้บนถนนสายเปลี่ยวแห่งหนึ่งในเวลากลางคืนและเราไม่สามารถช่วยตัวเองได้เลย ในขณะนั้นมีคนหนึ่งผ่านมาแต่ดันเป็นคนที่เราไม่ชอบหน้าและเคยทะเลาะกันมาก่อน เราจะปฏิเสธไหมไม่ยอมให้เขาช่วยเหลือเราไหม เราคงจะไม่ปฏิเสธแน่ๆ

คำถาม เด็กๆ จะรู้สึกอย่างไรกับคนที่มาช่วยเหลือเรา (ให้เด็กตอบ)

หลักคำสอนของพระเจ้ากำจัดความขมขื่นและความเกลียดชังในจิตใจ เราจะเริ่มให้เกียรติต่อสิทธิและความรู้สึกของคนอื่น หวังว่าเด็กๆ คงจะไม่ต้องตกใจกับสถานการณ์ที่เรายกตัวอย่างไป แต่ก็ยังมีเหตุการณ์อื่นๆ ที่จะทำให้เราคิดถึงสิ่งที่เราต้องการให้คนอื่นทำกับเรา หรือสิ่งที่เราควรจะปฏิบัติต่อผู้อื่น ให้เรามุ่งสนใจอยู่กับหลักคำสอนนี้เพราะว่าเป็นสิ่งนำทางในการดำเนินชีวิตที่ดี

เรื่องพระเยซูกับหญิงชาวสะมาเรีย จำได้ไหมว่าพระเยซูทรงปฏิบัติต่อเธออย่างไร? ชาวสะมาเรียคนนี้ไม่ใช่แค่คนที่น่ารังเกียจเท่านั้นแต่ยังเป็นผู้หญิงอีกด้วย ในสมัยของพระเยซูไม่ได้ให้เกียรติหรือคิดว่าผู้หญิงมีความสำคัญ แต่พระเยซูทรงสอนให้เรารักและปฏิบัติเหมือนกับที่ชาวสะมาเรียใจดีได้ทำ ทรงแสดงความรักและให้เกียรติแก่หญิงคนนั้น พระเยซูทรงแสดงความรักและให้เกียรติแก่เราเหมือนกับที่ทรงต้องการให้เรากระทำต่อพระองค์

ตัวอย่างที่ดีที่สุดของหลักคำสอนนี้คือ ตอนที่พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขน (แสดงภาพ 11-3) ได้ทรงอธิษฐานของพระเจ้าอภัยโทษคนเหล่านั้นที่ได้ทรมานและตรึงพระองค์ การอภัยให้คนที่ทำร้ายเรา เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายไหม? ไม่ง่ายเลย แต่นั่นควรจะเป็นความรู้สึกของเราต่อคนที่ทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ เราจะเห็นว่าเรามีโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับคนอื่นมากกว่าที่เราคิดไม่ใช่เพียงแต่เราจะระมัดระวังเรื่องมารยาทหรือไม่ไปก้าวร้าวคนอื่นเท่านั้น แต่เป็นถามตัวเองว่าถ้าเราเป็นคนคนนั้นและต้องเจอเหตุการณ์แบบเขาเราอยากให้คนอื่นปฏิบัติต่อเราอย่างไร? ทำให้เราเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น ครั้งต่อไปถ้าเราไม่โทษคนบางคนและอยากจะทำดีกับเขาตัวเองอย่างนี้ว่า “ถ้าสมมุติว่าคนนั้นเป็นเรา เราอยากจะให้เขาปฏิบัติต่อเราอย่างไร” เมื่อคิดอย่างนี้จะทำให้ท่าทีของเราต่อคนอื่นเปลี่ยนแปลงไปมากทีเดียว อาจารย์เปาโลสอนพวกคริสเตียนที่กรุงโรมว่า “จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน อย่าทำชั่วตอบแทนการชั่วแก่ผู้ใดผู้หนึ่งเลย ถ้าเป็นไปได้คือเรื่องที่ยืนอยู่กับท่านจงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน” (โรม 12:16-18)

เราจะสร้างสันติด้วยวิธีไหน? เราควรจะทำอย่างไรกับคนที่ร้ายกับเราแม้ว่าเราได้ทำดีกับเขา? เราควรจะทำดีกับเขาไหม? ไม่ควรเลย (อ่านโรม 12:19-21) พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงจัดการกับคนเหล่านั้นด้วยวิธีของพระองค์เอง พระองค์จะปกป้องเราเมื่อเราพยายามเชื่อฟังและพยายามทำอย่างสุดความสามารถ เราสามารถวางใจในพระองค์ได้แม้ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด

ในอาณาจักรของพระเจ้าและในครอบครัวของพระองค์นั้นหลักคำสอนของพระเยซูเป็นบัญญัติที่สำคัญเพราะมีศูนย์กลางอยู่ที่ความรัก ถ้าเรารักคนบางคนเราจะไม่ทำร้ายคนนั้นแน่นอน

เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่เราจะดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนได้นอกจากว่าเราจะต้องรู้จักผู้มีอำนาจที่สามารถช่วยเราได้ก่อน คือพระเยซู เมื่อพระองค์เป็นเพื่อนสนิทและอยู่ภายในเราก็เป็นการง่ายที่เราจะดำเนินตามหลักคำสอนนั้นในชีวิตประจำวันของเราได้

การประกาศ

วันนี้เป็นโอกาสดีที่จะต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นเพื่อนสนิท เราจะไม่มีวันผิดหวังเลยที่ได้ตัดสินใจมอบชีวิตให้พระองค์ (ใช้เวลาอธิษฐานกับคนที่พร้อมจะรับเชื่อ)

คำถาม

1. ผู้เป็นสุขและหลักคำสอนของพระเยซูรวมกันแล้วเรียกว่าอะไร? (คำเทศนาบนภูเขา)
2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูตามความเข้าใจของเด็กๆเอง?
3. สองตัวอย่างจากบทเรียนในวันนี้มีเรื่องอะไรบ้าง? (ชาวสะมาเรียใจดี, พระเยซูบนไม้กางเขน)
4. เราจะต้องทำอะไรจึงจะดำเนินชีวิตตามหลักคำสอนของพระเยซูได้?
(เชิญพระเยซูเข้ามาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก่อน)

กิจกรรมท้ายบท

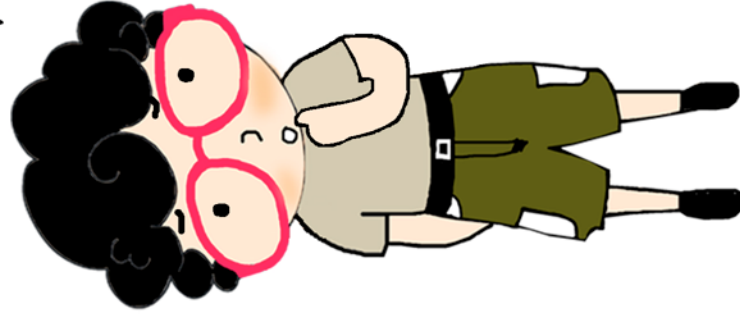
1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 11
2. “ผู้เป็นสุข”

เตรียม ฝ่ากว้าง 1 นิ้ว ยาวพอจะมัดศีรษะเด็กได้ (คนละ 1 ชิ้น), ปากกาเขียนผ้า

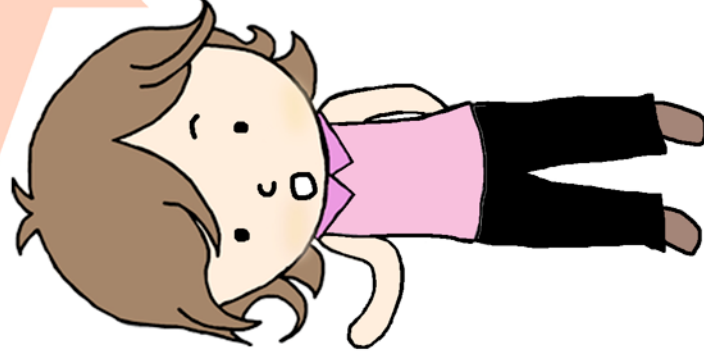
ให้เด็กๆ ออกแบบผ้าคาดหัวตามที่เราชอบ โดยเขียน “ผู้เป็นสุข” จากนั้นให้เขียนว่าสิ่งที่เด็กๆ จะทำเพื่อจะเป็น ผู้เป็นสุข ได้คืออะไร เช่น “ยิ้มทุกสถานการณ์” “ยกโทษให้ไม่โกรธ” “มีอะไรก็แบ่งปัน” เป็นต้น

เสร็จแล้วให้นำมาคาดศีรษะ

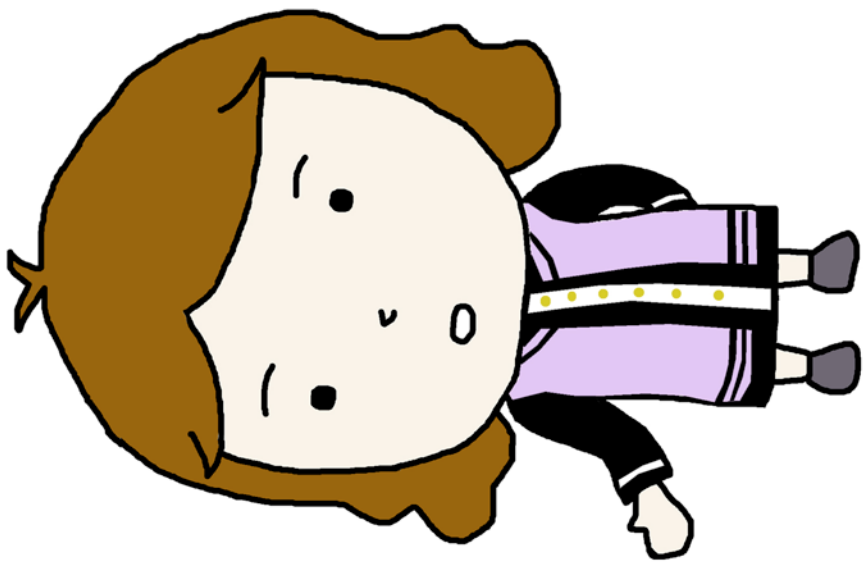
ถ้ามีคนตอบแกล้มขอวาทให้หันแกล้มซ้ายไปให้ตอบ
หมายความว่าอย่างไร ไม่เข้าใจ?

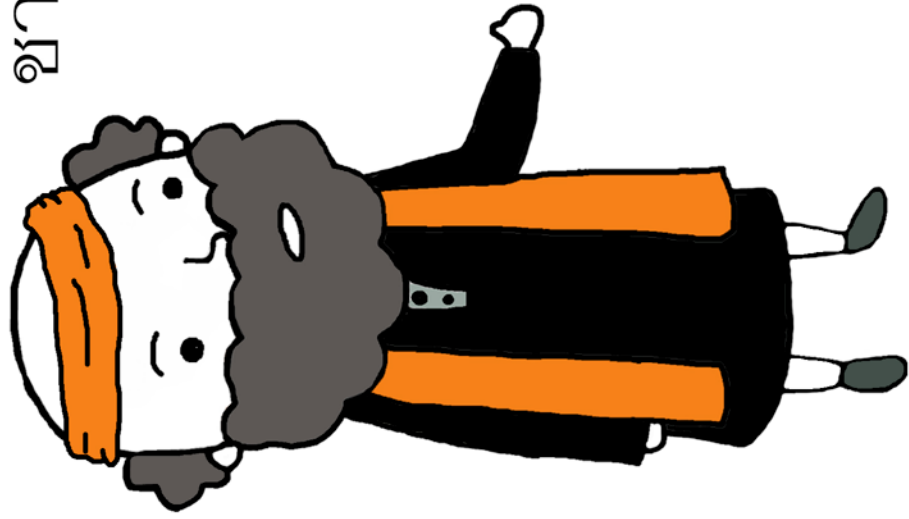
หมายความว่า ให้เรา
“ให้อภัย” เขาไงล่ะ

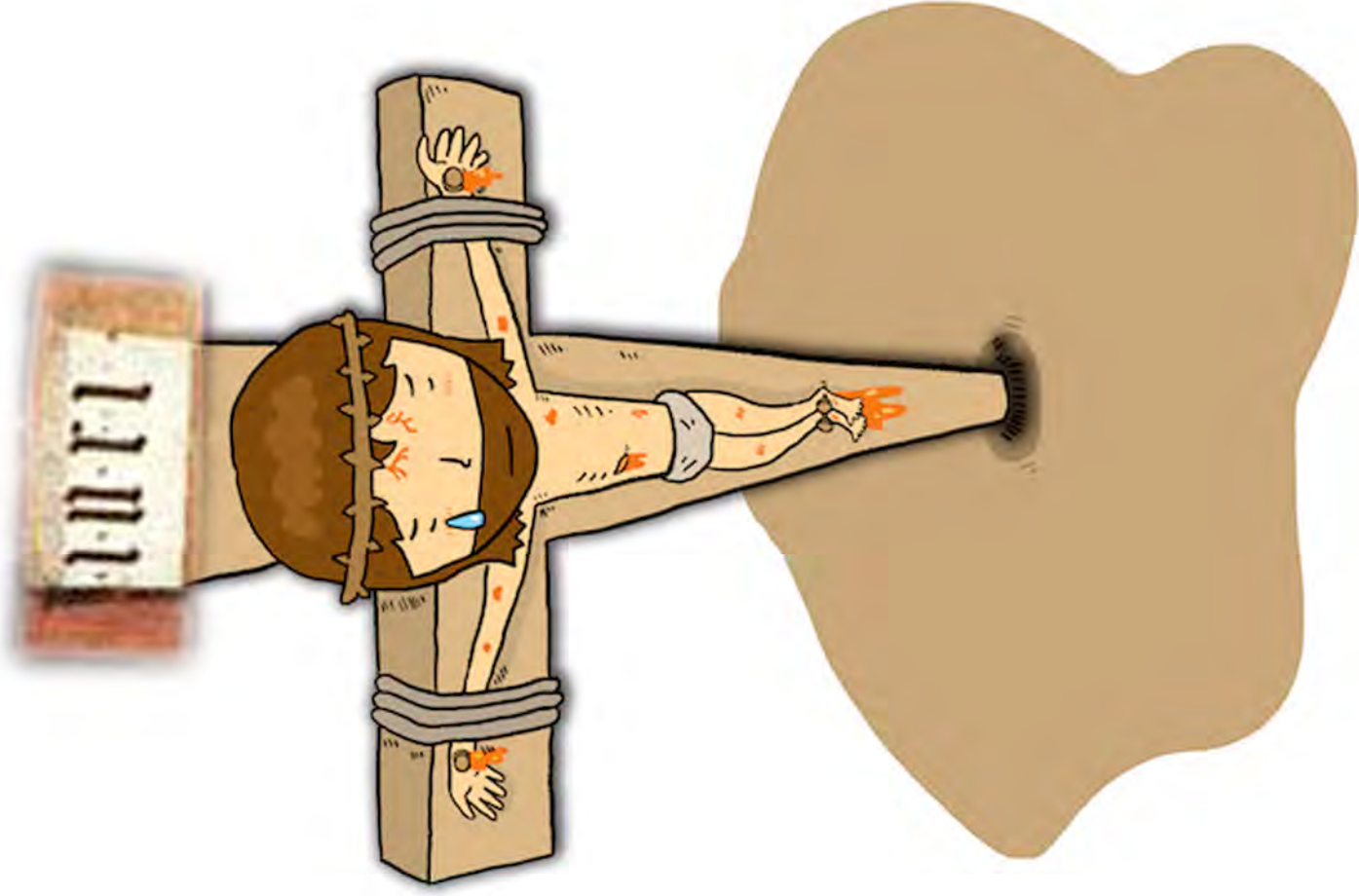

ศาสตราจารย์
พานิช

ศาสตราจารย์
พานิช

11

เหรียญแห่งสันติ

ทำเหรียญแห่งสันติ ซึ่งแสดงถึงสันติสุขที่เราจะได้รับนั้นมาจากพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว
ทำเสร็จแล้วจะนำไปแขวนที่กระเป๋า, โทรศัพท์, หรือกุญแจ หรือที่ใดก็ได้ตามที่เรารชอบ

1. ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปวงกลม

2. เขียนตัว "G"

3. ใช้กาวลาเท็กซ์แบบหลอดทาตามตัวอักษรที่เขียน ตัดใหม่พรมมาติดตามตัวอักษรที่ทากาวไว้ ทิ้งไว้ให้แห้ง

4. ตัดกระดาษฟรอยด์ขนาดเท่ากับวงกลมแรก ทากาวให้ทั่ว

5. นำกระดาษฟรอยด์ไปติดที่วงกลม

6. นำปากกาเมจิกแบบที่เขียนที่กระดาษฟรอยด์ได้มาระบายให้ทั่ว ระบายตามที่เรารชอบ ทำตัว "O" และ "D" เพื่อจะให้ครบคำว่า GOD ซึ่งหมายความว่าพระเจ้า

ฟังและทำตาม

ข้อพระคัมภีร์

ยากอบ 1:19-27

ข้อท่องจำ

“ท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีที่ประพฤติตามพระวจนะ
ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น” (ยากอบ 1:22)

เป้าหมาย

เพื่อสอนให้เด็กๆ รู้ว่า ชีวิตเราควรจะทำอะไรให้สอดคล้องกับคำสอนในพระคัมภีร์
ของพระเจ้า ให้เด็กๆ ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับคำสอนในพระคัมภีร์

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กช่วงวัยประถมปลายเป็นวัยที่ “ชอบลงมือทำ” โดยธรรมชาติชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับการเล่น
และจะต้องมีสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เพื่อจะทำให้เขาเกิดความสนใจ

การเรียนอาทิตย์นี้เป็นโอกาสดีที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำบางอย่างจากพระวจนะของพระเจ้า
ช่วยให้เข้าใจถึงความสำคัญของการกระทำที่สอดคล้องกับพระวจนะที่เขาได้เรียนรู้ ถ้าเด็กได้ทำในสิ่งที่
สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าชีวิตของเขาจะมีอิทธิพลต่อคนในครอบครัว ในโรงเรียน และต่อเพื่อน
บ้านตั้งแต่เขาเป็นเด็กจนถึงโตเป็นผู้ใหญ่

นำสู่บทเรียน

ติดกระดาษแผ่นใหญ่บนผนังเขียนคำว่า “กฎระเบียบ” บนหัวกระดาษ แบ่งหน้ากระดาษออกเป็น 2 ส่วน ด้านซ้ายเขียนหัวข้อว่า “ที่บ้าน” ด้านขวามือเขียนคำว่า “ในพระคัมภีร์” เมื่อเด็กๆ เข้ามา
ในชั้นเรียน ให้เขาเขียนกฎที่ต้องปฏิบัติที่บ้านได้หัวข้อ ที่บ้าน และหัวข้อ ในพระคัมภีร์ ขอให้คิดถึง
ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นถ้าฝ่าฝืนข้อบังคับเหล่านั้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เล่าเรื่องประกอบคำสอน

ต่อมกำลังเดินกลับจากโบสถ์พร้อมกับคุณพ่อ ระหว่างทางเขาไม่พูดคุยอะไรเลยจนคุณพ่อของต่อมถามว่า

“ทำไมวันนี้เงียบจัง ไม่คุยอะไรเลย กำลังคิดอะไรอยู่?”

“ผมคิดไม่ออกครับคุณพ่อ” ต่อมตอบ

“คิดอะไรอยู่ล่ะลูก?” คุณพ่อถาม

ต่อมจึงพูดกับคุณพ่อว่า “เขาไปโบสถ์ตั้งแต่เด็กแล้วเรียนรวีฯ มาก็นาน ท่องข้อท่องจำได้ก็เยาะ ร้องเพลงก็ได้และอ่านพระคัมภีร์จบแล้วด้วย แต่รู้สึกว่ายังมีนิสัยไม่ดีอยู่อีกเยอะมาก เวลาเกิดอะไรขึ้นถ้าไม่พูดในทางลบก็เปลืองพูดคำหยาบ การไปโบสถ์และการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของพระเจ้าไม่ได้ช่วยให้ชีวิตของเราเปลี่ยนแปลงเลยหรือครับคุณพ่อ”

คุณพ่อตอบว่า “เปลี่ยนสิลูก แต่พ่อขอถามว่าลูกเคยนำเอาความรู้ที่ได้เรียนจากชั้นรวีฯ หรือจะคำสอนของพระเจ้าเหล่านั้นไปใช้ในชีวิตจริงหรือเปล่า”

ต่อมตอบ “ไม่แน่ใจครับคุณพ่อ”

คุณพ่อกล่าวว่า (แสดงภาพ 12-1) “การเรียนรู้อะไรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีแต่ถ้าเราไม่เอา มาใช้สิ่งเหล่านั้นจะไม่ช่วยอะไรเลย การทำตามพระวาระของพระเจ้ามีความสำคัญเท่าๆ กับการฟังและการอ่าน การฟังก็เป็นเหมือนกับการกินอาหาร เรากินอาหารเพื่อจะมีชีวิตอยู่ การทำตามก็เหมือนกับการออกกำลังกาย (แสดงภาพ 12-2) ถ้าเรากินแต่ไม่ยอมออกกำลังกายจะอะไรจะเกิดขึ้น?”

“ก็อ่อนล้าครับคุณพ่อ” ต่อมตอบพร้อมกับหัวเราะ

คุณพ่อตอบ “แน่นอน เราต้องการทั้งสองอย่างเพื่อจะมีสุขภาพแข็งแรง และก็เช่นเดียวกันถ้าเราต้องการเป็นคริสเตียนที่แข็งแรง เราก็ต้องฟังและทำตามพระวาระของพระเจ้า”

เมื่อยากอบน้องชายของพระเยซูได้เขียนพระธรรมยากอบในช่วงเวลาที่คริสเตียนชาวยิวได้กระจัดกระจายไปอยู่ในหลายๆ ประเทศเนื่องจากได้รับการข่มเหง บ้างก็ถดถอย และโกรธเคืองในสิ่งที่เกิดขึ้น เขาไม่ได้มีชีวิตที่เต็มไปด้วยการยกย่องสรรเสริญพระเจ้า หรือมีชีวิตแห่งชัยชนะ หรือกระทำดี แต่ได้กระทำชั่วเพราะความโกรธแค้นต่างๆ สิ่งที่เขาทำจึงไม่เป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ในพระธรรมยากอบบอกไว้อย่างชัดเจนว่า การกระทำและทำที่ต่อความบาปทำลายการเป็นพยานต่อคนอื่น ไม่ว่าจะมีความรู้เกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าดีแค่ไหนแต่ถ้าไม่ได้ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนนั้น เราจะได้ทำสิ่งที่ดีอะไรสำหรับแผ่นดินของพระเจ้า ยากอบต้องการให้คริสเตียนคนยิว (พวกเรทุกคน) รู้ว่า การได้ยิน หรือการเรียนรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า และรู้วิธีการดำเนินชีวิตคริสเตียน แต่ถ้าชีวิตของเราไม่สะท้อนให้เห็นสิ่งที่เราเรียนรู้ก็ไม่มีค่าอะไรสำหรับพระเจ้าและคนอื่น

ข้อท่องจำ

ให้ดูข้อท่องจำ (ท่องด้วยกัน) เขียนข้อท่องจำบนกระดานและขีดเส้นใต้คำว่า ผู้ประพฤติตาม และผู้ฟัง พระคำขอพระเจ้าบอกเราว่า ถ้าเราเพียงแต่เป็นผู้ฟังเท่านั้นโดยไม่ประพฤติตาม เราก็หลอกตัวเอง คนที่ไม่เป็นคริสเตียนมักจะรู้ว่าคริสเตียนควรจะมีชีวิตอย่างไร ดังนั้น เขาจึงคิดว่าชีวิตของคริสเตียนไม่มีอะไรดีไปกว่าชีวิตของเรา

คำถาม กระจกมีหน้าที่อะไรบ้าง? เราใช้กระจกทำอะไร? (ให้เด็กตอบ)

(ขอให้เด็กๆ อ่าน ยากอบ 1:23-24 และชูกระจกเล็กขึ้น) ทุกคนต้องส่องกระจกก่อนออกจากบ้านจริงไหม? (แสดงภาพ 12-3) เราส่องกระจกเมื่อหิวลม แต่งตัว หรือดูความเรียบร้อยของเสื้อผ้า กระจกเป็นสิ่งที่มีความหมายมากเพราะสะท้อนให้เห็นภาพของตัวเอง สมมุติว่าเรากำลังจะออกจากบ้านก็หันไปส่องกระจกนิดหนึ่ง มองเห็นแว็บๆ ว่ามีขี้ตาแต่ไม่ทันได้แคะออกเพราะต้องรีบออกจากบ้านคุณพ่อจะไปทำงานสาย ในที่สุดก็ออกจากบ้านไปโดยไม่ได้แคะขี้ตา เราควรออกจากบ้านแบบนี้ไหม?

ยากอบกล่าวว่าคนที่ฟังพระวจนะของพระเจ้าแต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามนั้นก็เหมือนคนที่ส่องกระจกแล้วก็ไปโดยไม่ได้สำรวจดูและแก้ไขข้อบกพร่องอะไรเลย เมื่อเห็นว่าผมยุ่งหรือมีสิ่งสกปรกติดที่ใบหน้าเราก็ต้องหิวลมหรือล้างหน้าใช่ไหม? เราควรทำในสิ่งที่เราเห็นว่าควรจะทำแก้ไขเสียใหม่ พระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือนกับกระจกเงา เมื่อเราฟังและอ่านเราก็เห็นสิ่งบกพร่องในชีวิตของเราและรู้ว่าควรจะทำอย่างไรให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เมื่อเรารู้แล้วเราก็ต้องแก้ไข บางคนเมื่อเห็นแล้วแต่ไม่ยอมทำอะไรเลยซ้ำยังเพิกเฉยไม่สนใจที่จะเปลี่ยนแปลงและยังคงดำเนินตามทางของเขาต่อไป

มีคำสอนใดจากพระคัมภีร์ที่คริสเตียนควรทำตาม? (ให้เด็กตอบ) ระวังที่จะไม่ให้คำตอบเป็นไปในลักษณะของ “อย่า” ให้ไปในแนวทางหนุนใจว่า “ควรทำ” มากกว่า เช่น ในบัญญัติสิบประการ, หลักคำสอนของพระเยซู, ผู้เป็นสุข เป็นต้น ซึ่งให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้พูดถึงสิ่งเหล่านี้บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะ เป็น สัตย์ซื่อ ความยุติธรรม ความหวังโยคนอื่น อุทิศตนเพื่อพระเจ้า เป็นต้น ให้เขียนคำแนะนำต่างๆ บนกระดาน

การนำไปใช้

เราสามารถรู้ในสิ่งที่เราควรทำได้จากพระวจนะของพระเจ้าและขอพระเยซูคริสต์ช่วยให้ชีวิตของเราได้รับการเปลี่ยนแปลงตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้

คำถาม เมื่อมาเชื่อพระเจ้าชีวิตของเด็กๆ ได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง?
(ให้เด็กๆ เป็นพยาน)

การประกาศ

จุดเริ่มต้นที่สำคัญในการสะท้อนให้เห็นพระฉายของพระเจ้าในชีวิตของเราคือ ต้องเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่มาตายเพื่อไถ่บาปเรา ให้เราเปิดใจของเราต้อนรับพระองค์มาเป็นจอมเจ้านายในชีวิตของเราเสียก่อน พระองค์จะทรงเปลี่ยนชีวิตของเราเสียใหม่และเราจะเรียนรู้พระวจนะของพระองค์มากขึ้น ขอพระเยซูทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราให้เป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นในทุกๆ วัน

ถ้าใครยังไม่ได้รับเชื่อ ให้เปิดโอกาสให้เด็กได้ตัดสินใจวันนี้ (ให้เวลาที่จะให้คำแนะนำและเปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อเวลานี้)

คำถามทบทวน

1. การฟังและการประพฤติตามพระวจนะของพระเจ้าแตกต่างกันอย่างไร?
(คำตอบอาจจะไม่เหมือนกัน)
2. การฟังและการประพฤติตามพระคำของพระเจ้าเปรียบกับการกินอาหารและการออกกำลังกายได้อย่างไร? (“การฟัง” ก็เหมือนกับการกินอาหาร คือกินพระวจนะ “การประพฤติตาม” ก็เหมือนการออกกำลังกาย คือการฝึกฝนความเชื่อ โดยการนำพระวจนะไปใช้ในการดำเนินชีวิต)
3. พระคำของพระเจ้าเปรียบเหมือนกระจกเงาอย่างไร? (เมื่อเราอ่านและฟังพระคำของพระเจ้า พระคำจะสะท้อนให้เราเห็นจุดบกพร่องในชีวิตที่ต้องการรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเราจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า)
4. เราควรจะทำอย่างไร เพื่อเป็นการแสดงว่าเราเป็นคริสเตียน?(คำตอบอาจจะไม่เหมือนกัน)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 12

2. ไปสเตอร์ “รักด้วยการกระทำ”

เตรียม กระจกเงา, กระจกสีหลายๆ สี และกาว

ให้ฉีกกระดาษสีเป็นชิ้นเล็กๆ จากนั้นทากาวที่กระดาษที่ฉีกแล้วนำมาติดที่กระจกเงาเป็นคำว่า “รัก” เขียนคำว่า “ด้วยการกระทำ” ต่อ จากนั้นระบายสีหรือตกแต่งตามที่ชอบ แล้วนำไปติดผนัง

3. เกมสัจดาบ

เตรียม พระคัมภีร์สำหรับทุกคน

ให้วางพระคัมภีร์ไว้ข้างหน้า มือกอดอกหรือวางไว้บนตัก เมื่อครูอ่านพระคัมภีร์ข้อใจ ให้เด็กๆ แข่งกันเปิดหาพระคัมภีร์ข้อนั้น ใครพบก่อนให้ยกมือ แล้วลุกขึ้นอ่านพระคัมภีร์ข้อนั้นเสียงดัง

ให้เด็กหาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ พระคัมภีร์พูดถึงสิ่งที่เราควรจะทำเมื่อติดตามพระเยซู

สดุดี 15:1, 37:3, 27:41, 119:2-3, 128:1

สุภาษิต 3:5, 13:5, 21:21

อิสยาห์ 26:3

มัทธิว 5:3-11, 12:50

ยอห์น 8:31, 13:35

โรม 12:10

2 โครินธ์ 5:17

กาลาเทีย 5:22-23

ฟิลิปปี 4:8

ฮีบรู 10:23-25

1 ยอห์น 2:15, 4:7

การเรียนรู้พระวจนะพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดี
แต่ถ้าไม่นำไปใช้ก็ไม่มีประโยชน์อะไร

การฟังพระวจนะก็เหมือนกับกับการ
กินอาหาร การทำตามก็เหมือนกับ
กับการออกกำลังกาย

ถ้าเรากินอย่างเดี๋ยวแล้วไม่ออก
กำลังกายเลยจะเป็นอย่างไร?

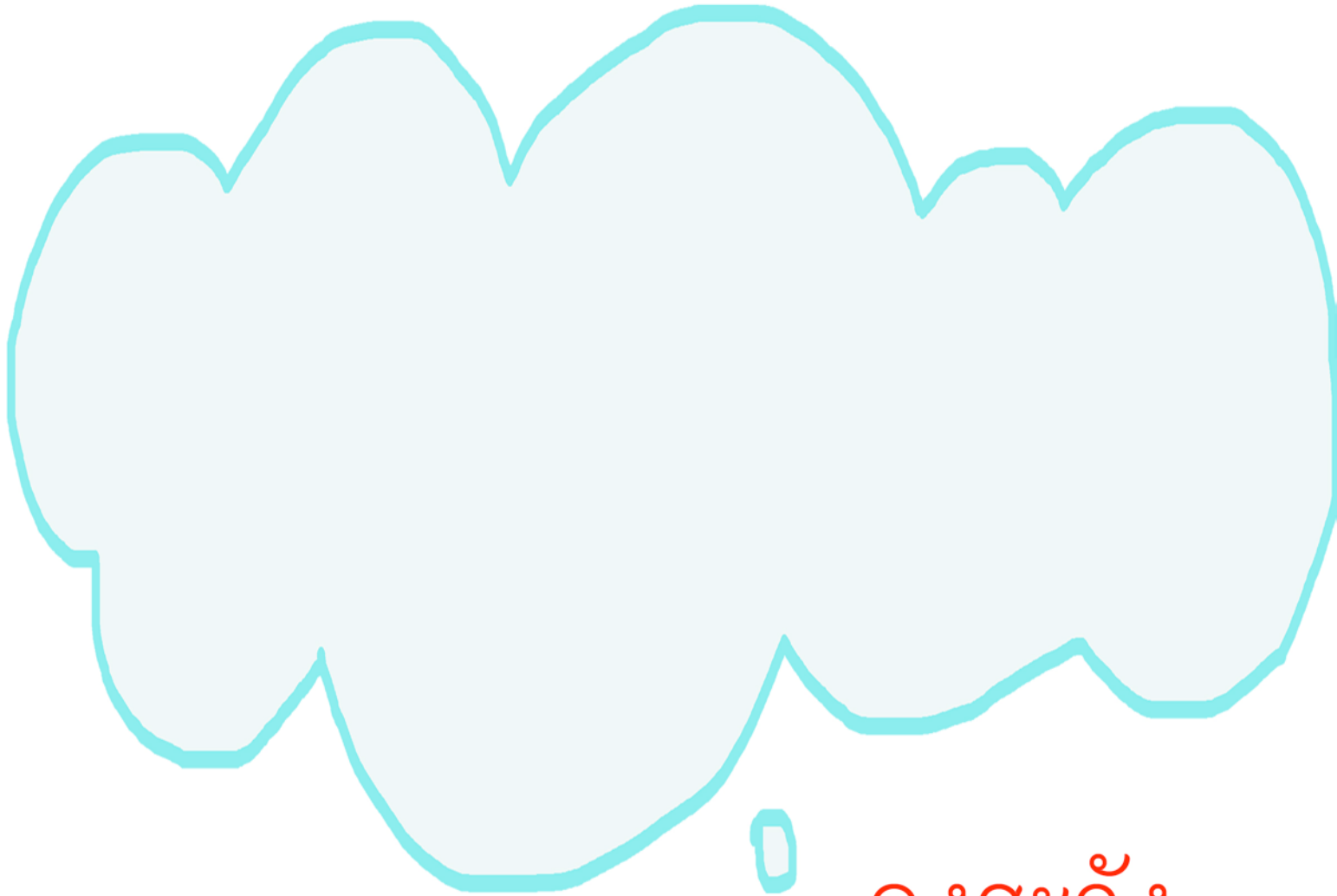
ก็อ่านสิครับพ่อ ฮ่าๆๆ

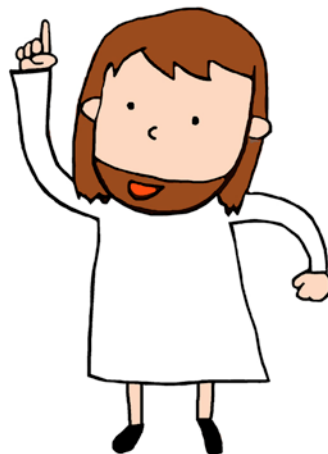
12

จงระวังให้ดี

วันนี้มีการใช้เวลาหรือกิจกรรมใดบ้างที่เราต้องระมัดระวังให้ดี เพื่อเราจะดำเนินชีวิตตามที่พระคำของพระเจ้าสอนเรา ให้ได้ทุกๆ วาดภาพการใช้เวลา หรือกิจกรรมเหล่านั้นในกรอบด้านล่าง หรืออาจจะเขียนเป็นจดหมายก็ได้

จงระวัง

13

แบ่งปันข่าวประเสริฐ

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 5:14-16, ลูคา 12:8-9, กิจการ 1:8, 1 เปโตร 3:15

ข้อท่องจำ

“จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16)

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจว่าเป้าหมายสำคัญของการเป็นคริสเตียน คือช่วยให้คนอื่นได้รู้จักพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด และหนุนใจเขา ให้เป็นพยานโดยคำพูดและการกระทำ

ข้อคิดสำหรับครู

“จงส่องสว่าง” “นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้” พระเยซูทรงใช้ภาพเหล่านี้อธิบายถึงการเป็นพยาน แต่ไม่ใช่เป็นแต่เพียงคำพูดเท่านั้นเพราะการเป็นพยานที่ดั้นดั้น บางทีเป็นท่าทีและการกระทำของเรา หนุนใจให้เด็กๆ เข้าใจถึงความสำคัญที่จะทำให้ชีวิตของเขาส่องสว่าง เพื่อจะนำคนอื่นเข้ามาหาพระเยซู

นำสู่บทเรียน

คำขวัญตั้งโต๊ะ

เตรียม

กระดาษแข็ง, สก๊อตเทปหรือแม็ก

พับกระดาษเป็น 3 ทบ โดยให้มีขนาดเท่าๆ กัน ให้เขียนข้อความที่เกี่ยวกับการเป็นพยานทั้งสองด้าน ยกเว้นด้านที่จะทำเป็นฐาน เช่น “ข่าวดี” หรือ “แบ่งปันพระเยซู” พับกระดาษให้เป็นสามเหลี่ยมจากนั้นใช้สก๊อตเทปติดเพื่อยึดกันหรือใช้แม็กเย็บก็ได้

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บทเรียนแรกๆ เราได้พูดถึงเรื่อง “มนุษย์และการทรงสร้าง” เราได้รู้แล้วว่าการทรงสร้างโลกของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็นอย่างไร และยังพูดถึงการดำเนินชีวิตให้สมกับการเป็นผลงานชิ้นเอกของพระเจ้า

บทเรียนอาทิตย์นี้คือจุดสำคัญที่จะหัวใจสำคัญของบทเรียนทั้งหมดไว้ “การแบ่งปันข่าวประเสริฐ” คือเป็นสิ่งสำคัญที่คริสเตียนทุกคนควรจะทำ

(ให้เด็กๆ อ่าน มัทธิว 5:14) พระเยซูพูดถึงหน้าที่ของเราทุกคนบนโลกนี้คือ? เป็นแสงสว่าง

คำถาม แสงสว่างมีไว้เพื่ออะไร? (ให้เด็กตอบ) ประโยชน์ของแสงสว่างคือ?

แสงสว่างช่วยขจัดความมืด ช่วยส่องทางเมื่อเราเดินในที่มืด แสงสว่างนำเราไปถึงจุดหมายปลายทางแสงช่วยให้เราเห็นอันตรายที่จะมาถึง

พระเยซูตรัสว่าเรา (คริสเตียน) เป็นแสงสว่างของโลก โลกมีความมืดเพราะเต็มไปด้วยความบาป ไม่ใช่ความมืดที่เรามองเห็นแต่เป็นความมืดฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้ที่ทำให้เกิดความมืดคือ ซาตาน มันทำให้มนุษย์ไม่สามารถพบกับพระเยซูคริสต์ได้ มีวิธีเดียวที่จะช่วยให้คนอื่นได้พบพระเยซูคือต้องพบแสงสว่าง คริสเตียนสามารถให้การประพาสและการดำเนินชีวิตประจำวันของเราสะท้อนให้เห็นความรักของพระเจ้า พระเจ้าได้ส่งพระเยซูซึ่งเป็นแสงสว่างของโลกที่จะเป็นผู้ส่องสว่างในชีวิตของเรา เพื่อนำคนอื่นเข้ามาหาพระองค์

ข้อท่องจำ

ท่องข้อท่องจำใน มัทธิว 5:16 ด้วยกัน แสงสว่างของคริสเตียนควรจะส่องสว่างแก่คนบาปที่อยู่ในความมืด พระเยซูตรัสว่า “นครที่อยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้” (มัทธิว 5:14) เด็กๆ เคยเดินทางตอนกลางคืนไหม เคยมองดูเมืองหรือบ้านที่อยู่บนภูเขาไหม? หากเขามีแสงไฟ เราจะสามารถมองเห็นแสงสว่างจากเมืองนั้นได้แต่ไกล

(แสดงภาพ 13-1) ชีวิตของเราควรจะทำให้คนเห็นว่าเราแตกต่างได้อย่างไร? ความประพฤติของเราควรแตกต่างจากคนที่ไม่เชื่อพระเจ้า การที่เราไปนมัสการพระเจ้า, อ่านพระคัมภีร์, อธิษฐาน และถวายเงินเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าอาจไม่ทำให้คนเห็นพระเจ้าได้ชัดเจน แล้วความประพฤติของเราควรเป็นอย่างไรเพื่อคนจะเห็นพระเจ้าได้? (ให้เด็กแสดงความคิดเห็น เขียนสิ่งที่เด็กๆ พูดบนกระดาน)

เราต้องระมัดระวังเรื่องคำพูด ไม่ควรพูดคำหยาบ, พูดไม่สุภาพ เป็นต้น ระมัดระวังเมื่อพูด

ถึงคนอื่น อย่าพูดอะไรที่จะทำร้ายความรู้สึกของคนอื่น หรือกล่าวคำเยาะเย้ย เราควรมีท่าทีแสดง ความนับถือต่อพ่อ แม่ ครูบาอาจารย์ และผู้มีอำนาจปกครอง เมื่อคนอื่นได้ยื่นเราพูดถึงพ่อแม่พี่น้องใน ทางที่ดีมีความรักจะทำให้คนเหล่านั้นประทับใจ (แสดงภาพ 13-2) ให้ระมัดระวังเรื่องหนังสือที่อ่าน รายการทีวีที่ดู หรือดนตรีที่ฟัง สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่ซาตานใช้ล่อลวงเราได้ ถ้าเราไม่ระวังมันจะมี อิทธิพลต่อความคิดและจิตใจของเรา การอ่านการฟังดนตรีและการดูรายการที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าจะ ช่วยให้เราเข้มแข็งในความเชื่อ

(แสดงภาพ 13-3) ระมัดระวังในการคบเพื่อน บางทีก็ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องสนุกที่มีเพื่อนเป็น คนเท่า แต่บางทีเพื่อนเท่าๆ อาจพาเราทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การมีเพื่อนธรรมดาๆ ไม่เด่นไม่ดังก็ไม่ได้ เสียหายอะไรหากเพื่อนพาเราทำสิ่งที่ดี โดยเฉพาะเพื่อนสนิทจะต้องเป็นคนที่จะช่วยให้เราเป็นคริสเตียนที่ สามารถส่องสว่างอยู่เสมอ เมื่อมีคนมาชวนให้เราทำบาปและเราเองก็รู้ว่าสิ่งที่เขาชวนนั้นไม่ถูกต้อง เช่น สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เสพยาเสพติด ลักขโมย เป็นต้น ให้เรายืนหยัดที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้ว่าอาจ จะมีบางคนล้อเลียนเราก็ตาม แต่คนส่วนมากจะชมเชยว่าเรามีความกล้าที่ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ถูกต้อง จงจำไว้ ว่าคนที่สามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนฝูงได้ดีนั้นจะต้องเป็นคนที่ทำในสิ่งที่เขาคิดว่าถูกต้อง

ปัญหาของคริสเตียนบางคนก็คิดว่าไม่ต้องการให้คนอื่นรู้ว่าเขาเป็นคริสเตียน น่าเสียใจที่บาง คนละอายที่จะให้คนอื่นรู้ว่าเขาเป็นผู้ติดตามพระเยซู ถ้าเราเป็นผู้ติดตามพระเยซูแต่ได้ปิดซ่อนแสงสว่าง ไว้จะมีประโยชน์อันใด ให้เราดู มัทธีว 5:15 (ขอให้เด็กๆ อ่าน) พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครจุดเทียนแล้ว เอาถังครอบไว้ แต่จะนำไปตั้งไว้บนเชิงเทียน” ถ้าทำอย่างนั้นก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่คนอื่นเลย บางคนอาจจะรู้สึกอึดอัดหรือเงินอายในการส่องสว่างจึงไม่กล้าแสดงตัวว่าเป็นคริสเตียน

คำถาม เด็กๆ เคยอายที่จะบอกคนอื่นว่าเป็นคริสเตียนหรือไม่?

(ให้เวลาที่เด็กๆ แบ่งปันความรู้สึกในส่วนนี้ ระวังที่จะไม่ตำหนิเมื่อเด็กรู้สึก แต่เด็กๆ มีอิสระที่จะ เล่าถึงประสบการณ์ส่วนตัว หนุนใจให้เด็กๆ เข้าใจว่า การปิดซ่อนแสงสว่างทำลายการเป็นพยานที่ดี)

เมื่อพระเยซูถูกจับและนำไปยังศาลคาลาฟาส เปโตรมีท่าทีอย่างไรเมื่อหญิงคนใช้ถามเขาว่ารู้จัก พระเยซูใช่ไหม? เปโตรกลัวคนอื่นจะรู้ว่าเขาเป็นสาวกของพระเยซูจึงได้ปฏิเสธว่าเขาไม่รู้จักพระเยซู จากนั้นที่เปโตรปฏิเสธแล้วเขารู้สึกอย่างไร? (ให้เด็กๆ ตอบ) พระเยซูจะรู้สึกผิดหวังสักเพียงใดเมื่อ เราพยายามปิดซ่อนแสงสว่างไว้เพราะกลัวคนอื่นจะรู้ ก็เหมือนกับการถูกเพื่อนสนิททอดทิ้งและยังปฏิเสธ ว่าไม่เคยรู้จักเราเลย พระเยซูทรงเตือนไว้อย่างชัดเจนถึงการยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระองค์

ในลูกา 12:8-9 (ให้เปิดอ่านพร้อมกัน) พระคัมภีร์ตอนนี้หมายความว่าอย่างไร (ให้เด็กตอบ) ถ้าเรายืนหยัดอยู่ฝ่ายพระคริสต์ พระองค์จะยืนหยัดอยู่ฝ่ายเรา แต่เราพูดว่าไม่เชื่อในพระองค์ (ทั้งคำ พูดและการกระทำ) พระเยซูจะตรัสว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าว่าเราไม่ได้เป็นของพระองค์ หน้าที่สำคัญ ของเราที่เป็นคริสเตียนก็คือการส่องสว่างเพื่อพระคริสต์ เราจะต้องช่วยคนอื่นให้เข้ามาหาพระเยซู

1 เปโตร 3:15 “กล่าวว่าแต่ในใจของท่านจงเคารพนับถือพระคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอเพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่านว่าท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด”

คำถาม ความหวังของเราคืออะไร? ความหวังของเรา คือชีวิตนิรันดร์ที่จะอยู่กับพระเยซูคริสต์ในแผ่นดินสวรรค์

การส่องสว่างเพื่อพระคริสต์นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ซาตานพยายามทำทุกอย่างที่จะดับแสงสว่างของเรา แต่จงจำไว้ว่า แสงสว่างสามารถทะลุเข้าไปในความมืดและส่องให้เห็นหนทางได้ ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราสามารถพึ่งอาศัยในฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะช่วยให้เรามีแสงสว่างสักใส่อยู่เสมอ (ให้ดู กิจการ 1:8)ชีวิตของเรากำลังจำเริญขึ้นในพระคริสต์ไหม? คนอื่นสามารถเห็นพระคริสต์ในชีวิตของเราไหม?

การประกาศ

อาจจะมิดีเก็ๆ บางคนที่ยังไม่เชื่อพระเจ้า ช่วยให้เราเข้าใจว่าพวกเขามีความหวังในชีวิตนิรันดร์ และสามารถนำคนอื่นให้พบกับชีวิตใหม่ในพระคริสต์ได้ (ให้อธิษฐานกับคนที่พร้อมจะรับเชื่อในเวลา)

คำถามทบทวน

1. ความรับผิดชอบของเราในพระหัตถกิจของพระเจ้าคืออะไร?
(มีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ และส่องสว่างแก่คนที่อยู่รอบตัวเรา)
2. บอกถึงการกระทำต่างๆ ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่อื่นๆ ที่จะแสดงให้คนอื่นรู้ว่าเราเป็นคริสเตียน? (คำตอบอาจแตกต่างกันไป)
3. พระเยซูตรัสว่าอะไรเกิดขึ้นถ้าเราละอายหรือปิดซ่อนแสงสว่างไว้?
(ถ้าเราไม่ยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระคริสต์ พระองค์จะไม่ยอมรับเราต่อหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า)
4. ขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุดในการเป็นแสงสว่างของพระคริสต์คืออะไร?
(ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสียก่อน)

กิจกรรมท้ายบท

1. ทำหน้ากิจกรรมบทที่ 13

2. ทำเชิงเทียน

เตรียม กระจกเงา, กรรไกร, ปากกาเมจิก, เทียนไขขนาดใหญ่หรือขนาดกลาง

ให้ตัดกระจกเงาเป็นวงกลมและเขียนคำว่า “จงส่องสว่าง” ตามแนวโค้งของกระจกเงา เจาะรูตรงกลางกระจกเงาให้มีขนาดที่ใส่เทียนไขเข้าไปได้ โดยให้มีที่ว่างด้านล่างเล็กน้อย นำเทียนไขไปตั้งที่โต๊ะอาหารที่บ้าน เพื่อเตือนความจำว่า “เราทั้งหลายเป็นแสงสว่างของพระเจ้าสำหรับโลกนี้”

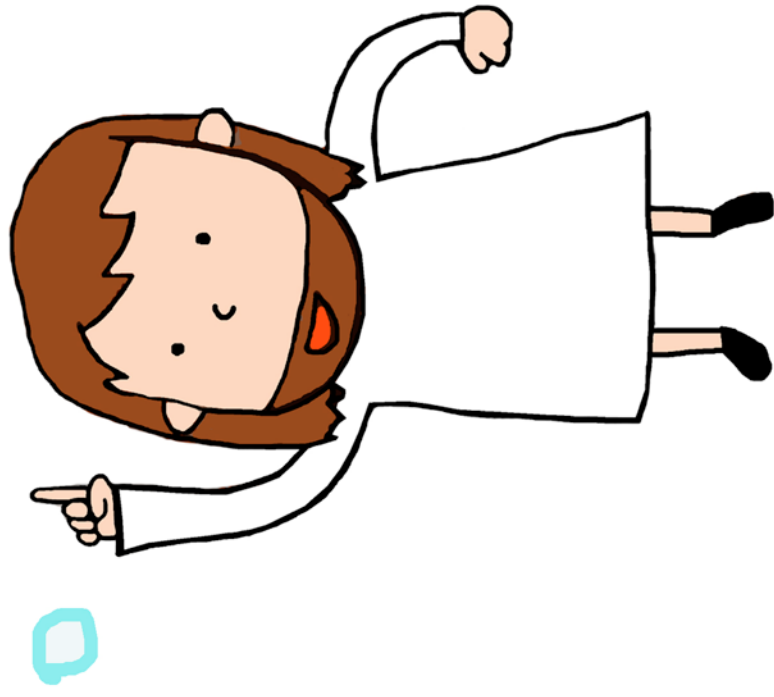
3. ทำ “ดวงสว่าง”

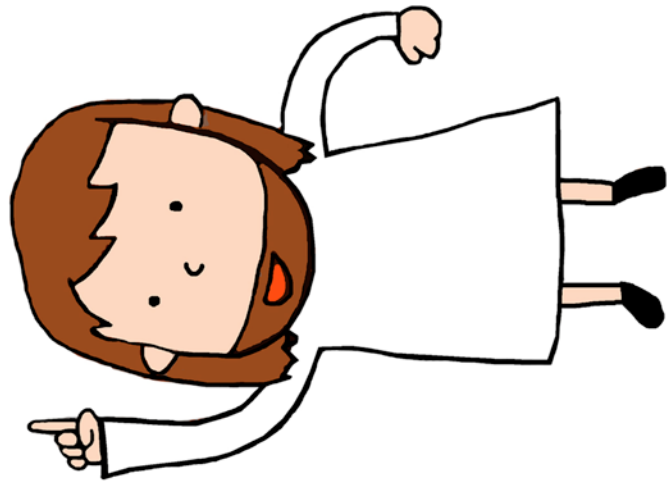
เตรียม กระจกเงา, กรรไกร, กาว และปากกาเมจิก

ให้ตัดกระจกเงาเป็นรูปหลอดไฟแบบไส้ (ทรงกลม) ครูอาจจะเตรียมภาพหลอดไฟเพื่อให้เด็ก ๆ วาดตามก็ได้ จะได้ประหยัดเวลา

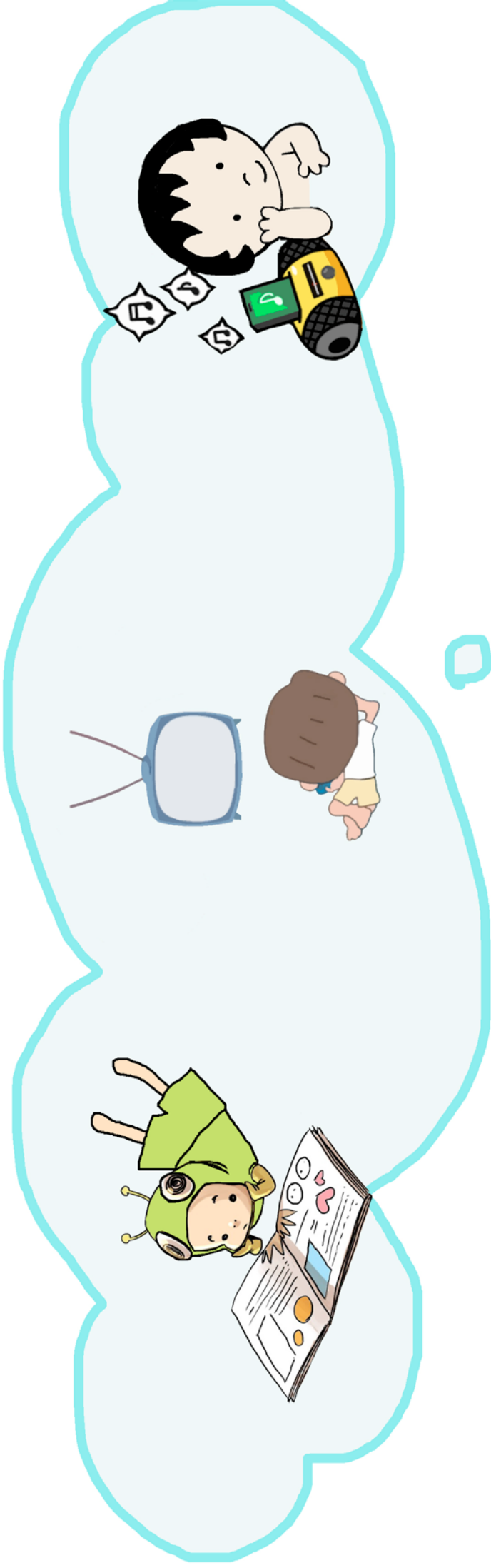
เขียนคำว่า “ดวงสว่าง” ที่หลอดไฟ จากนั้นระบายสีหลอดไฟให้สวยงาม

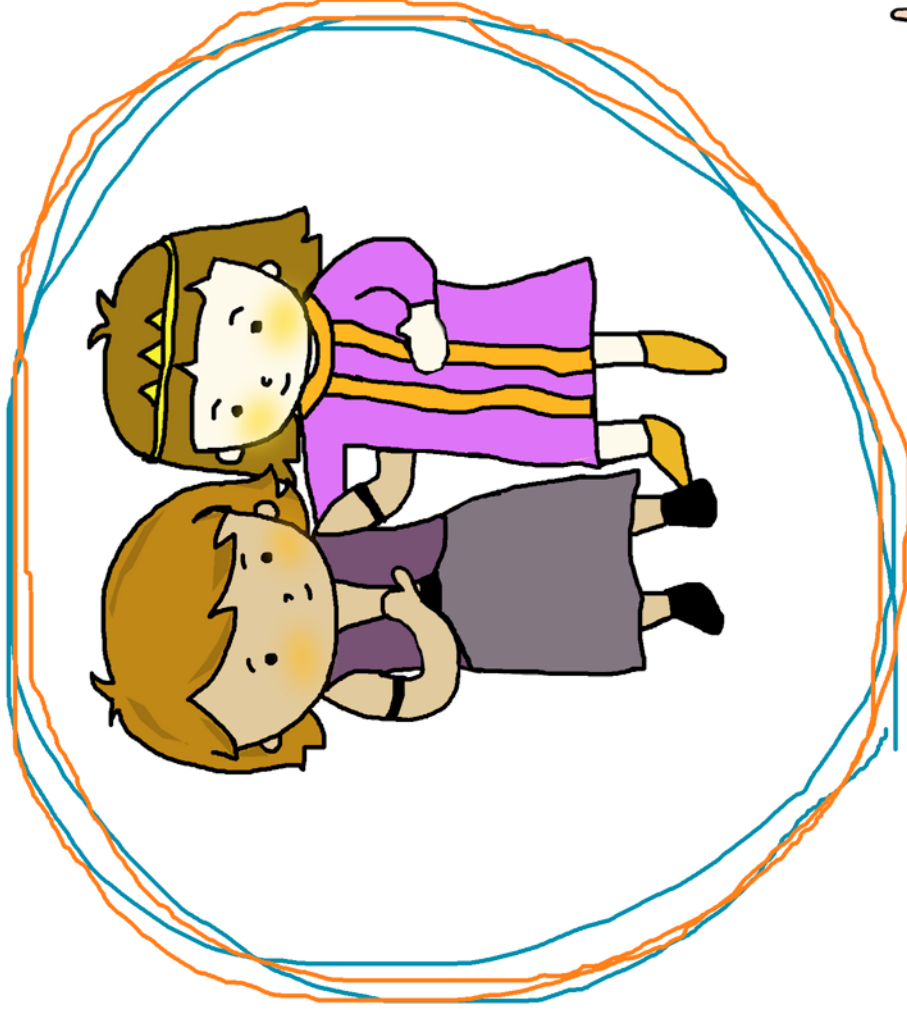
เราจะทำให้คนอื่นเห็นว่าเราแตกต่างจากเขาได้อย่างไร?

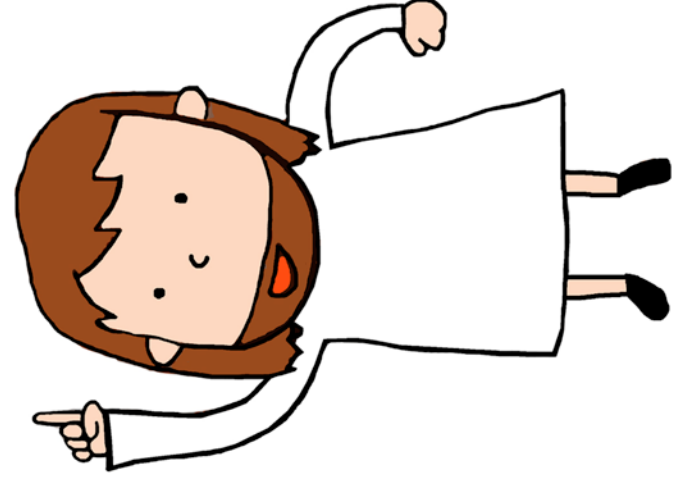

นางสาว

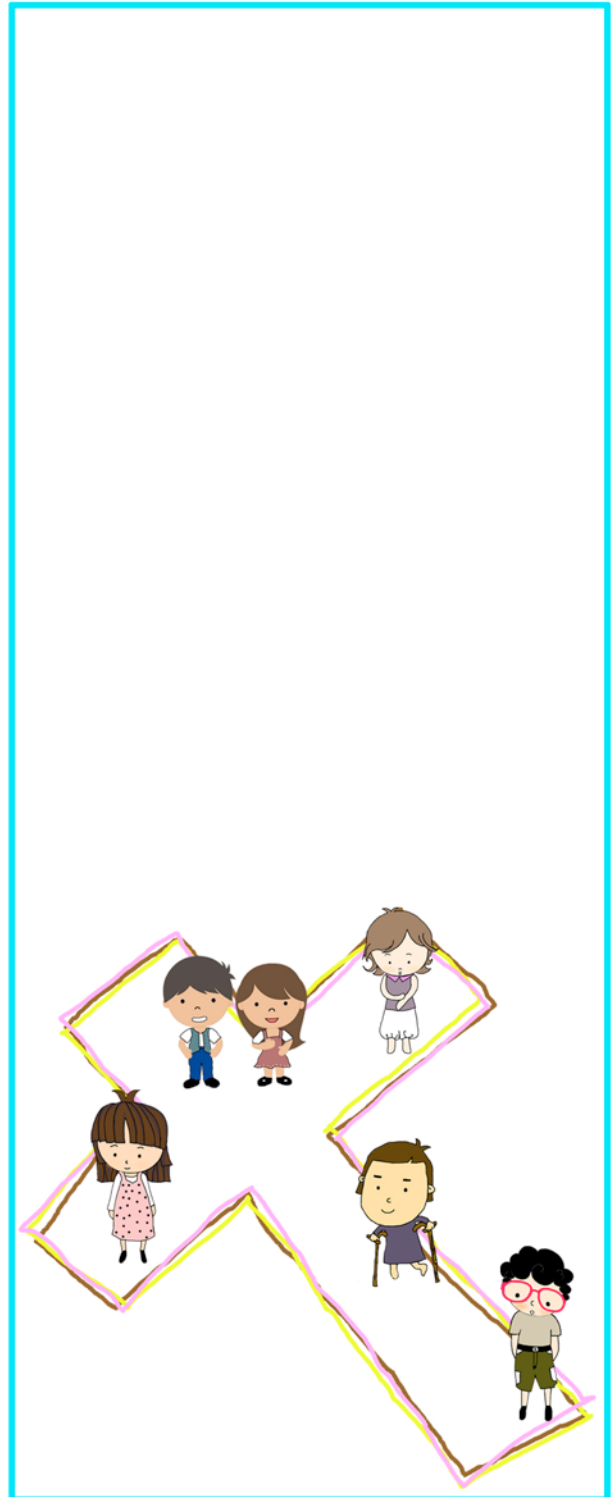
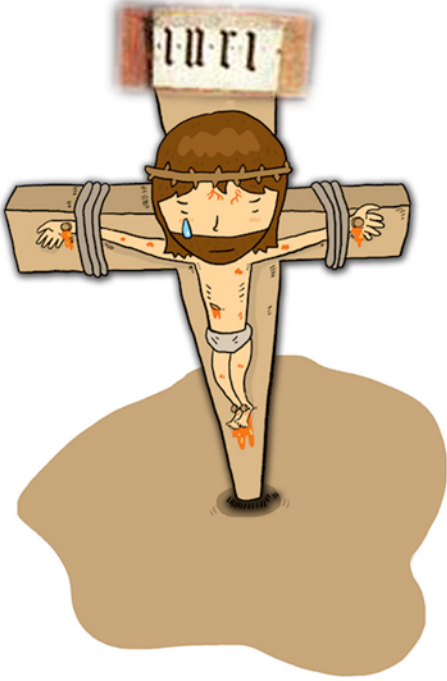
จงระวัง การคบเพื่อน

13

แบ่งปันข่าวดี

ให้เด็กๆ เขียนคำพยานใส่ที่คั่นหนังสือด้านล่าง จากนั้นตัดแล้วนำไปมอบให้กับเพื่อนที่เราให้เขาเรียนรู้ข่าวดีเรื่องของพระเจ้า อาจจะเขียนข้อความจากพระคัมภีร์เพื่อหนุนใจหรือเขียนเล่าสิ่งที่พระเจ้าทำหรืออวยพรเราก็ได้

แบบทดสอบความจำ

1. ผู้ที่เชื่อเรื่องการวิวัฒนาการเชื่อว่าชีวิตเริ่มต้น
ก. โดยฤทธิอำนาจของพระเจ้า
ข. โดยบังเอิญ
ค. ไม่มีจุดเริ่มต้น
2. พระคัมภีร์กล่าวว่า ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น
ก. โดยพระเจ้า
ข. จากสัตว์เซลล์เดียว
ค. โดยบังเอิญ
3. พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดิน ดอกไม้ และต้นไม้ใน
ก. วันที่4
ข. วันที่6
ค. วันที่3
4. สิ่งทรงสร้างที่พระเจ้าชอบมากที่สุดคือ
ก. ดอกไม้
ข. มนุษย์
ค. ดวงอาทิตย์
5. การหมุนรอบตัวเองของโลกทำให้มี
ก. ปี
ข. ฤดูกาล
ค. กลางวันและกลางคืน

6. บรรยากาศรอบโลกถูกยิงไว้โดย
- แรงโน้มถ่วง
 - ดาว
 - เมฆ
7. พระเยซูตรัสว่า ดอกไม้ในทุ่งนามีความงามมากกว่า
- ภาพเขียน
 - กษัตริย์ซาโลมอนในเครื่องทรงของกษัตริย์
 - ชายทะเล
8. เมื่อเรามีความต้องการบางอย่างเราควร
- พยายามทำให้ดีที่สุด
 - เป็นห่วงในสิ่งเหล่านั้น
 - วางใจในการช่วยเหลือของพระเจ้า
9. พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์จาก
- ผงคลีดิน
 - พลาสติก
 - แก้วและดาว
10. อวัยวะที่ช่วยควบคุมอุณหภูมิของร่างกายคือ
- สมอง
 - หัวใจ
 - ผิวหนัง
11. ร่างกายของเรา
- เป็นพระวิหารของพระเจ้า
 - ไม่จำเป็นต้องดูแลมากนัก
 - ไม่เป็นความรับผิดชอบของเรา
12. เราจะดูแลร่างกายของเราโดย
- ทานแต่อาหารที่เราชอบ
 - พักผ่อนให้เพียงพอ
 - แปรงฟันอาทิตย์ละครั้ง

13. หญิงม่ายถวายมาน้อยเพียงใด
- เหรียญ 2 อัน
 - 4 เหรียญ
 - 10 บาท
14. พระเยซูตรัสว่า หญิงม่ายได้ถวายมากกว่าเศรษฐี
- เศรษฐีไม่ได้ถวายอะไรเลย
 - นางให้ทั้งหมดที่มีอยู่
 - สองเหรียญนั้นทำด้วยทองคำ
15. จิตวิญญาณของเราจะชีวิตอยู่
- ตลอดไปเป็นนิรันดร์
 - 100 ปี
 - ตราบเท่าที่เรามรลมหายใจอยู่
16. เราสามารถมีชีวิตนิรันดร์ได้โดย
- กระทำความดี
 - ขอพระเยซูอภัยโทษบาป
 - กินอาหารอย่างถูกต้อง
17. มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าอย่างไร?
- มนุษย์มีความคิด เหตุผล และการตัดสินใจ
 - มีรูปร่างเหมือนพระเจ้า
 - ถูกสร้างขึ้นให้มีอำนาจเท่าเทียมกับพระเจ้า
18. เมื่อเราได้รับการอภัยโทษแล้ว ทำให้ชีวิตของเรา
- ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง
 - มีพระเยซูในจิตใจของเรา
 - เหมือนกับสิ่งที่อยู่รอบๆ เรา
19. เมื่อต้อนรับพระเยซูทำให้เรา
- เป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า
 - ดีกว่าคนอื่น
 - สามารถทำทุกอย่างได้ตามใจชอบ

20. พระกายของพระคริสต์ประกอบด้วย
- มนุษย์ทุกคนในโลกนี้
 - สมาชิกในคริสตจักรของเราเท่านั้น
 - คริสเตียน
21. สิ่งสำคัญในคำเทศนาบนภูเขาคือ
- ศีลระลึก
 - หลักคำสอนของพระเยซู
 - บัญญัติสิบประการ
22. ถ้าเราดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับ ลูคา 6:31
- ปฏิบัติต่อคนอื่นเหมือนกับที่ต้องการให้คนอื่นปฏิบัติต่อเรา
 - ทำร้ายคนอื่น ก่อนที่เขาจะมาทำร้ายเรา
 - ดำเนินชีวิตตามที่เรากำลังต้องการ
23. เราต้องไม่เพียงฟังพระวจนะอย่างเดียวแต่ต้อง
- ท่องจำ
 - เชื่อฟังและทำตาม
 - ยกขึ้นอ้างอิงกับคนอื่น
24. ถ้าเราฟังและประพฤติตามพระวจนะของพระเจ้าเราจะ
- ไม่มีความสุข
 - ร่ำรวย
 - เป็นพยานที่ดี
25. พระเยซูเปรียบเทียบกับชีวิตคริสเตียนกับ
- กุญแจ
 - ขนมปัง
 - แสงสว่าง
26. พระเยซูต้องการให้เราให้แสงสว่างอย่างไร?
- ส่องสว่างกับโลกที่อยู่รอบๆเรา
 - ปิดซ่อนมันไว้
 - ไม่ต้องสนใจมัน

เฉลย

1. ข
2. ก
3. ค
4. ข
5. ค
6. ก
7. ข
8. ค
9. ก
10. ค
11. ก
12. ข
13. ก
14. ข
15. ก
16. ข
17. ก
18. ข
19. ก
20. ค
21. ข
22. ก
23. ข
24. ค
25. ค
26. ก

การนำวิญญาน

การนำน้องๆ ให้รับเชื่อเป็นสิ่งสำคัญของการสอน ให้ครูผู้สอนฉวยโอกาสที่จะชักชวนให้ได้กัวยนี้ กลับใจรับเชื่อ พระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด โดยพยายามช่วยให้น้องๆ เข้าใจอย่างชัดเจน โดยยกข้อพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบายชักชวน ครูจะเขียนข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อลงบนการ์ดเล็กๆ เก็บไว้หน้าพระคัมภีร์ หรือเขียนโน้ตไว้ริมพระคัมภีร์เพื่อจะ让他อ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนั้นๆ ด้วย

1. เพราะว่าพระเจ้าทรงรักทุกคน และหวังที่จะให้ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า
1 ยอห์น 4:9, ยอห์น 3:16
2. ความบาปกันเราไม่ให้ เป็นบุตรของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่าเราทุกคนเป็นคนบาป (ให้ถามน้องๆ ว่าเขารู้ไหมว่าเขาเป็นคนบาป ยกตัวอย่าง ความบาป เช่น การไม่เชื่อฟัง การพูดโกหก เหล่านี้เป็นความบาป โรม 3:3 ยากอบ 4:17)
3. การลงโทษความบาปคือ ความตาย คือการแยกจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์ โรม 6:23
4. พระเยซูทรงรับโทษแทนเรา โดยยอมถูกตรึงที่ไม้กางเขน โรม 5:8 , เปโตร 2:24
5. ความรอดคือของประทานขอพระเจ้า เราซื้อหาเองไม่ได้ เอเฟซัส 2:8-9
6. เราต้องสารภาพบาป ขอการอภัยโทษจากพระเจ้า (นำให้น้องๆ อธิษฐานขอการอภัยโทษบาป) กิจการ 3:19
7. เราก็ได้รับขอประทานคือ ความรอดพ้นบาป(นำให้อธิษฐานขอพระคุณพระเจ้าสำหรับความรอดที่พระเจ้าประทานให้) ยอห์น 1:12 กิจการ 16:31
8. บอกคนอื่นให้รู้ว่าได้รับเชื่อพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว โรม 10:9

หนุนใจให้ผู้รับเชื่อใหม่เจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณโดย

1. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
2. อธิษฐานทุกวัน
3. ไปร่วมมนัสการทุกคนอาทิตย์
4. เชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้า

